

**ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ**

**ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ ΣΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ, ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΚΑΙ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ**

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**«Η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων από την κεντρική διοίκηση
στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτης βαθμίδας-
Η περίπτωση της Δημοτικής Αστυνομίας»**

Επιβλέπουσα: Γεωργία Χονδρολέου

Σπουδάστρια: Σταματία Ντιντιούμη

Σεπτέμβριος 2008

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ - ΣΥΝΤΜΗΣΕΙΣ.....	4
ΠΕΡΙΛΗΨΗ	6
ABSTRACT	7
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	8
1. Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ.....	11
1.1 Οθωμανική-Προεπαναστατική περίοδος	11
1.2 Επαναστατικά χρόνια	13
1.3 Από τη σύσταση του Ελληνικού Κράτους έως το Σύνταγμα του 1975	15
2. ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ	21
2.1 Εννοιολογική προσέγγιση των όρων	21
3. Η ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ	27
3.1 Τοπικές υποθέσεις.....	32
3.2. Οι αρμοδιότητες της πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης	35
3.3 Δοτές αρμοδιότητες.....	43
3.4 Μεταφερθείσες αρμοδιότητες	46
4. Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ	49
4.1 Η έννοια της αστυνομίας.....	49
4.2 Οι αστυνομικές αρχές στη Γαλλία και τη Γερμανία	52
4.2.1 Γαλλία.....	52
4.2.2 Γερμανία.....	53
4.3 Η Δημοτική Αστυνομία στην Ελλάδα.....	55
4.3.1 Οι αρμοδιότητες της Δημοτικής Αστυνομίας	60
4.3.2 Το προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας	66
4.3.3 Εκπαίδευση ειδικού ένστολου προσωπικού Δημοτικής Αστυνομίας.....	71
4.4 Μελέτη περιπτώσεων υπηρεσιών Δημοτικής Αστυνομίας.....	75

<i>4.4.1 Η υπηρεσία Δημοτικής Αστυνομίας του Δ. Αθηναίων</i>	75
<i>4.4.2 Η υπηρεσία Δημοτικής Αστυνομίας του Δ. Κοζάνης</i>	84
5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	86
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	90
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	94

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα ήθελα να εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες στη διευθύντριά μου Βίκυ Γιαβή, στην προϊσταμένη μου Αφροδίτη Διαμαντοπούλου, καθώς και στους συναδέλφους μου στη Δ/ση Οργάνωσης και Λειτουργίας των ΟΤΑ στο Υπουργείο Εσωτερικών, για την πολύτιμη βοήθειά τους, τη στήριξή τους και το χρόνο που μου διέθεσαν προκειμένου να προσκομίσω εκείνα τα στοιχεία που κρίθηκαν απαραίτητα για την εκπόνηση αυτής της εργασίας.

Επίσης θα ήθελα να ευχαριστήσω τους καθηγητές μου στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου καθώς και την επιβλέπουσα της εργασίας μου κ. Γεωργία Χονδρολέου.

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ - ΣΥΝΤΜΗΣΕΙΣ

Α.Ν.	Αναγκαστικός Νόμος
Β.Δ.	Βασιλικό Διάταγμα
βλ.	βλέπε
ΔΕ	Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης
Γ.Α.Δ.Α.	Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής
εδ.	εδάφιο
Ε.Ε.	Ευρωπαϊκή Ένωση
Ε.Ε.Τ.Α.Α.	Ελληνική Εταιρεία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης
Ε.Κ.Δ.Δ.Α.	Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης
ΕΛ.ΑΣ.	Ελληνική Αστυνομία
ΕΛΣ	Ελεγκτικό Συνέδριο
επ.	επόμενη/-ες
Ε.Χ.Τ.Α.	Ευρωπαϊκός Χάρτης Τοπικής Αυτονομίας
Κ.Δ.Κ.	Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων
Κ.Ε.Δ.Κ.Ε	Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας
ΚΠΔ	Κώδικας Ποινικής Δικονομίας
ΚΥΑ	Κοινή Υπουργική Απόφαση
Ν.	Νόμος
Ν.Δ.	Νομοθετικό Διάταγμα
Ν.Π.Δ.Δ.	Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου
Ο.Ε.Υ.	Οργανισμός Εσωτερικής Υπηρεσίας
Ολ. ΣτΕ	Ολομέλεια Συμβουλίου της Επικρατείας
όπ.π.	όπου παραπάνω
ΟΤΑ	Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης
παρ.	παράγραφος
Π.Δ.	Προεδρικό Διάταγμα
ΠΕ	Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης
Π.Κ.	Ποινικός Κώδικας
ΠΟΕ-ΟΤΑ	Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης
σελ.	σελίδα

ΣτΕ	Συμβούλιο της Επικρατείας
Συντ.	Σύνταγμα
ΤΕ	Τεχνολογικής Εκπαίδευσης
ΤΕΔΚ	Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων
Υ.Α.	Υπουργική Απόφαση
ΥΠ.ΕΣ.	Υπουργείο Εσωτερικών

Περίληψη

Ο ρόλος των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ έχει αναβαθμιστεί ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, καθώς στο πεδίο ευθύνης τους δεν εντάσσεται πλέον μόνο η παροχή υπηρεσιών περιορισμένης κλίμακας. Η τοπική αυτοδιοίκηση καλείται σήμερα να επιτελέσει την αναπτυξιακή αποστολή της, η οποία περιλαμβάνει την εφαρμογή αντίστοιχης στρατηγικής προς όφελος της τοπικής κοινωνίας.

Η σταδιακή παραχώρηση πολλών και σημαντικών αρμοδιοτήτων στους ΟΤΑ διέυρνε θεαματικά το φάσμα των αρμοδιοτήτων τους. Σημαντικό βήμα για τη διαμόρφωση ισχυρών ΟΤΑ αποτέλεσε η ψήφιση του νέου Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (Ν.3463/2006). Μία από τις καινοτομίες του νέου Κώδικα υπήρξε η συστηματοποίηση για πρώτη φορά σε τέτοια έκταση, των αρμοδιοτήτων των Δήμων και Κοινοτήτων, προς αποφυγή επικαλύψεων.

Ένας σημαντικός αριθμός αρμοδιοτήτων που ανήκαν στο Κράτος αποτελούν σήμερα αποστολή της Δημοτικής Αστυνομίας. Η Δημοτική Αστυνομία είναι ένας νέος θεσμός, φιλικός προς τον πολίτη που αποβλέπει στη βελτίωση της καθημερινότητάς του. Αποτελεί δε την αυθεντική έκφραση της άμεσης και καθημερινής παρουσίας της Δημοτικής Αρχής σε θέματα και προβλήματα που επηρεάζουν και απασχολούν την τοπική κοινωνία.

Σκοπός αυτής της εργασίας είναι να παρουσιάσει το ρόλο και τη λειτουργία του θεσμού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης μέσα από το ισχύσαν και ισχύον θεσμικό πλαίσιο και ειδικότερα της υπηρεσίας της Δημοτικής Αστυνομίας, μίας υπηρεσίας που συγκροτήθηκε για τη διασφάλιση της υλοποίησης του σημαντικού ρόλου των ΟΤΑ α' βαθμίδας, σε σχέση με τη διαχείριση των τοπικών υποθέσεων.

Abstract

The role of first tier OLG has been particularly upgraded in the last few years. The role of local government in their field of responsibility is not limited only to the provision of additional services of limited scope. Local government should accomplish today its new development mission, which includes the implementation of corresponding strategy in the profit of local society.

The progressive devolution of many and important competences in the OLG extended spectacularly the spectrum of their competences. The voting of new Municipal and Community Code (Law 3463/2006) was an important step for the configuration of powerful first tier OLG with democratic structure and organization. One of the innovations of the new Code was the regularization, for first time in such extent, of their competences of Municipalities and Communities in order the coverings to be evaded.

A significant number of responsibilities that used to belong in the Central State authority constitutes nowadays the mission of the Municipality Police. Municipality Police is a new institution, citizen's friendly that intend to improve their daily routine. Moreover, it comprises a genuine indication of the Municipality's direct and daily engagement in affairs and issues that interest local society.

The purpose of this study is to present the role and the function of Local Government throughout the old and new institutional framework and specifically, within the Municipality Police service, which has been established in order to ensure the accomplishment of the first tier OLG important contribution to the administration of local concerns.

Εισαγωγή

Οι πρωτοβάθμιοι ΟΤΑ ασκούν σήμερα ένα πλέγμα αρμοδιοτήτων που προσιδιάζουν στη φύση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης σαν γνήσιου φορέα της άμεσης συμμετοχής του λαού στη διαχείριση και διοίκηση των τοπικών υποθέσεων. Το Σύνταγμα αναφέρει τον όρο «τοπικές υποθέσεις» ως μία κεντρική συνιστώσα του θεσμού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αναθέτοντας στον κοινό νομοθέτη τη οριοθέτηση και συγκεκριμενοποίησή του. Η ρευστότητα του όρου τοπική υπόθεση έχει ως αποτέλεσμα τη μεταβολή του εύρους της νομοθετικής ευχέρειας του κράτους και την προσαρμογή του θεσμικού πλαισίου συνεχώς σε καινούρια δεδομένα.

Υπό το πρίσμα αυτό, ένα μεγάλο φάσμα αρμοδιοτήτων που κάποτε αποτελούσαν αποστολή του κράτους μεταβίβαστηκε σταδιακά από την κεντρική διοίκηση στους ΟΤΑ α' βαθμίδας. Η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων στους ΟΤΑ στηρίζεται στην εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας, η οποία καθιερώνει ένα είδος τεκμηρίου υπέρ της κατώτερης βαθμίδας διοίκησης, με την αιτιολογία ότι όταν οι αποφάσεις λαμβάνονται όσο το δυνατό πιο κοντά στον πολίτη έχουν αυξημένες προοπτικές αποτελεσματικότητας, αφού δημιουργεί το αίσθημα της εγγύτητας και της συμμετοχής σε αυτές.

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η αποτύπωση των αρμοδιοτήτων της πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ξεκινώντας από την γέννηση και την εξέλιξη του θεσμού μέχρι τις μέρες μας. Στην εργασία επιχειρείται η μελέτη της κατανομής αρμοδιοτήτων μεταξύ κεντρικού κράτους και ΟΤΑ, εξετάζοντας το θεσμικό και θεωρητικό πλαίσιο και εξειδικεύοντας στην περίπτωση της Δημοτικής Αστυνομίας, η οποία έχει αναλάβει σήμερα έναν σημαντικό αριθμό αρμοδιοτήτων που μεταβιβάστηκαν από την κεντρική διοίκηση στους Δήμους.

Η μελέτη της περίπτωσης της Δημοτικής Αστυνομίας παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, δεδομένου ότι πρόκειται για έναν θεσμό που βρίσκεται στο σημαντικότερο στάδιο της εξέλιξής του και η λειτουργία του μέχρι σήμερα έχει αναδείξει προβλήματα και αδυναμίες που καλούνται να αντιμετωπίσουν οι εμπλεκόμενοι φορείς (Υπουργείο Εσωτερικών, Δήμοι, εργαζόμενοι στην αυτοδιοίκηση) και που ειδικότερα σχετίζονται: με τη δομή και την οργάνωση της υπηρεσίας, με την άσκηση των αρμοδιοτήτων της, με τη διοίκηση του ανθρώπινου

δυναμικού και τον τρόπο στελέχωσή της, καθώς και με τον προσδιορισμό της αποστολής της.

Τα μέσα που χρησιμοποιήθηκαν για την εκπόνηση αυτής της εργασίας ήταν σε πρώτη φάση διάφορες πρωτογενείς πηγές, όπως προεδρικά διατάγματα, νόμοι, υπουργικές αποφάσεις, καθώς και δευτερογενείς πηγές, όπως σχετική βιβλιογραφία και διαδικτυακοί τόποι. Επιπρόσθετα στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν ήταν αυτά που συλλέγησαν από επιτόπιες επισκέψεις σε αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Εσωτερικών.

Όσον αφορά στη μεθοδολογία που ακολουθήθηκε, αυτή βασίστηκε κυρίως στη βιβλιογραφική επισκόπηση, και στην αξιολόγηση πρωτογενών δεδομένων και στοιχείων με σκοπό να επιτευχθεί μία ερμηνευτική περιγραφή του αντικειμένου της εργασίας. Ειδικότερα, επιχειρήθηκε μία θεωρητική προσέγγιση του υπό μελέτη αντικειμένου μέσω της συγκέντρωσης ενός μεγάλου όγκου θεωρητικού πλαισίου, το οποίο περιελάμβανε βιβλιογραφία σχετικά με την εξέλιξη του θεσμού της τοπικής αυτοδιοίκησης, την κατανομή και αποτύπωση των αρμοδιοτήτων της και τον προσδιορισμό των όρων *αποκέντρωση*, *αυτοδιοίκηση* και *τοπικές υποθέσεις*. Σημαντική υπήρξε η συνεισφορά της νομοθεσίας, αλλά και των στοιχείων που συλλέγησαν κατά τις επιτόπιες επισκέψεις στις υπηρεσίες του Υπουργείου Εσωτερικών. Για την καλύτερη επίσης κατανόηση της λειτουργίας του θεσμού της Δημοτικής Αστυνομίας προσεγγίστηκε η έννοια της αστυνόμευσης, με βάση τη σχετική βιβλιογραφία, καθώς και η περιγραφή δύο αντίστοιχων υπηρεσιών, αυτών του Δήμου Αθηναίων και του Δήμου Κοζάνης. Δεν κρίθηκε σκόπιμη η συγκριτική αξιολόγηση των δύο υπηρεσιών, καθώς δεν προέκυψαν σημαντικά στοιχεία από τη μεταξύ τους σύγκριση, δεδομένου ότι ο κάθε Δήμος αποτελεί αντιπροσωπευτικό δείγμα της ευρύτερης πληθυσμιακής κατηγορίας στην οποία εντάσσεται και έτσι επιδιώχθηκε η παρουσίαση των δύο Δημοτικών Αστυνομιών σε συνάρτηση με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο.

Η εργασία περιλαμβάνει τέσσερα μέρη. Στο πρώτο μέρος παρουσιάζεται συνοπτικά η εξέλιξη του θεσμού της τοπικής αυτοδιοίκησης από την προεπαναστατική περίοδο μέχρι και την μεταπολίτευση, και το Σύνταγμα του 1975. Στο δεύτερο μέρος φιλοδοξεί να προσεγγίσει τους όρους *αποκέντρωση* και *τοπική αυτοδιοίκηση* μέσα από τη σχετική βιβλιογραφία.

Στο τρίτο μέρος επιχειρείται η μελέτη της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης στη χώρα μας με βάση το θεσμικό της πλαίσιο και τη βιβλιογραφία, επικεντρώνοντας στην προσέγγιση του όρου *τοπική υπόθεση*, καθώς και στην κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ Κράτους και ΟΤΑ.

Στο τέταρτο μέρος, που αφορά στην περίπτωση της Δημοτικής Αστυνομίας, αναλύεται η έννοια της αστυνόμευσης και περιγράφονται συνοπτικά οι αστυνομικές αρχές στη Γαλλία και τη Γερμανία, δύο χώρες με μεγάλη παράδοση στο θεσμό ; αυτό. Στη συνέχεια του τέταρτου μέρους μελετάται η εξέλιξη της Δημοτικής Αστυνομίας στη χώρα μας και η σημερινή της μορφή, μέσα από το ισχύσαν και ισχύον θεσμικό πλαίσιο. Τέλος, περιγράφονται δύο υπηρεσίες Δημοτικής Αστυνομίας, του Δήμου Αθηναίων και του Δήμου Κοζάνης, ως προς την οργανωτική τους διάρθρωση και δομή, τη στελέχωσή τους, και τις αρμοδιότητες που ασκούν.

Στο πέμπτο μέρος η εργασία ολοκληρώνεται με την καταγραφή κάποιων γενικών συμπερασμάτων και διαπιστώσεων που προκύπτουν από την ανάλυση του θεσμού της Δημοτικής Αστυνομίας και γενικότερα της τοπικής αυτοδιοίκησης, επικεντρώνοντας στο ζήτημα της μεταβίβασης των αρμοδιοτήτων από το Κράτος στους πρωτοβάθμιους ΟΤΑ.

1. Η εξέλιξη του θεσμού της τοπικής αυτοδιοίκησης

Αφετηρία του θεσμού της τοπικής αυτοδιοίκησης στη χώρα μας είναι τα χρόνια της Ελληνικής Επανάστασης, όπου και συναντούμε τις πρώτες συγκροτημένες τοπικές αρχές. Για να κατανοήσουμε καλύτερα τους διοικητικούς θεσμούς της επαναστατικής περιόδου και την εξέλιξή τους στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος μέχρι και την πρόσφατη ιστορική περίοδο, η σχετική διερεύνηση πρέπει να ξεκινά από τη διοικητική οργάνωση του Οθωμανικού Κράτους, μέσα στο οποίο οι Έλληνες ανέπτυξαν τους δικούς τους διοικητικούς θεσμούς.

1.1 Οθωμανική-Προεπαναστατική περίοδος

Η Οθωμανική Αυτοκρατορία (1299-1922) εκτεινόταν σε μία τεράστια έκταση 5,6 εκ. τετραγωνικών χιλιομέτρων στη Μικρά Ασία, τη Βόρεια Αφρική, τη Μέση Ανατολή και τη Νότια Ανατολική Ευρώπη. Για να ελέγξει και να διοικήσει αυτές τις περιοχές ο σουλτάνος οργάνωσε μεγάλες διοικητικές μονάδες¹, τα σαντζάκια² υπό τον σαντζάκ μπέη, που υποδιαιρούνταν σε μικρότερες επαρχίες, τους καζάδες (kaza). Οι καζάδες υποδιαιρούνταν σε τμήματα (nahiye) και οι μεγαλύτερες πόλεις διαιρούνταν σε συνοικίες (mahalle).

Η επαρχιακή διοίκηση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ήταν στην ουσία ένα σύστημα συλλογής φόρων, που διασφάλιζε την ειρήνη και την ασφάλεια στους υποτελείς και ταυτόχρονα ενίσχυε το κύριο σώμα του οθωμανικού στρατού. Το αντιπροσωπευτικό σύστημα της επαρχιακής διοίκησης της αυτοκρατορίας ήταν το τιμαριωτικό³. Το σύστημα των τιμαρίων επικράτησε, καθώς έδινε τη δυνατότητα στο σουλτάνο να συντηρεί έναν πολυάριθμο στρατό, ο οποίος δεν πληρώνονταν από το κεντρικό θησαυροφυλάκιο. Με το σύστημα αυτό δηλαδή οι μισθοί των στρατιωτών αντικαταστάθηκαν με φέουδα (τιμάρια), τα οποία δίδονταν στους ηγέτες του οθωμανικού στρατού.

Στο πλαίσιο της διοικητικής οργάνωσης της αυτοκρατορίας εντάσσεται και η κοινοτική αυτοδιοίκηση των ελληνικών επαρχιών με βασική της έκφραση το

¹ Για το διοικητικό σύστημα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας βλ. Justin Mccarthy, *The Ottoman Turks: An Introductory History to 1923*, Longman, 1997 και Χαλίλ Ιναλτζίκ, *Η Οθωμανική Αυτοκρατορία, Η Κλασική Εποχή, 1300-1600*, Εκδόσεις Αλεξάνδρεια, 1995.

² Sancak, στα αραβ. liva, στα ελλ. σημαία: σύμβολο εξουσίας που απέρρεε κατευθείαν από τον σουλτάνο.

³ Justin Mccarthy, *The Ottoman Turks: An Introductory History to 1923*, Longman, 1997, σελ. 114.

θεσμό της κοινότητας. Για την προέλευση της νεοελληνικής κοινότητας διατυπώθηκαν πολλές διαφορετικές θεωρίες. Ο Finlay υποστήριξε ότι «οι κοινοτικοί θεσμοί των νέων Ελλήνων διαμορφώθηκαν με βάση το φορολογικό σύστημα της Ανατολής»⁴. Η άποψη ωστόσο ότι οι κοινότητες δημιουργήθηκαν από την ανάγκη είσπραξης των φόρων από το σουλτάνο δεν ευσταθεί, δεδομένου ότι αυτοί οι μηχανισμοί προϋπήρχαν της οθωμανικής κατάκτησης. Σύμφωνα με τους περισσότερους μελετητές, η οθωμανική κυριαρχία βρήκε τις κοινότητες του ελλαδικού χώρου να λειτουργούν ήδη σαν αυτόνομοι οργανισμοί και τις ενέταξε στα πλαίσια της διοίκησης της αυτοκρατορίας⁵. Με μια σειρά από προνόμια που έδωσε ο σουλτάνος σε πολλές περιοχές του ελλαδικού χώρου, δόθηκε η δυνατότητα στις προϋπάρχουσες κοινότητες να συνεχίσουν να υφίστανται και να εξελίσσονται διατηρώντας μία μορφή διοικητικής αυτονομίας.

Οι ελληνικές κοινότητες της τουρκοκρατίας διέπονταν η καθεμία από διαφορετικό καθεστώς, που ήταν ανάλογο με τις τοπικές και χρονικές συνθήκες, αλλά και τις διαθέσεις των οθωμανών διοικητών, οι οποίοι δεν ασκούσαν ομοιόμορφα σε όλες τις περιφέρειες του ελλαδικού χώρου την οθωμανική διοίκηση⁶. Ωστόσο, υπάρχουν κάποιες βασικές αρχές που ισχύουν για όλες τις κοινότητες και οι οποίες συνοψίζονται στις ακόλουθες⁷:

1. Η εντολή που δίνονταν στους κοινοτικούς άρχοντες ήταν συνήθως μονοετής.
2. Οι κοινοτικοί άρχοντες με τη λήξη της εντολής ήταν υποχρεωμένοι να λογοδοτήσουν στους εκλογείς τους.
3. Οι εκλογείς και οι εκλεγόμενοι ήταν μόνο Έλληνες.
4. Η εκλογή των κοινοτικών αρχόντων επικυρωνόταν από τον οθωμανό δικαστή της περιοχής.
5. Οι αποφάσεις των κοινοτικών αρχόντων παίρνονταν συνήθως με ομοφωνία.

⁴ G. Finlay, *Ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης*, β' έκδοση, Αθήνα (Τολίδης), τ. Α', σελ. 25.

⁵ Για την καταγωγή του θεσμού των κοινοτήτων επί τουρκοκρατίας βλ. Α. Βακαλόπουλος, *Οι κοινότητες*, στο *Ιστορία Ελληνικού Έθνους*, Εκδοτική Αθηνών, τόμ. Ι, σελ. 150-154.

⁶ Μαρία Βενετσανοπούλου, *Η θεσμική διαδρομή της ελληνικής δημόσιας διοίκησης*, Σάκκουλας Αθήνα-Θεσσαλονίκη 2002, σελ. 13-16.

⁷ Μαρία Βενετσανοπούλου, *όπ.π.* σελ. 17.

Η κοινότητα είχε νομική προσωπικότητα και ασκούσε την τοπική διοίκηση στην περιοχή της, οι δε κοινοτικοί άρχοντες (η ονομασία των οποίων διέφερε από περιοχή σε περιοχή π.χ. δημογέροντες, προεστοί, κοτζαμπάσηδες), αποτελούσαν τη νομοθετική, εκτελεστική και δικαστική εξουσία του τόπου τους. Στα καθήκοντά τους συγκαταλέγονταν η είσπραξη και διαχείριση των κοινοτικών φόρων, η επίλυση διαφορών μεταξύ Ελλήνων συμβιβαστικά, η εξασφάλιση της τήρησης της τάξης, η ανέγερση, η συντήρηση και η επισκευή εκκλησιών, η ίδρυση και συντήρηση σχολείων, καθώς και η τήρηση ληξιαρχικών βιβλίων. Η απελευθέρωση περιοχών με το ξέσπασμα της Ελληνικής Επανάστασης και η εξάλειψη της οθωμανικής εξουσίας ενίσχυσε περισσότερο τους τοπικούς άρχοντες, οι οποίοι βέβαια επιθυμούσαν να διατηρήσουν το προϋπάρχον καθεστώς στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος. Η τοπικιστική όμως παράδοση στην επαναστατημένη Ελλάδα δυσχέραινε το σχηματισμό συμπαγούς και ενιαίου εθνικού κράτους και ερχόταν σε αντίθεση με την «συγκεντρωτική» τάση που εκφραζόταν εκείνη την εποχή από την αστική τάξη και τους Έλληνες της διασποράς⁸.

Η πορεία προς τον συγκεντρωτισμό είχε ήδη ξεκινήσει από τα πρώτα χρόνια της Ελληνικής Επανάστασης, στοχεύοντας στην εθνική και κοινωνική ενοποίηση⁹.

1.2 Επαναστατικά χρόνια

Αμέσως, από την έναρξη της επανάστασης, οι συνελεύσεις των τοπικών προκρίτων κατήρτισαν τα τρία σημαντικότερα πολιτεύματα της περιόδου, τον *Οργανισμό της Γερουσίας της Δυτικής Χέρσου Ελλάδας*, τη *Νομική Διάταξη της Ανατολικής Χέρσου Ελλάδας* και τον *Οργανισμό της Πελοποννησιακής Γερουσίας*. Όπως είναι γνωστό, τα πολιτεύματα ψηφίστηκαν από τις τοπικές συνελεύσεις των προκρίτων των επαρχιών και προέβλεπαν τη συγκρότηση αντιπροσωπευτικών σωμάτων για τη διακυβέρνηση των ίδιων περιοχών. Ως προσωρινά πολιτεύματα καταργήθηκαν με απόφαση της Β' Εθνικής Συνέλευσης του Άστρους το 1823¹⁰.

⁸Ν.-Κ. Χλέπας, *Η τοπική διοίκηση στην Ελλάδα, Ο διαλεκτικός ανταγωνισμός της αποκέντρωσης με την αυτοδιοίκηση*, Εκδόσεις Σάκουλα Αθήνα-Κομοτηνή, 1999, σελ. 89.

⁹Ν.-Κ. Χλέπας, *όπ.π.* σελ.90.

¹⁰Μαρία Βενετσανοπούλου, *όπ.π.* σελ. 18-20.

Πρώτο ουσιαστικά πολίτευμα του ελληνικού κράτους θεωρείται το Πολίτευμα της Επιδαύρου (Α΄ Εθνική Συνέλευση της Επιδαύρου, 1821), με το οποίο συστήνονται οχτώ υπουργεία που αντιστοιχούσαν προς τα ισάριθμα τότε γαλλικά υπουργεία¹¹. Η κοινοτική διοίκηση ανατέθηκε στο νεοσύστατο υπουργείο εσωτερικών, που είχε ως βασική αρμοδιότητα την οργάνωση και την εποπτεία της τοπικής αυτοδιοίκησης. Οι παλιές κοινότητες καταργήθηκαν προκειμένου να επιτευχθεί τόσο η ενοποίηση της διοίκησης, όσο και η καταπολέμηση του τοπικιστικού πνεύματος, το οποίο είχε αναπτυχθεί στις μεγαλύτερες από αυτές¹². Ο θεσμός της τοπικής αυτοδιοίκησης δεν συμπεριελήφθη στο Σύνταγμα που ψηφίστηκε την 1/1/1822, ωστόσο με το νόμο 12/1822 για τον *Οργανισμό των Ελληνικών Επαρχιών*, η χώρα διαιρέθηκε σε επαρχίες και κάθε επαρχία σε αντεπαρχίες α΄ και β΄ τάξεως. Κάθε αντεπαρχία διαιρείτο σε κοινότητες και κάθε κοινότητα είχε τρεις δημογέροντες, οι οποίοι εκλέγονταν, χωρίς όμως να ορίζεται στο νόμο η διαδικασία εκλογής τους¹³. Οι δημογέροντες λειτουργούσαν στην ουσία ως εκτελεστικά όργανα των διαταγών των επάρχων και κατά συνέπεια δεν μπορεί να γίνει λόγος για εφαρμογή τοπικής αυτοδιοίκησης¹⁴. Η Β΄ Εθνική Συνέλευση του Άστρους ψήφισε νέο Σύνταγμα, καθώς και τον Οργανισμό των Ελληνικών Επαρχιών όπου ορίστηκε ότι οι επαρχίες διαιρούνται σε πόλεις, κωμοπόλεις και χωριά και στις οποίες εκλέγονταν από έναν δημογέροντα ανά εκατό οικογένειες¹⁵.

Οι ίδιοι θεσμοί διατηρούνται στην ουσία και με τα ψηφίσματα της Γ΄ Εθνοσυνέλευσης της Τροιζήνας το 1827. Οι διατάξεις που αφορούσαν το ρόλο και τις αρμοδιότητες των δημογερόντων αφενός προσδιόριζαν τα καθήκοντά τους ως όργανα κρατικής διοίκησης και αφετέρου είχαν ως στόχο την επιβολή ελέγχου στη διαχείριση των εσόδων και εξόδων των κοινοτήτων. Συμπερασματικά θα μπορούσε κανείς να παρατηρήσει ότι τα κοινοτικά όργανα σε όλη τη διάρκεια της επαναστατικής περιόδου δεν είχαν καμία αποφασιστική αρμοδιότητα, ο δε θεμελιώδης θεσμός της τοπικής αυτοδιοίκησης της οθωμανικής περιόδου

¹¹ Μαρία Βενετσανοπούλου, *όπ.π.* σελ. 42.

¹² Ευρυδίκη Μπέσιλα-Βήκα, *Τοπική Αυτοδιοίκηση, τ. Ι, Θεσμικό Πλαίσιο-Ευρωπαϊκή Διάσταση*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2004, σελ. 188.

¹³ Ευρυδίκη Μπέσιλα-Βήκα, *όπ.π.* σελ. 188.

¹⁴ Μαρία Βενετσανοπούλου, *όπ.π.* σελ. 50.

¹⁵ Ευρυδίκη Μπέσιλα-Βήκα, *όπ.π.* σελ. 189.

επιβίωσε και διατηρήθηκε μέχρι και την περίοδο που αναλαμβάνει την διακυβέρνηση της χώρας ο Ιωάννης Καποδίστριας.¹⁶

1.3 Από τη σύσταση του Ελληνικού Κράτους έως το Σύνταγμα του 1975

Για τον Καποδίστρια η ανασυγκρότηση της χώρας και η αποκατάσταση της διοικητικής οργάνωσης ήταν οι βασικοί του στόχοι ως κυβερνήτη, και προκειμένου να επιτύχει την ταχεία συγκρότηση του κράτους ακολούθησε συγκεντρωτική πολιτική, αναστέλλοντας την ισχύ του Συντάγματος της Τροιζήνας. Το 1828 εκδίδει το Διοικητικό Οργανισμό των Τμημάτων (Διοργανισμός των Δημογεροντιών), με τον οποίο η Επικράτεια διαιρέθηκε σε Τμήματα. Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων εξακολουθούσε να ασκείται από τα όργανα της κοινότητας, δηλαδή από τους δημογέροντες, οι οποίοι αναδεικνύονταν με εκλογή από τους Έλληνες κατοίκους των πόλεων, των κωμοπόλεων και των χωριών. Με εγκύκλιο του Καποδίστρια προς τους δημογέροντες προσδιορίστηκαν τα καθήκοντά τους, που διακρίνονταν σε κρατικού (δημόσια οικονομικά) και τοπικού χαρακτήρα (επιστασία της υγείας, της αγορανομίας και των καθημερινών υποθέσεων). Το συγκεντρωτικό διοικητικό σύστημα του Καποδίστρια προκάλεσε την αντίδραση μερίδας των προκρίτων, με αποτέλεσμα την δολοφονία του και τις γνωστές ταραχές που ακολούθησαν¹⁷.

Στην περίοδο της Βαυαρικής Αντιβασιλείας εκδίδεται το Β.Δ. «Περί συστάσεως των Δήμων» (27 Δεκεμβρίου 1833), με το οποίο γίνεται προσπάθεια να υιοθετηθεί το τότε γαλλικό σύστημα τοπικής αυτοδιοίκησης. Ο νόμος της Αντιβασιλείας ακολούθησε την αντίληψη του τότε αντίστοιχου ισχύοντος γαλλικού νόμου που προέβλεπε για τους δήμους δύο όργανα, ένα συλλογικό βουλευόμενο και ένα μονοπρόσωπο εκτελεστικό. Οι δημοτικές αρχές σύμφωνα με το νόμο των Βαυαρών ήταν ο δήμαρχος, οι δημαρχιακοί πάρεδροι και το δημοτικό συμβούλιο. Με άμεση ψηφοφορία εκλέγονταν μόνο το δημοτικό συμβούλιο. Ο Δήμαρχος διοριζόταν από τον Βασιλιά ανάμεσα σε τρεις προσωπικότητες του τόπου που πρότεινε εμμέσως το δημοτικό συμβούλιο¹⁸. Η

¹⁶ Μαρία Βενετσανοπούλου, *όπ.π.* σελ. 84.

¹⁷ Μαρία Βενετσανοπούλου, *όπ.π.* σελ. 103-106.

¹⁸ Σπ. Φλογαίτης, *Το Ελληνικό Διοικητικό Σύστημα*, Εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα Αθήνα-Κομοτηνή 1987, σελ. 167.

κρατική εποπτεία στις πράξεις του δημοτικού συμβουλίου ανατέθηκε στους Νομάρχες, ο δε έλεγχος που ασκούσαν ήταν τόσο έλεγχος νομιμότητας όσο και σκοπιμότητας. Η σημαντικότερη καινοτομία του νόμου της Αντιβασιλείας αφορούσε το μέγεθος των Δήμων. Η προϋπάρχουσα κατάσταση και δομή τους αγνοήθηκε εντελώς και οι Δήμοι οργανώθηκαν εξυπαρχής με κριτήριο τη δόμηση οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης λειτουργικού μεγέθους. Οι αρμοδιότητές τους ήταν πολύ εκτεταμένες και κατά βάση είχαν να κάνουν με την εκτέλεση των υποχρεώσεων των τοπικών οργανισμών, που απέρρεαν από την κοινωνική αποστολή τους ή από τις ειδικές διατάξεις. Ειδικότερα, στην αρμοδιότητά τους ανήκε η τοπική και αγροτική αστυνομία, η ίδρυση και συντήρηση σχολείων, η κατασκευή και συντήρηση των δημοτικών δρόμων, των γεφυρών και των υδραγωγείων¹⁹.

Ο θεσμός της τοπικής αυτοδιοίκησης δεν αποτέλεσε αντικείμενο ρύθμισης στο Σύνταγμα του 1844 επί βασιλείας Όθωνα. Η ρητή συνταγματική κατοχύρωση του θεσμού επήλθε πολύ αργότερα με το Σύνταγμα του 1864, το οποίο περιελάμβανε εγγυήσεις ορθότερης λειτουργίας της διαδικασίας εκλογής των δημοτικών αρχών. Σύμφωνα με το άρθρο 105 του Συντάγματος του 1864 «η εκλογή των δημοτικών αρχών θέλει γίνεσθαι διαμέσου, καθολικής και μυστικής διά σφαιριδίων ψηφοφορίας». Στην πράξη όμως η άμεση εκλογή των δημάρχων δεν υπήρξε επιτυχής, λόγω του περιορισμένου αριθμού των δήμων και της μεγάλης έκτασής τους, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα αντί της εξασφάλισης μεγαλύτερης λαϊκής συμπαράστασης στο έργο του δημάρχου, τη μετατροπή του σε πραγματικό φεουδάρχη²⁰. Η κατοχύρωση της τοπικής αυτοδιοίκησης με το Σύνταγμα του 1864 ήταν υποτυπώδης και παρέμεινε εγκαταλελειμμένη στο προηγούμενο σχήμα της οθωνικής γραφειοκρατίας, περιλαμβάνοντας ωστόσο εγγυήσεις καλύτερης λειτουργίας στις διαδικασίες εκλογής των δημοτικών οργάνων²¹.

Κατά την περίοδο πρωθυπουργίας του Χ. Τρικούπη εξακολούθησε να ισχύει ο νόμος της Αντιβασιλείας (Β.Δ. «Περί συστάσεως των Δήμων»), ενώ τα ειδικότερα θέματα των δήμων ρυθμίζονταν με σχέδια νόμων. Με το σχέδιο νόμου

¹⁹ Σπ. Φλογαίτης, *όπ.π.* σελ. 168.

²⁰ Ευρυδίκη Μπέσιλα-Βήκα, *όπ.π.* σελ. 142.

²¹ Χρ. Κλειώσης, *Ιστορία της τοπικής αυτοδιοικήσεως*, 1977, σελ. 393-394.

«περί κοινοτήτων», η κοινότητα αποκτούσε ιδιόμορφη νομική προσωπικότητα εντός του νομικού προσώπου του δήμου, ενώ το σχέδιο νόμου «περί τροποποιήσεως του περί Δήμων νόμου» αφορούσε κυρίως σε τροποποιήσεις του καθεστώτος της έγκρισης των αποφάσεων του δημοτικού συμβουλίου²².

Το άρθρο 105 του Συντάγματος του 1864 διαφοροποιήθηκε στο Σύνταγμα του 1911, ως προς τη διατύπωση για τον τρόπο εκλογής των δημοτικών αρχών. Ειδικότερα, δεν επέτασσε την άμεση και μυστική «δια σφαιριδίων ψηφοφορία», όπως ρητά προβλεπόταν στο Σύνταγμα του 1864, αλλά όριζε ότι «η εκλογή των δημοτικών αρχών γίνεται διά καθολικής ψηφοφορίας». Μπορούσε δηλαδή ο κοινός νομοθέτης να εισαγάγει και άλλους τρόπους εκλογής κάποιων οργάνων των δήμων, όπως η έμμεση και φανερή ψηφοφορία για την ανάδειξη των δημάρχων και των δημαρχιακών παρέδρων²³. Οι νέες διατάξεις της αναθεώρησης του 1911 οδήγησαν στην ψήφιση του Ν. ΔΝΖ' «Περί συστάσεως και διοικήσεως των δήμων και κοινοτήτων», με τον οποίο καταργήθηκε ο νόμος της Αντιβασιλείας. Ο Ν.ΔΝΖ', ο οποίος ίσχυσε από το 1914, εισήγαγε μία νέα οργάνωση της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης. Οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης διακρίθηκαν με το νόμο αυτό, από άποψη συγκρότησης και λειτουργίας, σε αστικούς και αγροτικούς. Οι αστικοί τοπικοί οργανισμοί ήταν στην ουσία οι δήμοι και οι αγροτικοί οι κοινότητες. Δήμοι ήταν οι πρωτεύουσες των νομών και οι πόλεις άνω των 10.000 κατοίκων και κοινότητες οι μόνιμοι συνοικισμοί που είχαν περισσότερους από 300 κατοίκους και σχολείο στοιχειώδους εκπαίδευσης. Οι δημοτικές αρχές ήταν για τις κοινότητες το κοινοτικό συμβούλιο και για τους δήμους ο δήμαρχος, το δημοτικό συμβούλιο και η δημαρχιακή επιτροπή. Η θητεία των κοινοτικών και δημοτικών συμβούλων ήταν τετραετής και εκλεγόταν με άμεση ψηφοφορία. Με τον Ν. ΔΝΖ' έγινε πράξη η επαναφορά του κοινοτικού θεσμού, που αποτέλεσε πλέον αυθύπαρκτο τοπικό οργανισμό και ξεχωριστή διοικητική περιφέρεια, ούτως ώστε να μπορεί η κοινότητα να διαθέτει τους πόρους της για τις τοπικές ανάγκες και όχι υπέρ της πρωτεύουσας. Σημαντική για τον ρόλο της κοινότητας ήταν η διάταξη που όριζε ότι «Εις την αρμοδιότητα του

---

²² Χρ. Κλειώσης, *όπ.π.* σελ. 416.

²³ Τετράδια Αυτοδιοίκησης, Συνταγματική Ιστορία, τεύχ. 1, 1998, σελ. 30.

κοινοτικού συμβουλίου υπάγεται πάσα υπόθεσις αναφερόμενη στα τοπικά συμφέροντα της κοινότητας, εφ' όσον ο νόμος δεν ώρισεν άλλως»²⁴.

Η κατοχύρωση του θεσμού της τοπικής αυτοδιοίκησης συντελείται πλήρως με τις διατάξεις του άρθρου 107 του Συντάγματος του 1927. Ειδικότερα, σύμφωνα με την παρ. 1, το κράτος διαιρείται σε περιφέρειες, μέσα από τις οποίες οι πολίτες θα διαχειρίζονταν πλήρως τις τοπικές υποθέσεις σύμφωνα με το νόμο. Το Σύνταγμα του 1927 προέβλεπε τοπική αυτοδιοίκηση δύο βαθμών. Την πρώτη βαθμίδα θα αποτελούσε ο δήμος ή η κοινότητα. Οι αρμοδιότητες της τοπικής αυτοδιοίκησης θα καθορίζονταν με νόμο, ενώ στο ίδιο το Σύνταγμα υπήρχε διάκριση μεταξύ *τοπικών υποθέσεων* που θα διαχειρίζονταν οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και *γενικών υποθέσεων* που θα διεκπεραιώνονταν από αποκεντρωμένα κρατικά όργανα. Ο καθορισμός των *τοπικών υποθέσεων* παραχωρούνταν στον κοινό νομοθέτη²⁵. Η παρ. 5 του άρθρου 107 του Συντάγματος του 1927 όριζε ότι προκειμένου οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης να ασκήσουν τα καθήκοντα που τους είχαν ανατεθεί, το κράτος είχε την υποχρέωση να συντρέχει με οικονομική ενίσχυση από τον κρατικό προϋπολογισμό, όταν οι πόροι τους δεν επαρκούσαν²⁶. Οι διατάξεις του Συντάγματος του 1927²⁷ για την τοπική αυτοδιοίκηση ήταν οι τελειότερες από όσες είχαν διατυπωθεί μέχρι τότε σε ελληνικά Συναγματικά κείμενα²⁸. Μετά την κατάργησή του επανήλθε σε προσωρινή ισχύ το Σύνταγμα του 1864, όπως αναθεωρήθηκε το 1911 και η τοπική αυτοδιοίκηση από το 1935 έως και το 1951 παραμένει στη χώρα μας σχεδόν χωρίς συνταγματική κατοχύρωση, γιατί το άρθρο 105 του Συντάγματος του 1864/1911 δεν επέβαλε κάποιον περιορισμό σε μία ενδεχόμενη νέα νομοθετική ρύθμιση για την τοπική αυτοδιοίκηση που τυχόν θα έβλαπτε την έννοια και το περιεχόμενό της²⁹.

Η κατοχύρωση του θεσμού επανέρχεται με το άρθρο 99 του Συντάγματος του 1952, στο οποίο ορίζεται ότι « η διοικητική οργάνωση του κράτους βασίζεται εις την αποκέντρωση και την τοπική αυτοδιοίκηση, ως νόμος ορίζει». Η

²⁴ Άρθρο 35 Ν. ΔΝΖ'.

²⁵ Ευρυδίκη Μπέσιλα Βήκα, *όπ.π.* σελ. 204-210.

²⁶ Μαρία Βενετσανοπούλου, *όπ.π.* σελ. 228.

²⁷ Το Σύνταγμα του 1927 καταργήθηκε με το Θ' ψήφισμα της 16^{ης} Οκτωβρίου 1935 της Ε' Εθνικής Συνέλευσης.

²⁸ Χρ. Κλειώσης, *όπ.π.* σελ. 565.

²⁹ Ευρυδίκη Μπέσιλα Βήκα, *όπ.π.* σελ. 210.

λειτουργία και οργάνωση των δήμων και κοινοτήτων ρυθμιζόταν μέχρι το 1954 από τις διατάξεις του Ν.ΔΝΖ/1912, με τις τροποποιήσεις του. Το 1954 κυρώθηκε με το Ν.Δ.2888, ο Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας, στον οποίο για πρώτη φορά γίνεται μία ενδεικτική απαρίθμηση των τοπικών υποθέσεων, καθώς και διάκριση των αρμοδιοτήτων της τοπικής αυτοδιοίκησης σε αυτές που αναφέρονται στο περιβάλλον, στην αναψυχή, στις εμπορικές υπηρεσίες, στις παραγωγικές και αναπτυξιακές υπηρεσίες και στις προσωπικές υπηρεσίες³⁰.

Το Σύνταγμα του 1952 ίσχυσε de facto μέχρι την 21 Απριλίου του 1967 και de jure έως 15 Δεκεμβρίου του 1968, οπότε και τέθηκε σε ισχύ το «συνταγματικό κείμενο» της δικτατορίας³¹. Το 1973 τίθεται σε ισχύ νέος Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας, ο οποίος όμως, επειδή έπρεπε να προσαρμοσθεί στο πνεύμα του δικτατορικού «συνταγματικού» κειμένου του 1968, δεν ανταποκρινόταν στις κοινωνικές και οικονομικές εξελίξεις της εποχής³².

Με την πτώση της χούντας των συνταγματαρχών, η μεταπολίτευση με το Ν.180/1975 επανέφερε σε ισχύ τις διατάξεις του Ν.Δ. 2888/1954 περί κύρωσης Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα, όπως τροποποιήθηκαν και ίσχυαν μέχρι το 1967.

³⁰ Άρθρο 21 Ν.Δ. 2888/1954, ΦΕΚ 139/1-7-1954: «1. Ανήκουν εις την αποκλειστικήν αρμοδιότητα των δήμων και κοινοτήτων αι εξής τοπικές υποθέσεις:

- α) Η κατασκευή, συντήρησις και λειτουργία συστημάτων υδρεύσεως.
- β) Η κατασκευή, συντήρησις και λειτουργία συστημάτων υπονόμων και αποχετεύσεων.
- γ) Η κατασκευή και συντήρησις δημοτικών ή κοινοτικών οδών, πλατειών και γεφυρών.
- δ) Η εκτέλεσις και εκμετάλλευσις έργων ηλεκτροφωτισμού, πλην των περιπτώσεων εξηλεκτρισμού πλειόνων δήμων ή κοινοτήτων, δι' ενιαίου έργου γενικωτέρας σημασίας.
- ε) Η μέριμνα δια την εν γένει καθαριότητα.
- στ) Η κατασκευή, συντήρησις και λειτουργία συστημάτων αρδεύσεως και εγγειοβελτιωτικών έργων.
- ζ) Η κατασκευή, συντήρησις και λειτουργία δημοτικών και κοινοτικών αλσών, παιδικών κήπων υπαιθρίων κοινοχρήστων χώρων αναψυχής και εν γένει έργων εξωραϊστικών.
- η) Η ίδρυσις και συντήρησις κοιμητηρίων.
- θ) Η κατασκευή και συντήρησις σφαγείων και ζωαγορών και η ρύθμισις της λειτουργίας αυτών.
- ι) Η κατασκευή και συντήρησις δημοτικών ή κοινοτικών αγορών και τόπων αγορών και η ρύθμισις της λειτουργίας αυτών.
- ια) Η μέριμνα δια την εξασφάλισιν γαιών προς βοσκήν των ζώων των δημοτών και η βελτίωσις των βοσκησίμων τούτων εκτάσεων.
- ιβ) Η κατασκευή, συντήρησις και λειτουργία δημοτικών και κοινοτικών λουτρών και αποχωρητηρίων.
- ιγ) Η κατασκευή, συντήρησις και λειτουργία εγκαταστάσεων θαλασσίων λουτρών και η διευθέτησις παραθαλασσίων τόπων αναψυχής.

³¹ Σύμφωνα με το άρθρο 121 του «Συντάγματος» της δικτατορίας την Τοπική Αυτοδιοίκηση συνιστούν οι Δήμοι και οι Κοινότητες. Βλ. σχετικά Μαρία Βενετσανοπούλου, όπ.π. σελ. 258-9.

³² Μαρία Βενετσανοπούλου, όπ.π. σελ. 259.

Από τη συνοπτική ανασκόπηση της εξέλιξης του θεσμού της τοπικής αυτοδιοίκησης μέχρι και την πλήρη κατοχύρωσή της στο ισχύον Σύνταγμα του 1975/86/2001, γίνεται εμφανής η συνεχής σύγκρουση μεταξύ κέντρου και τοπικής αυτοδιοίκησης και η επιφυλακτικότητα του Έλληνα νομοθέτη στον καθορισμό του ρόλου της τελευταίας και την αποσαφήνιση των αρμοδιοτήτων της. Η παράλληλη δε ανάπτυξη δύο στην ουσία συστημάτων, δηλαδή αυτό της *κατά τόπο αποκέντρωσης* των κρατικών υπηρεσιών και της *τοπικής αυτοδιοίκησης*, ανέδειξε ζητήματα που αφορούσαν τόσο στην κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ των δύο συστημάτων, όσο και στη γενικότερη κατά το Σύνταγμα αποστολή τους³³. Πρέπει τέλος να σημειωθεί ότι η πορεία του αυτοδιοικητικού θεσμού σε όλη τη μεταπελευθερωτική περίοδο διέπεται από έντονο στοιχείο αδυναμίας να ανταποκριθεί στις στοιχειώδεις λειτουργικές ανάγκες, κάτι που οφείλεται στην απουσία πρόβλεψης διατάξεων για την οικονομική αυτοδυναμία των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης.

---

³³ Βλ. Ν.-Κ. Χλέπας, *όπ.π.* σελ 37 επ.

2. Αποκέντρωση και τοπική αυτοδιοίκηση

2.1 Εννοιολογική προσέγγιση των όρων

Από τη φύση τους οι οργανισμοί υπόκεινται διαρκώς μεταβολές των δεδομένων που ρυθμίζουν τη λειτουργία τους, οι οποίες οφείλονται κυρίως στις επιδράσεις των οικονομικών, τεχνολογικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών κάθε φορά ισχυουσών συνθηκών. Έτσι και η δημόσια διοίκηση, ως οργανισμός, υποχρεώνεται σε συνεχείς προσαρμογές και σε ανατροπή των καθιερωμένων παραδοσιακών μοντέλων που εφαρμόζει, καθώς και των αντιλήψεών της. Στο πλαίσιο της οργάνωσης και λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης έχουν διαμορφωθεί διάφορα μοντέλα διοίκησης, τα οποία ανάλογα με τις ισχύουσες συνθήκες μπορούν να εφαρμοστούν σε ευρεία ή σε περιορισμένη κλίμακα. Στη βιβλιογραφία αναφέρονται τα ακόλουθα³⁴:

- το ενιαίο ολοκληρωμένο μοντέλο (intergrational model),
- το πολιτικό πλουραλιστικό μοντέλο (political pluralistic),
- το συγκεντρωτικό μοντέλο,
- το αποκεντρωτικό μοντέλο,
- το μοντέλο της αναπτυξιακής διοίκησης,
- το μοντέλο της γραφειοκρατικής διοίκησης και
- το αυτοδιοικητικό μοντέλο.

Στην περίπτωση μας θα ασχοληθούμε με τρία από τα παραπάνω μοντέλα, αυτά της *συγκεντρωτικής διοίκησης*, της *αποκέντωσης* και της *αυτοδιοίκησης*, προκειμένου στη συνέχεια να προσεγγίσουμε τις κυρίαρχες τάσεις διοίκησης στη χώρα μας, μέσα από την συνταγματική κατοχύρωση των θεσμών της αποκέντρωσης και της αυτοδιοίκησης και την εξέλιξή τους στο διαρκώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον της σύγχρονης κοινωνίας.

Κατά την εφαρμογή του συγκεντρωτικού μοντέλου (centralization) όλες οι υπηρεσίες του οργανισμού και εν προκειμένω της δημόσιας διοίκησης, αποτελούν όργανα της κεντρικής εξουσίας, η οποία έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα και τη γενική ευθύνη της διοίκησης. Το μοντέλο αυτό μπορεί να εφαρμοσθεί σε

---

³⁴ Π. Φαναριώτης, *Δημόσια Διοίκηση, Αποκέντρωση και Αυτοδιοίκηση, μπροστά στις προκλήσεις του 21^{ου} αιώνα*, Εκδ. Σταμούλη, 1999, σελ. 40-45.

περιπτώσεις όπου ευνοείται από τις σύγχρονες τεχνολογικές συνθήκες χάρη στις οποίες είναι δυνατή η άμεση πληροφόρηση της κεντρικής διοίκησης από την περιφέρεια, ούτως ώστε να λαμβάνονται απόλυτα τεκμηριωμένες αποφάσεις, χωρίς τον κίνδυνο καθυστερήσεων, παραλήψεων και λαθών που πολλές φορές συνεπάγεται η διασπορά αρμοδιοτήτων. Το συγκεντρωτικό μοντέλο ενδείκνυται ως επί το πλείστον για μικρούς οργανισμούς, για θέματα στρατηγικού προγραμματισμού και για τη λήψη σημαντικών αποφάσεων, οι οποίες απαιτούν τη συνεκτίμηση πολλών παραγόντων και δεδομένων που δεν προσφέρονται σε περιφερειακό επίπεδο.

Στον αντίποδα του συγκεντρωτικού μοντέλου βρίσκεται το μοντέλο της αποκεντρωτικής διοίκησης. Ο όρος αποκέντρωση προέρχεται από τον γαλλικό όρο “décentralization”, ο οποίος όμως είναι ευρύτερος και περιλαμβάνει και την τοπική αυτοδιοίκηση³⁵. Στην περίπτωση της αποκέντρωσης, οι αρμοδιότητες που αφορούν θέματα της περιφέρειας ασκούνται από όργανα της περιφερειακής διοίκησης, τα οποία έχουν την εξουσιοδότηση από το Νόμο να λαμβάνουν αποφάσεις επί θεμάτων που αφορούν την περιοχή της ευθύνης τους. Η αποκέντρωση, ως γενική αρχή της διοικητικής οργάνωσης, έχει ως σκοπό τη διευκόλυνση, την άμεση και ταχεία εξυπηρέτηση των πολιτών κατά την επικοινωνία και τις συναλλαγές τους με τις δημόσιες υπηρεσίες³⁶.

Παραλλαγή του αποκεντρωτικού μοντέλου διοίκησης αποτελεί η τοπική αυτοδιοίκηση (αυτοδιοικητικό μοντέλο), με τη διαφορά ότι εδώ τα όργανα άσκησης εξουσίας είναι αιρετά και απολαμβάνουν ενός βαθμού αυτονομίας κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, προκειμένου να εξυπηρετούνται καλύτερα οι τοπικές υποθέσεις αλλά και το δημόσιο συμφέρον.

Κοινό στοιχείο των δύο συστημάτων (τοπικής αυτοδιοίκησης και κατά τόπο αποκέντρωσης) είναι στην ουσία η οριοθέτηση της ευθύνης και της αρμοδιότητας των οργάνων τους σε σχέση με συγκεκριμένη εδαφική περιοχή. Και τα δύο συστήματα μεταθέτουν την εξουσία από την κεντρική διοίκηση προς την περιφέρεια και οδηγούν (ιδιαίτερα στην περίπτωση των οργανισμών τοπικής

³⁵ Βλ. Σπ. Φλογαΐτη, *Θεμελιώδεις έννοιες διοικητικής οργάνωσης*, Αντ.Ν. Σάκκουλας, Αθήνα-Κομοτηνή 1982, σελ. 49,51 επ.

³⁶ Αντώνης Μακρυδημήτρης, *Δημόσια Διοίκηση, Στοιχεία διοικητικής οργάνωσης*, Σάκκουλας Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2008, σελ. 141.

αυτοδιοίκησης) τις αντίστοιχες οργανώσεις σε όσμωση με το κοινωνικό τους περιβάλλον³⁷. Η ουσιαστική τους διαφορά έγκειται στο γεγονός ότι στην περίπτωση της αποκέντρωσης η εξουσία μεταβιβάζεται σε περιφερειακά όργανα του κράτους ενώ στην τοπική αυτοδιοίκηση ο Νόμος αναθέτει την αποφασιστική αρμοδιότητα σε όργανα που εκλέγονται από τους κατοίκους της περιοχής. Πηγή εξουσίας και στις δύο περιπτώσεις είναι το κράτος, το οποίο μπορεί να διευρύνει ή να περιορίζει με Νόμο το πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους και ακόμη να συνιστά, να συγχωνεύει, ή να καταργεί μονάδες τοπικής αυτοδιοίκησης και διοικητικά αποκεντρωμένες υπηρεσίες του³⁸.

Οι έννοιες της αποκέντρωσης και της αυτοδιοίκησης συχνά δημιουργήσαν σύγχυση θεωρητικής μορφής, τόσο στο πλαίσιο της επιστήμης όσο και στο πλαίσιο της ενεργούς διοίκησης. Ο καθηγητής Μιχ. Δένδιας υποστήριξε ότι η έννοια της αποκέντρωσης διακρίνεται σε δύο κατηγορίες: στην αποκέντρωση εν ευρεία έννοια και στην αποκέντρωση εν στενή έννοια (*déconcentration*). Στην πρώτη περίπτωση κατατάσσει τη διοικητική αυτοδιοίκηση, ενώ η αποκέντρωση εν στενή έννοια ταυτίζεται κατά τον συγγραφέα με την έννοια της αποσυγκεντρώσεως³⁹. Κατά τον Αθ. Ράϊκο η διοίκηση μπορεί να οργανωθεί στη βάση δύο συστημάτων: το σύστημα *συγκεντρώσεως* υπό ευρεία έννοια, στο οποίο η διοίκηση ασκείται από το νομικό πρόσωπο του Κράτους και το σύστημα της *αποσυγκεντρώσεως*, στο οποίο η δημόσια διοίκηση ασκείται κυρίως από αυτοτελή Ν.Π.Δ.Δ. με γνησιότερη μορφή του την αυτοδιοίκηση. Σύμφωνα με τον συγγραφέα το σύστημα της *αποκέντρωσης* (*deconcentration*) αποτελεί μία μορφή συγκεντρώσεως (*centralization*), δηλαδή πρόκειται για την άσκηση της κρατικής εξουσίας από κρατικά περιφερειακά όργανα. Η *αυτοδιοίκηση* είναι ένα εκ διαμέτρου αντίθετο σύστημα διοίκησης (*décentralisation*), η οποία κατά τον Ράϊκο είναι η κρατούσα μορφή αποσυγκεντρώσεως⁴⁰.

³⁷ Ν.-Κ. Χλέπας, *όπ.π.* σελ. 22.

³⁸ Π. Φαναριώτης, *όπ.π.* σελ. 198.

³⁹ Μιχ. Δένδιας, *Διοικητικόν Δίκαιον, Τόμ. Β' Διοικητική Οργάνωσις*, Β. Παπαζήσης, Αθήνα 1966, σελ. 28.

⁴⁰ Αθ. Ράϊκος, *Γενική Πολιτειολογία*, 2^η έκδ., Εκδ. Αντ.Ν. Σάκκουλα Αθήνα-Κομοτηνή 2006, σελ. 262-268.

Αδιαμφισβήτητα ωστόσο και οι δύο έννοιες αρθρώνουν τις φυγόκεντρες τάσεις της δημόσιας διοίκησης και μεταθέτουν εξουσία από το κέντρο στην περιφέρεια⁴¹.

Πολύ νωρίς, ήδη από τη δεκαετία του 1960, το Τμήμα Οικονομικών και Κοινωνικών Υποθέσεων του ΟΗΕ συνέστησε επιτροπή ειδικών από διάφορες χώρες, προκειμένου να ανευρεθεί ένας κοινός παρανομαστής και να δοθούν κοινές κατευθύνσεις επί βασικών διοικητικών προβλημάτων που σχετίζονταν με την έννοια της αποκέντρωσης, ενόψει της ενιαίας αντιμετώπισης ζητημάτων των υπό ανάπτυξη χωρών σε θέματα παροχής τεχνικής βοήθειας και οργάνωσης διοικητικών συστημάτων. Η επιτροπή κατέληξε στον ακόλουθο ορισμό: «Αποκέντρωση είναι η μεταβίβαση αποφασιστικών αρμοδιοτήτων από το κέντρο προς την περιφέρεια, είτε διά της μεταβιβάσεως αυτών σε μονάδες τοπικής αυτοδιοικήσεως ή λοιπούς τοπικούς οργανισμούς ειδικής αρμοδιότητας (Devolution), είτε διά της αποσυγκεντρώσεως, δηλαδή της παροχής εξουσιοδοτήσεως προς τα περιφερειακά κρατικά όργανα για λήψη αποφάσεων επί θεμάτων τοπικής σημασίας»⁴². Ο ορισμός αυτός, ο οποίος ήρθε να εξυπηρετήσει κυρίως πρακτικούς σκοπούς, συνάντησε αντιδράσεις από μέρους των θεωρητικών, με μερίδα των επιστημόνων να υποστηρίζουν ότι η αποσυγκέντρωση δεν αποτελεί μορφή αποκεντρώσεως και άλλοι ότι η έννοια της αποκέντρωσης δεν καλύπτει την τοπική αυτοδιοίκηση, η οποία αποτελεί ξεχωριστό θεσμό. Στην πράξη όμως η τοπική αυτοδιοίκηση αποτελεί μία μορφή αποκέντρωσης, είναι δηλαδή δηλαδή όργανο στα χέρια του κράτους για την καλύτερη εξυπηρέτηση των τοπικών υποθέσεων, οι οποίες και αποτελούν κρατικές υποθέσεις υπό την έννοια ότι αν δεν τις ασκούσε η τοπική αυτοδιοίκηση θά έπρεπε να τις ασκεί το ίδιο το κράτος.

Η αρχή της αποκεντρωμένης δημόσιας διοίκησης στη χώρα μας έχει εφαρμοσθεί ήδη από τη σύσταση του ελληνικού κράτους, προσέλαβε δε διάφορες μορφές και διήλθε ποικίλα στάδια και παραλλαγές στην εξέλιξή της⁴³. Οι συνταγματικές ρυθμίσεις, ήδη από το Σύνταγμα του 1952 διαχωρίζουν την

⁴¹ Ν.-Κ. Χλέπας, ό.π. σελ. 29.

⁴² "The transfer of authority away from the National Capital, Whether by deconcentration (i.e. delegation) to field offices or by Devolution to Local authorities or other Local Bodies".(UN Decentralization for National and Local Development). Βλ. Σχετ. Π. Φαναριώτης, ό.π. σελ.201-204.

⁴³ Αντ. Μακρυδημήτρης ό.π. σελ. 144.

αποκέντρωση από την τοπική αυτοδιοίκηση, κάτι το οποίο είναι περισσότερο εμφανές στα “συνταγματικά” κείμενα της δικτατορίας⁴⁴. Με την αποκατάσταση της Δημοκρατίας, το Σύνταγμα του 1975 υιοθέτησε με μικρές διαφοροποιήσεις τις παραγράφους των δικτατορικών “συνταγματικών” κειμένων που αναφέρονταν στην αποκέντρωση. Στο άρθρο 101 του Συντάγματος ορίζεται ότι η διοίκηση του Κράτους οργανώνεται κατά το αποκεντρωτικό σύστημα, η δε διοικητική διαίρεση της Χώρας διαμορφώνεται σύμφωνα με τρία συναφή κριτήρια: τις γεωοικονομικές, τις κοινωνικές και τις συγκοινωνιακές συνθήκες⁴⁵. Το αποκεντρωτικό σύστημα υπήρξε σαφής επιλογή του συντακτικού μας νομοθέτη για την οργάνωση της δημόσιας διοίκησης, η διάρθρωση της οποίας περιλαμβάνει τα κεντρικά αλλά και τα περιφερειακά όργανα και αρχές. Στα περιφερειακά όργανα ανατίθεται η γενική αποφασιστική αρμοδιότητα για τις υποθέσεις της περιφέρειάς τους. Με το Ν.2503/1997 η Περιφέρεια αποτελεί πλέον το μοναδικό βαθμό αποκέντρωσης στην Ελλάδα, αφού οι νομαρχίες μετατράπηκαν σε δεύτερο βαθμό τοπικής αυτοδιοίκησης⁴⁶.

Ο θεσμός της τοπικής αυτοδιοίκησης κατοχυρώνεται πλήρως με τις διατάξεις του άρθρου 102 του Συντάγματος. Στη διάρκεια των εργασιών της Ε΄ Αναθεωρητικής Βουλής υποστηρίχτηκε ότι η τοπική αυτοδιοίκηση δεν αποτελεί μόνο μία μορφή οργάνωσης, αλλά ένα είδος ατομικού δικαιώματος, ένα θεμελιώδες πολιτικό δικαίωμα της κοινωνίας⁴⁷. Έτσι, η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει σύμφωνα με τον Καταστατικό μας Χάρτη στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου (δήμος, κοινότητα) και δεύτερου βαθμού, οι οποίοι συνθέτουν διακριτή νομική προσωπικότητα από εκείνη του Κράτους.

Οι διατάξεις του άρθρου 102 κατοχυρώνουν την τοπική αυτοδιοίκηση με την κρατούσα στην επιστήμη έννοιά της, η οποία μπορεί να οριστεί ως εξής: «Τοπική αυτοδιοίκηση είναι η αυτοτελής (με ίδια ευθύνη) άσκηση τοπικής δημόσιας διοίκησης από ένα εδαφικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με τη

⁴⁴ Άρθρο 120: «Η διοίκηση του κράτους οργανούται κατά σύστημα αποκεντρωτικών, ως νόμος ορίζει. Το κράτος διαιρείται εις περιφέρειας..» και άρθρο 121: «Την τοπικήν αυτοδιοίκησιν συνιστούν οι Δήμοι και αι Κοινότητες..»

⁴⁵ Ν.-Κ. Χλέπας, ό.π. σελ. 39-40.

⁴⁶ Αντ. Μακρυδημήτρης ό.π. σελ. 143-145.

⁴⁷ Ευρυδίκη Μπέσιλα-Βήκα, ό.π. σελ. 215.

σύμπραξη του συνόλου των μελών του (λαού) και υπό την εποπτεία του κράτους»⁴⁸.

---

⁴⁸ Αθ. Ράϊκος, *όπ.π.* σελ. 284.

3. Η πρωτοβάθμια Τοπική Αυτοδιοίκηση

Το άρθρο 102 του Συντάγματος καθορίζει τη διοικητική αυτοτέλεια των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και αναγνωρίζει το δικαίωμα και την αρμοδιότητα σε αυτούς να ασχολούνται με τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων.

Ειδικότερα, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 :

1. Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού. Υπέρ των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης συντρέχει τεκμήριο αρμοδιότητας για τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων. Νόμος καθορίζει το εύρος και τις κατηγορίες των τοπικών υποθέσεων, καθώς και την κατανομή τους στους επί μέρους βαθμούς. Με νόμο μπορεί να ανατίθεται στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης η άσκηση αρμοδιοτήτων που συνιστούν αποστολή του Κράτους.

2. Οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης έχουν διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια. Οι αρχές τους εκλέγονται με καθολική και μυστική ψηφοφορία, όπως νόμος ορίζει.

Το Σύνταγμα εισάγει ένα σύστημα πολυβάθμιας αυτοδιοίκησης, αφήνοντας στον κοινό νομοθέτη να προσδιορίσει επακριβώς τη μορφή και το επίπεδο του πρώτου ή του δεύτερου βαθμού. Συστήνονται δηλαδή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με δική τους οργάνωση, περιουσία και προσωπικό, με αιρετές αρχές των τοπικών κοινωνιών, οι οποίες ασκούν την εξουσία τους στο πλαίσιο μίας οριοθετημένης εδαφικά μονάδας (κοινότητα, δήμος, νομαρχία). Σύμφωνα δε με την παρ. 2 του άρθρου 102, οι ΟΤΑ διαθέτουν διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια. Αυτό σημαίνει ότι οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης διαχειρίζονται με δική τους ευθύνη τις υποθέσεις που τους ανατίθενται, δηλαδή, τα όργανά τους ενεργούν στο πλαίσιο του νόμου ελεύθερα και δεν υπόκεινται σε διαταγές των οργάνων του κράτους⁴⁹. Η καθιέρωση των δύο βαθμίδων αυτοδιοίκησης που εισήχθη με την αναθεώρηση του Συντ. το 2001, χωρίς όμως

---

⁴⁹ Αθ. Ραΐκος όπ.π. σελ. 274.

αυτές να προσδιορίζονται, δίνει την ευχέρεια στον κοινό νομοθέτη να διευρύνει το φάσμα επιλογών του για την εξειδίκευση του επιπέδου, της μορφής και της διάρθρωσης των οργανισμών της τοπικής αυτοδιοίκησης⁵⁰. Πρέπει να επισημανθεί ότι η σχετική διάταξη της παρ. 1 πριν την αναθεώρηση του 2001 όριζε ότι την πρώτη βαθμίδα αποτελούν οι δήμοι και οι κοινότητες, ενώ οι λοιπές ορίζονται με νόμο⁵¹.

Το ισχύον Σύνταγμα διασφαλίζει, αφενός δημοκρατικές διαδικασίες και κανόνες για την πραγμάτωση της λαϊκής κυριαρχίας σε τοπικό επίπεδο και αφετέρου ορίζει απευθείας και χωρίς επιφύλαξη νόμου ένα σημαντικό μέρος της εκτελεστικής εξουσίας, δηλαδή τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων, ως πεδίο ευθύνης των ΟΤΑ⁵². Οι τοπικές υποθέσεις δεν προσδιορίζονται στον Καταστατικό μας Χάρτη, η δε πρωτοβουλία συγκεκριμενοποίησής τους αφήνεται στον κοινό νομοθέτη, ο οποίος λειτουργεί κάτω από την ασφαλιστική δικλείδα του δικαστή, που είναι αρμόδιος για τον έλεγχο συνταγματικότητας των επιλογών του⁵³. Συνεπώς, αποκτά ιδιαίτερη σημασία το εύρος της νομοθετικής ευχέρειας για τον προσδιορισμό των τοπικών υποθέσεων, το οποίο όπως είναι φυσικό μεταβάλλεται διαρκώς, αφού πρέπει να προσαρμόζεται σε καινούρια δεδομένα, επηρεαζόμενο από τις συνεχείς μεταβολές του κοινωνικο-πολιτικού και οικονομικού περιβάλλοντος. Σε κάθε περίπτωση όμως, ο περιορισμός του πλαισίου των τοπικών υποθέσεων σε βάρος της τοπικής αυτοδιοίκησης πρέπει να δικαιολογείται από σοβαρούς λόγους δημοσίου συμφέροντος⁵⁴.

⁵⁰ Αντ. Μακρυδημήτρης, *όπ.π.*, σελ. 177 επ.

⁵¹ Το Άρθρο 102 παρ. 1 του Συντ.1975/86 όριζε ότι: «Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, των οποίων πρώτη βαθμίδα αποτελούν οι δήμοι και οι κοινότητες. Οι λοιπές βαθμίδες ορίζονται με νόμο». Με τη νέα διάταξη δηλαδή, είναι δυνατή η διεύρυνση είτε του πρώτου βαθμού για παράδειγμα από δήμους σε μητροπολιτικούς δήμους, είτε του δεύτερου βαθμού από τις νομαρχίες στις περιφέρειες. Βλ. σχετ. Αντ. Μακρυδημήτρης, *όπ.π.*

⁵² Ν.-Κ. Χλέπας, *όπ.π.*, σελ. 213.

⁵³ «Με την πιο πάνω συνταγματική διάταξη (άρθρο 102 παρ. 1), κατοχυρώνεται η τοπική αυτοδιοίκηση τόσο σαν οργανωτικό σχήμα της δημόσιας διοίκησης όσο και σαν θεσμός που καθιερώνει την εξουσία των οργανισμών της τοπικής αυτοδιοίκησης να αποφασίζουν αποκλειστικά με δικά τους όργανα για τις τοπικές υποθέσεις. Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται υποθέσεις που έχουν αμιγώς τοπικό χαρακτήρα και περιορίζονται από άποψη συνεπειών και επιπτώσεων σε θιγόμενα έννομα συμφέροντα μέσα στην εδαφική περιφέρεια του οικείου οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης» (ΟΛ. ΣτΕ 4813/1987).

⁵⁴ Ν.-Κ. Χλέπας, *όπ.π.*, σελ. 249.

Το Κράτος επίσης ασκεί, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 102 του Συντ. διοικητική εποπτεία στους ΟΤΑ, η οποία συνίσταται ρητά σε *έλεγχο νομιμότητας*, που όμως δεν μπορεί να εμποδίζει την πρωτοβουλία και την ελεύθερη δράση τους⁵⁵. Η εφαρμογή της *αρχής της αναλογικότητας* στην άσκηση κρατικής εποπτείας κατοχυρώνεται στον Ευρωπαϊκό Χάρτη Τοπικής Αυτονομίας της 15-10-1985, ο οποίος κυρώθηκε από τη Χώρα μας με τον Ν.1850/1989 (ΦΕΚ 144 Α'), με ορισμένες επιφυλάξεις. Σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 3 του Ε.Χ.Τ.Α., ο διοικητικός έλεγχος των ΟΤΑ πρέπει να ασκείται με τήρηση μιας αναλογίας μεταξύ της έκτασης της επέμβασης της εποπτεύουσας αρχής και τη σπουδαιότητα των συμφερόντων που η αρχή αυτή προτίθεται να διαφυλάξει⁵⁶.

Θα πρέπει να επισημανθεί ότι η έμπρακτη υπέρβαση του συγκεντρωτικού κράτους υπέρ της τοπικής αυτοδιοίκησης δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι συνεπάγεται τον κλωνισμό της αρχής του «δημοκρατικού ελέγχου» και της «λογοδοσίας» των υπηρεσιών και των οργάνων. Υπό το πρίσμα αυτό, κάθε διοικητική μεταρρύθμιση πρέπει να διέπεται και να εκφράζει τόσο την αρχή του δημοκρατικού ελέγχου, όσο και την αρχή της νομικής, δημοσιονομικής και πολιτικής λογοδοσίας των διοικητικών υπηρεσιών και οργάνων, σε κάθε επίπεδο οργάνωσης του ενιαίου εθνικού κράτους⁵⁷.

Από τη σύσταση του Ελληνικού Κράτους και πιο συγκεκριμένα από τη θέση σε ισχύ του Β.Δ/τος της 27.12.1833 «Περί συστάσεως των Δήμων», έως τις μέρες μας με τον Ν. 1065/1980 (ΦΕΚ 168 Α'), που αποτελεί ουσιαστικά τον πρώτο Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα, τις τρεις κωδικοποιήσεις του που ακολούθησαν⁵⁸, καθώς και μια πληθώρα νομοθετημάτων, τα οποία είχαν άλλοτε συστηματικό και άλλοτε αποσπασματικό χαρακτήρα, διαμορφώθηκε σταδιακά το ισχύον θεσμικό πλαίσιο που διέπει την οργάνωση και λειτουργία των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ.

---

⁵⁵ Παρ 4 άρθρου 102 του Συντ.: *Το Κράτος ασκεί στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης εποπτεία που συνίσταται αποκλειστικά σε έλεγχο νομιμότητας και δεν επιτρέπεται να εμποδίζει την πρωτοβουλία και την ελεύθερη δράση τους. Ο έλεγχος νομιμότητας ασκείται, όπως νόμος ορίζει.*

⁵⁶ Α. Τάχος, *Ο Ευρωπαϊκός Χάρτης της Τοπικής Αυτονομίας, Ερμηνευτική προσπάθεια* σε "Ελληνική Επιθεώρηση Ευρωπαϊκού Δικαίου", 1991,σελ. 617.

⁵⁷ Αντ. Μακρυδημήτρης, *Η μεταρρύθμιση της αυτοδιοίκησης, στο Αυτοδιοίκηση και Κράτος στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης*, επιμ. Αντ. Μακρυδημήτρης, Εκδ. Σάκκουλα Αθήνα-Κομοτηνή 2003, σελ. 81.

⁵⁸ Πρόκειται για τα Προεδρικά Διατάγματα 75/1985 (ΦΕΚ 27 Α'), 323/1989 (ΦΕΚ 146 Α'), και 410/1995 (ΦΕΚ 231 Α').

Ωστόσο, από τον Ν.1065/1980 έως σήμερα, έγιναν αλληπάλληλες επεμβάσεις και τροποποιήσεις στο θεσμικό πλαίσιο της πρώτης βαθμίδας αυτοδιοίκησης με ειδικούς νόμους, οι οποίες δυσχέραναν το έργο του εφαρμοστή του δικαίου και επέβαλαν την ανάγκη σύνταξης ενός νέου Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα, εναρμονισμένου προς τις νέες απαιτήσεις και επιταγές και απαλλαγμένου από διάσπαρτες, σε σειρά νόμων, ειδικές αποσπασματικές προβλέψεις. Η ανάγκη αυτή έγινε περισσότερο επιτακτική από το γεγονός ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση βρίσκεται μπροστά σε μία νέα φάση της πολύχρονης πορείας της, η οποία χαρακτηρίζεται αφενός από τη σταδιακή υποχώρηση του κεντρικού κράτους προς όφελος της Περιφέρειας και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στο πλαίσιο της αρχής της επικουρικότητας και αφετέρου από τη διαμόρφωση μιας νέας πραγματικότητας στον ευρωπαϊκό αλλά και το διεθνή χώρο.

Αυτή, ακριβώς, η ανάγκη ν' ανταποκριθεί με επιτυχία η Αυτοδιοίκηση στις αυξημένες απαιτήσεις του νέου ρόλου της, προϋποθέτει τη διαμόρφωση ισχυρότερων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης. Για το λόγο αυτό απαιτείται, όπως τονίσθηκε και στην αιτιολογική έκθεση του σχεδίου του νέου Κώδικα, η σωρευτική συνδρομή δύο βασικών προϋποθέσεων: α) η ύπαρξη σύγχρονου και ευέλικτου θεσμικού πλαισίου λειτουργίας και β) η διασφάλιση επαρκών πόρων για την εκπλήρωση της αποστολής της τοπικής αυτοδιοίκησης⁵⁹.

Λαμβανομένων υπόψη όλων αυτών των παραγόντων, κυρώθηκε από τη Βουλή ο νέος Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων (Ν.3463/2006), ο οποίος ρυθμίζει σήμερα το θεσμικό πλαίσιο της τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού. Σύμφωνα λοιπόν με το άρθρο 1 του Κώδικα, η τοπική αυτοδιοίκηση ως έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας αποτελεί «θεμελιώδη θεσμό του δημόσιου βίου των Ελλήνων».

Δήμοι σύμφωνα με τον παραπάνω ΚΔΚ είναι:

- α) Όσοι έχουν ήδη συσταθεί με νόμο.
- β) Όσοι προέρχονται από ένωση Δήμων ή Δήμων και Κοινοτήτων ή Κοινοτήτων, σύμφωνα με το άρθρο 3 του ίδιου Κώδικα.
- γ) Όσες Κοινότητες έχουν πληθυσμό άνω των τεσσάρων χιλιάδων (4.000) κατοίκων κατά την τελευταία απογραφή.

⁵⁹ Βλ. σχετ. Υπουργείο Εσωτερικών, *Αιτιολογική Έκθεση σχεδίου Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (6-4-2006)*, Ν.3463/2006, Εθνικό Τυπογραφείο, 2006.

Κοινότητες, σύμφωνα με τον Κώδικα, είναι όσες έχουν ήδη συσταθεί ή διατηρηθεί με νόμο.

Οι δήμοι διαιρούνται σε δημοτικά διαμερίσματα. Με την εφαρμογή του Ν.2539/1997 (Πρόγραμμα «Ιωάννης Καποδίστριας») και τις υποχρεωτικές συνενώσεις, ο αριθμός των Δήμων και των Κοινοτήτων μειώθηκε δραστικά, και από 5800 πρωτοβάθμιους ΟΤΑ σήμερα υφίστανται 914 Δήμοι και 120 Κοινότητες. Οι δήμοι που προέκυψαν από τις υποχρεωτικές συνενώσεις διαιρούνται σε τοπικά διαμερίσματα.

Ο δήμος διοικείται από το δημοτικό συμβούλιο, τη δημαρχιακή επιτροπή και το δήμαρχο, η δε κοινότητα από το κοινοτικό συμβούλιο και τον πρόεδρο⁶⁰.

Οι αρμοδιότητες των δήμων και των κοινοτήτων κατανέμονται σύμφωνα με το νέο Κώδικα σε επτά τομείς, στους οποίους οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης μπορούν να αναπτύξουν τη δράση τους. Πιο συγκεκριμένα, οι τομείς αυτοί είναι οι ακόλουθοι:

- Ανάπτυξης
- Περιβάλλοντος
- Ποιότητας ζωής και εύρυθμης λειτουργίας των πόλεων και των Οικισμών
- Απασχόλησης
- Κοινωνικής Προστασίας και Αλληλεγγύης
- Παιδείας, Πολιτισμού και Αθλητισμού
- Πολιτικής Προστασίας.

Για καθέναν από τους τομείς αυτούς περιλαμβάνεται στον Κώδικα ενδεικτική απαρίθμηση τοπικών υποθέσεων, για τις οποίες έχουν αρμοδιότητα οι Δήμοι και οι Κοινότητες.

---

⁶⁰ Άρθρα 19 και 20 Ν.3463/2006.

3.1 Τοπικές υποθέσεις

Γενική αρμοδιότητα και αποστολή των ΟΤΑ αποτελεί η διοίκηση των *τοπικών υποθέσεων*, οι οποίες όμως δεν προσδιορίζονται από το Σύνταγμα, αλλά ο καθορισμός τους αφήνεται στο νόμο, στην επιστήμη και στα δικαστήρια⁶¹. Η οριοθέτηση της έννοιας της *τοπικής υποθέσεως* πρέπει να γίνεται σε σχέση με την έννοια του *τοπικού συμφέροντος*⁶². Το *τοπικό συμφέρον* αποτελεί έκφραση του *δημοσίου συμφέροντος* και πιο συγκεκριμένα αποτελεί μία ειδικότερη μορφή της έννοιας του *δημοσίου συμφέροντος*, που διέπει ολόκληρη την κρατική δραστηριότητα⁶³. Στο ερώτημα ωστόσο, εάν μία υπόθεση είναι γενική ή τοπική, θα πρέπει να επιχειρείται κατά περίπτωση απάντηση, ενόψει μάλιστα των νεώτερων εξελίξεων των κοινωνικο-οικονομικών συνθηκών (εκμηδένιση αποστάσεων, διασπορά των δραστηριοτήτων του δημότη σε διάφορους τόπους κλπ)⁶⁴. Τα όρια δηλαδή, μεταξύ *τοπικών και γενικών υποθέσεων* αποδεικνύονται εξαιρετικά ρευστά, λόγω των ποικίλων πολιτικο-οικονομικών και κοινωνικών παραγόντων και αλληλεπιδράσεων που τελικά διαμορφώνουν τις συνέπειες ορισμένων ενεργειών, οι οποίες δεν περιορίζονται μόνο σε τοπικό επίπεδο, αλλά και σε ευρύτερα κοινωνικοπολιτικά πεδία⁶⁵. Η νομολογία συχνά έχει κρίνει την έννοια των τοπικών υποθέσεων κατά περίπτωση, αναζητά δε το όριο μεταξύ κρατικών (γενικών) και τοπικών υποθέσεων στο ίδιο το Σύνταγμα⁶⁶. Πάντως, η νομολογία του Συμβουλίου Επικρατείας ερμηνεύει αρκετά στενά την έννοια της τοπικής υπόθεσης,

⁶¹ Ευρυδίκη Μπέσιλα-Βήκα, Δονάτος Παπαγιάννης, *Σύγχρονες αρμοδιότητες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Ευρωπαϊκή Ενοποίηση*, Π.Ν. Σάκκουλας 1996, σελ. 23 επ.

⁶² Π. Παυλόπουλος, *Τοπικές υποθέσεις και τοπική αυτοδιοίκηση. Η νομική παραμόρφωση ενός όρου και οι συνέπειές της* σε 'Επιθεώρηση Πολ. Επιστήμης' τεύχ. 5, 1984.

⁶³ Ευρυδίκη Μπέσιλα-Βήκα, Δονάτος Παπαγιάννης, *όπ.π.* σελ. 24.

⁶⁴ Ν.-Κ. Χλέπας, *όπ.π.* σελ. 223.

⁶⁵ Αντ. Μακρυδημήτρης, *Δημόσια Διοίκηση, Στοιχεία διοικητικής οργάνωσης*, *όπ.π.* σελ. 198.

⁶⁶ «Με το Σύνταγμα καθιερώνεται ένα οργανωτικό σχήμα κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ Κράτους και Ο.Τ.Α., σύμφωνα με το οποίο το Κράτος έχει τη γενική αρμοδιότητα διοίκησης των υποθέσεων της χώρας και οι Ο.Τ.Α. των υποθέσεων τοπικού χαρακτήρα. Κρατικές υποθέσεις είναι εκείνες που με βάση το αντικείμενο και τη σπουδαιότητά τους αφορούν ολόκληρο το Κράτος. Τοπικές υποθέσεις είναι εκείνες που έχουν τοπικό χαρακτήρα και περιορίζονται στα χωρικά πλαίσια των Ο.Τ.Α. και δεν επηρεάζουν την υπόλοιπη χώρα ή τα εθνικά συμφέροντα. Δεν μπορούν να θεωρηθούν τοπικές υποθέσεις εκείνες που αναφέρονται στην προαγωγή των γενικότερων συμφερόντων όλης της χώρας ή σκοπεύουν να ικανοποιήσουν ορισμένες βασικές ανάγκες του πληθυσμού της χώρας ή ευρύτερων περιοχών και η σχετική δραστηριότητα μπορεί να αναπτυχθεί αποτελεσματικότερα σε ένα ευρύτερο χωρικό πλαίσιο από αυτό του Ο.Τ.Α. Η κατάρτιση προγράμματος για την προστασία των νέων από το AIDS, εμπίπτει στην έννοια των γενικών - κρατικών υποθέσεων και δεν συνιστά τοπική υπόθεση, ώστε να αποτελεί αρμοδιότητα των Ο.Τ.Α.» (ΕΛΣ Πράξη VII Τμ. 1/2005). Βλ. επίσης ΕΛΣ Πράξη VII Τμ. 3/2005.

προσδιορίζοντάς την συχνά κατά τρόπο αρνητικό, δίνοντας λύσεις υπέρ της κρατικής αρμοδιότητας⁶⁷. Με σειρά αποφάσεων του (3440-3444/98) το ΣτΕ, καταλήγει ουσιαστικά στην ακόλουθη πρόταση: Ο νόμος μπορεί να ορίσει ποιά υπόθεση είναι τοπική (άρα ανήκει στην τοπική αυτοδιοίκηση) και ποιά γενική (άρα ανήκει στην κεντρική/αποκεντρωμένη διοίκηση) και επιπλέον, αυτός ο προσδιορισμός μπορεί να μεταβάλλεται ανάλογα με την εποχή και τις κρατούσες αντιλήψεις (ή ανάγκες)⁶⁸. Στο σχετικό απόσπασμα της Απόφασης 3442/1998 αναφέρεται: «...στο νομοθέτη, κατ' αρχήν, απόκειται να καθορίσει ότι ορισμένη κατηγορία υποθέσεων εντάσσεται σε ενιαίο σύστημα διαχείρισης ορισμένου διοικητικού, οικονομικού, κοινωνικού ή άλλου τομέα για την εξυπηρέτηση δημοσίου σκοπού, πέραν ή υπέρτερου των τοπικών αναγκών, να αναγάγει την κατηγορία αυτή των υποθέσεων σε κρατικό μέλημα και να αναθέσει την άσκηση των συναφών αρμοδιοτήτων στις κεντρικές κρατικές υπηρεσίες... Κατά τον ίδιο λόγο, δεν αποκλείεται στο νομοθέτη να ορίσει ότι ορισμένη κατηγορία υποθέσεων, που ανήκουν στο Κράτος ή κρατικά ν.π.δ.δ. μεταφέρονται στην αρμοδιότητα οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και καθίστανται εφεξής υποθέσεις αρμοδιότητας και ενδιαφέροντος των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης, δεύτερης ή άλλης βαθμίδας... Περαιτέρω δεν αποκλείεται επίσης στο νομοθέτη να μεταβάλλει άποψη, συνεπώς και πολιτική, και υποθέσεις που ο ίδιος ο νόμος στο παρελθόν έκρινε ότι έπρεπε να ανατεθούν σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ορισμένης βαθμίδας να κρίνει ότι αποτελούν εφεξής υποθέσεις κρατικού και όχι τοπικού ενδιαφέροντος και το αντίθετο.....»⁶⁹.

Το κριτήριο λοιπόν για το χαρακτηρισμό μίας υπόθεσης ως τοπικής, τοπικής νομαρχιακού επιπέδου, περιφερειακής και κρατικής δεν μπορεί να είναι απόλυτο και στατικό, με την έννοια της εξαντλητικής απαρίθμησης σε νόμους, με δεδομένη την ποικιλία, τον αριθμό και την κινητικότητα των αναγκών που πρέπει να θεραπεύονται σε κάθε επίπεδο άσκησης εξουσίας⁷⁰. Για το λόγο αυτό, η απαρίθμηση των αρμοδιοτήτων των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ δεν γίνεται εξαντλητικά στον ισχύοντα Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στην αιτιολογική

⁶⁷ Αντ. Μακρυδημήτρης, *Δημόσια Διοίκηση, Στοιχεία διοικητικής οργάνωσης* όπ.π. σελ. 202.

⁶⁸ Κ. Θ. Παπαδημητρίου, *Ο καταμερισμός αρμοδιοτήτων μεταξύ (κεντρικής και αποκεντρωμένης) διοίκησης και τοπικής αυτοδιοίκησης (Α' και Β' βαθμίδας)* σε *Επιθεώρηση Διοικητικής Επιστήμης* τ.10.

⁶⁹ Βλ. σχετ. με την 3442/1998 απόφαση του ΣτΕ, Κ. Θ. Παπαδημητρίου, όπ.π.

⁷⁰ Γλυκερία Π. Σιούτη, *Αποκέντρωση*, στο *Η Δημόσια Διοίκηση και η Ελλάδα*, επιμ. Επ. Π. Σπηλιωτόπουλος, Αντ. Μακρυδημήτρης, Εκδ. Σάκκουλα Αθήνα-Κομοτηνή 2001, σελ. 57.

έκθεση του νέου ΚΔΚ, η έννοια της τοπικής υπόθεσης «είναι έννοια γένους και επιπλέον είναι έννοια δυναμική και μεταβλητή. Ως εκ τούτου, η καταγραφή αυτή (δηλ. των αρμοδιοτήτων) δεν θα μπορούσε να είναι εξαντλητική». Επομένως, η τοπική αρμοδιότητα των Δήμων και των Κοινοτήτων πρέπει να γίνεται δεκτή και όταν δεν αναφέρεται ρητά σε ειδικό νόμο, ως απόρροια της συνταγματικής κατοχύρωσης του τεκμηρίου της αρμοδιότητας για τις τοπικές υποθέσεις υπέρ των ΟΤΑ⁷¹.

---

⁷¹ Ζωή Παπαϊωάννου σε *Μελέτη σύστασης και οργάνωσης της Δημοτικής Αστυνομίας*, ΥΠ.ΕΣ.-Ε.Ε.Τ.Α.Α. 2006.

3.2. Οι αρμοδιότητες της πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Το άρθρο 75 του νέου ΚΔΚ ορίζει ότι «οι δημοτικές και οι κοινοτικές αρχές διευθύνουν και ρυθμίζουν όλες τις τοπικές υποθέσεις, σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της εγγύτητας, με στόχο την προστασία, την ανάπτυξη και τη συνεχή βελτίωση των συμφερόντων και της ποιότητας ζωής της τοπικής κοινωνίας».

Θα πρέπει να επισημανθεί ότι με την εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας, το τεκμήριο αρμοδιότητας λειτουργεί υπέρ της τοπικής αυτοδιοίκησης. Σύμφωνα λοιπόν, με την αρχή της επικουρικότητας, η οποία εισήχθη με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ (άρθρο 1 εδ. 2 ΣυνθΕΕ) ως αρχή οργανωτική και καταναμητική αρμοδιοτήτων, η δράση της στενότερης και υποκείμενης κοινωνικής ομάδας είναι προσφορότερη για την επιδίωξη του κοινωνικού συμφέροντος από τη δράση της υπερκείμενης ευρύτερης αρχής και μόνο εάν είναι αδύνατη η επίτευξη των στόχων από τα χαμηλότερα επίπεδα διακυβέρνησης, θα πρέπει αυτή να ενασκείται από το υπερκείμενο επίπεδο⁷². Έτσι οι πρωτοβάθμιοι ΟΤΑ, στο πλαίσιο της οριζόμενης από το Σύνταγμα αποστολής τους, και κατ'εφαρμογήν της αρχής της επικουρικότητας, είναι αρμόδιοι και υπεύθυνοι για μια σειρά δραστηριοτήτων και πρωτοβουλιών της δημόσιας πολιτικής σε τοπικό επίπεδο.

Οι αρμοδιότητες των Δήμων και Κοινοτήτων αφορούν, κυρίως, τους τομείς:

α) Ανάπτυξης, στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως:

1. Η προστασία, η αξιοποίηση και η εκμετάλλευση των τοπικών φυσικών πόρων και περιοχών, των ιαματικών πηγών και των ήπιων ή ανανεώσιμων μορφών ενέργειας, καθώς και η κατασκευή, συντήρηση και διαχείριση των σχετικών έργων και εγκαταστάσεων, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

2. Η μελέτη, κατασκευή, συντήρηση, εκμετάλλευση και διαχείριση των δικτύων φυσικού αερίου, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

3. Ο εξηλεκτρισμός, η επέκταση ηλεκτρικών δικτύων και γενικότερα δικτύων ενέργειας, εντός των διοικητικών τους ορίων, για κοινωφελείς σκοπούς, καθώς και για την τόνωση της ανάπτυξης της τοπικής οικονομίας.

⁷² Γλυκερία Π. Σιούτη,όπ.π. σελ. 62-63. Βλ. επίσης Δονάτος Παπαγιάννης, *Εισαγωγή στο Ευρωπαϊκό Δίκαιο*, Εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα 2007, σελ. 78-82.

4. Η μελέτη, κατασκευή και εκμετάλλευση βιοτεχνικών κέντρων και κτιρίων στις ειδικές βιοτεχνικές και βιομηχανικές ζώνες που καθορίζονται στο πλαίσιο του πολεοδομικού και του χωροταξικού σχεδιασμού.

5. Η εκπόνηση και εφαρμογή προγραμμάτων ανάπτυξης του ανθρώπινου δυναμικού της περιοχής τους.

6. Η εκπόνηση και εφαρμογή προγραμμάτων έρευνας και τεχνολογίας για την ανάπτυξη της περιοχής τους.

7. Ο σχεδιασμός, η κατασκευή, συντήρηση και διαχείριση υποδομών για τη στήριξη της τοπικής οικονομίας, όπως έργων οδοποιίας, συστημάτων άρδευσης, αντιπλημμυρικών και εγγειοβελτιωτικών έργων.

8. Η εκπόνηση, υλοποίηση και η συμμετοχή σε προγράμματα για την τουριστική ανάπτυξη των περιοχών τους και την προώθηση εναλλακτικών μορφών τουρισμού, καθώς και η δημιουργία θερέτρων και άλλων εγκαταστάσεων αναψυχής και διακοπών.

9. Η διοίκηση και εκμετάλλευση των χώρων της ζώνης λιμένα δικαιοδοσίας τους, καθώς και η κατασκευή και συντήρηση των αναγκαίων λιμενικών έργων.

10. Η ίδρυση, κατασκευή, συντήρηση και διαχείριση δημοτικών και κοινοτικών αγορών.

11. Η κατασκευή, συντήρηση και διαχείριση αποθηκευτικών χώρων υγρών καυσίμων.

12. Η διαχείριση, η αξιοποίηση και η εκμετάλλευση της δημοτικής και κοινοτικής περιουσίας και η κατασκευή, συντήρηση και διαχείριση δημοτικών και κοινοτικών κτιρίων.

13. Η εκμετάλλευση δημοτικών και κοινοτικών δασών.

14. Η διαχείριση και εκμετάλλευση δημοτικών και κοινοτικών καλλιεργητικών εκτάσεων και βοσκοτόπων, καθώς και αποκαλυπτόμενων καλλιεργητικών εκτάσεων που τους παραχωρούνται από το Δημόσιο.

β) Περιβάλλοντος, στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως:

1. Η εκπόνηση τοπικών προγραμμάτων για την προστασία και αναβάθμιση του φυσικού, αρχιτεκτονικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος, στο πλαίσιο των εθνικών και ευρωπαϊκών πολιτικών.

2. Η προστασία και διαχείριση των υδάτινων πόρων, η προστασία του εδάφους και των εσωτερικών υδάτων από την αλιεία (λιμνοθάλασσες, λίμνες, ιχθυοτροφεία, ποταμοί) και η καταπολέμηση της ρύπανσης στην περιφέρειά τους.

3. Η ίδρυση και λειτουργία δημοτικών και κοινοτικών εργαστηρίων.

4. Η καθαριότητα όλων των κοινόχρηστων χώρων της εδαφικής τους περιφέρειας, η αποκομιδή και διαχείριση των αποβλήτων, καθώς και η κατασκευή, συντήρηση και διαχείριση συστημάτων αποχέτευσης και βιολογικού καθαρισμού και η λήψη προληπτικών και κατασταλτικών μέτρων για την προστασία των κοινόχρηστων χώρων και ιδιαίτερα των χώρων διάθεσης απορριμμάτων από εκδήλωση πυρκαγιάς, σύμφωνα με την κείμενη σχετική νομοθεσία.

5. Η παροχή συνδρομής στην αρμόδια πυροσβεστική υπηρεσία, με κάθε πρόσφορο μέσο που διαθέτουν, για την αντιμετώπιση πυρκαγιών, ιδίως σε περιοχές που έχουν δασικό χαρακτήρα.

6. Η ίδρυση και λειτουργία σφαγείων.

7. Η μελέτη, διαχείριση και εκτέλεση προγραμμάτων οικιστικής και πολεοδομικής ανάπτυξης.

8. Η λήψη μέτρων για την αποκατάσταση και ανάπλαση των περιοχών της περιφέρειάς τους, κυρίως σε περιοχές όπου αναπτύσσεται εκμετάλλευση ορυκτού πλούτου και εγκαθίστανται μονάδες επεξεργασίας αποβλήτων.

9. Η συμμετοχή τους σε θέματα πολεοδομίας, χωροταξίας και χρήσεων γης, όπως αυτή προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία.

10. Ο καθορισμός των χώρων για τη δημιουργία κοιμητηρίων και η παροχή γνώμης για τον καθορισμό χώρων αποτέφρωσης νεκρών.

γ) Ποιότητας Ζωής και Εύρυθμης Λειτουργίας των Πόλεων και των Οικισμών, στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως:

1. Η εξασφάλιση και διαρκής βελτίωση των τεχνικών και κοινωνικών υποδομών στις πόλεις και τα χωριά όπως η κατασκευή, συντήρηση και διαχείριση συστημάτων ύδρευσης, αφαλάτωσης, τηλεθέρμανσης, έργων ηλεκτροφωτισμού των κοινόχρηστων χώρων, η δημιουργία χώρων πρασίνου, χώρων αναψυχής, πλατειών και λοιπών υπαίθριων κοινόχρηστων χώρων.

2. Η συμμετοχή στο έργο της αστικής συγκοινωνίας και η διενέργεια μεταφοράς για τη μετακίνηση κατοίκων της περιοχής τους, καθώς και η μεταφορά για την εξυπηρέτηση και την αναψυχή αυτών, όπως ορίζεται στο άρθρο 83 και στη σχετική νομοθεσία.

3. Ο καθορισμός, η κατασκευή, συντήρηση και εκμετάλλευση υπόγειων και υπέργειων χώρων στάθμευσης, καθώς και ο έλεγχος της στάθμευσης των αυτοκινήτων, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

4. Η ρύθμιση της κυκλοφορίας, ο καθορισμός πεζοδρόμων, μονοδρομήσεων και κατευθύνσεων της κυκλοφορίας, η απομάκρυνση εγκαταλελειμμένων οχημάτων και γενικότερα η λήψη μέτρων για την αποφυγή δυσμενών επιδράσεων στην ασφάλεια της κυκλοφορίας, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

5. Ο καθορισμός των χώρων και των όρων λειτουργίας των λαϊκών αγορών και των εμποροπανηγύρεων, για άσκηση υπαίθριων εμπορικών δραστηριοτήτων, που διενεργούνται στην περιφέρειά τους, κατά τη σχετική νομοθεσία, καθώς και των χώρων για την προσωρινή διαμονή μετακινούμενων πληθυσμιακών ομάδων.

6. Ο καθορισμός χώρων για την τοποθέτηση πλαισίων προβολής υπαίθριας διαφήμισης, καθώς και ο προσδιορισμός ειδικότερων προδιαγραφών κατασκευής και προϋποθέσεων τοποθέτησης διαφημιστικών πλαισίων, σύμφωνα με τις τοπικές ιδιαιτερότητες στο πλαίσιο της κείμενης νομοθεσίας.

7. Η προστασία του καταναλωτή με τη δημιουργία Γραφείων Ενημέρωσης του καταναλωτή σχετικά με θέματα που αφορούν τα δικαιώματά του, την ποιότητα των προσφερόμενων αγαθών και υπηρεσιών και τις επιπτώσεις τους στην υγεία και το περιβάλλον, σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές.

8. Ο προσδιορισμός ειδικότερων όρων και προϋποθέσεων της ίδρυσης και εγκατάστασης καταστημάτων, επιχειρήσεων και ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων της δικαιοδοσίας τους που επηρεάζουν το φυσικό, πολιτιστικό και αρχιτεκτονικό περιβάλλον, καθώς και την αισθητική, φυσιογνωμία και τις εν γένει λειτουργίες της πόλης.

9. Ο προσδιορισμός των όρων και των ωρών λειτουργίας μουσικής σε καταστήματα, τα οποία λειτουργούν στην πόλη, στο πλαίσιο των υγειονομικών και κανονιστικών διατάξεων της διοίκησης.

10. Η μέριμνα και η λήψη μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας, όπως ο υγειονομικός έλεγχος των δημοτικών και κοινοτικών δεξαμενών νερού, ο υγειονομικός έλεγχος των καταστημάτων και επιχειρήσεων που λειτουργούν στην περιφέρειά τους, ο έλεγχος της ηχορύπανσης, της κοινής ησυχίας και της εκπομπής ρύπων, θορύβων και άλλων επιβαρύνσεων του περιβάλλοντος από τροχοφόρα, η περισυλλογή και εν γένει η μέριμνα για τα αδέσποτα ζώα και η δημιουργία καταφυγίων, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

11. Η μέριμνα και η λήψη μέτρων για την προστασία της ζωής και της περιουσίας των κατοίκων, όπως ο έλεγχος σήμανσης των εργασιών που εκτελούνται στις οδούς και της τήρησης των υποχρεώσεων αυτών που εκτελούν έργα και εναποθέτουν υλικά και εργαλεία στις οδούς του δημοτικού ή κοινοτικού δικτύου, η λήψη μέτρων και ο έλεγχος για την προστασία από επικίνδυνες οικοδομές, από έλλειψη μέτρων ασφάλειας και υγιεινής σε εργασίες που εκτελούνται και γενικότερα από δραστηριότητες που εγκυμονούν κινδύνους για τη ζωή και την περιουσία των κατοίκων.

12. Η μέριμνα και η λήψη μέτρων για την προστασία και αναβάθμιση της αισθητικής των πόλεων και των οικισμών.

13. Η μέριμνα και η λήψη μέτρων για την απρόσκοπτη πρόσβαση στους κοινόχρηστους χώρους.

14. Η ονομασία των οδών, πλατειών, η τοποθέτηση πινακίδων πληροφορίας και η αρίθμηση κτισμάτων.

δ) Απασχόλησης, στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως:

1. Η υλοποίηση ή η συμμετοχή σε ολοκληρωμένα τοπικά σχέδια και προγράμματα δράσης και πρωτοβουλίες για την εφαρμογή και ανάπτυξη πολιτικών προώθησης της απασχόλησης και της κοινωνικής ενσωμάτωσης διαφόρων κατηγοριών ανέργων, στο πλαίσιο των εθνικών και ευρωπαϊκών πολιτικών.

2. Προώθηση και ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και υπηρεσιών επαγγελματικής κατάρτισης, με την ίδρυση και λειτουργία Κέντρων Επαγγελματικού Προσανατολισμού και Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης προσαρμοσμένα στις τοπικές ανάγκες και ιδιαιτερότητες και κυρίως των

πληθυσμών των ορεινών, αγροτικών και νησιωτικών περιοχών, στο πλαίσιο του εθνικού και ευρωπαϊκού σχεδιασμού.

3. Συμβολή στην απορρόφηση του εργατικού δυναμικού της περιοχής τους με την ανάπτυξη συμβουλευτικών δράσεων που παρέχονται δωρεάν προς τους ανέργους, με στόχο την υποστήριξη και την ενθάρρυνσή τους για την εξεύρεση απασχόλησης, καθώς και στην προώθηση ίσων ευκαιριών πρόσβασης στην αγορά εργασίας, με τη δημιουργία Δημοτικών και Κοινοτικών Γραφείων Ενημέρωσης για την Απασχόληση, σε συνεργασία με τους αρμόδιους δημόσιους φορείς και τις επιχειρήσεις της περιοχής τους.

ε) Κοινωνικής Προστασίας και Αλληλεγγύης, στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως:

1. Η εφαρμογή πολιτικών ή η συμμετοχή σε δράσεις που αποσκοπούν στην υποστήριξη και κοινωνική φροντίδα της βρεφικής και παιδικής ηλικίας και της τρίτης ηλικίας, με την ίδρυση και λειτουργία νομικών προσώπων και ιδρυμάτων όπως παιδικών και βρεφονηπιακών σταθμών, βρεφοκομείων, ορφανοτροφείων, κέντρων ανοικτής περίθαλψης και ημερήσιας φροντίδας, ψυχαγωγίας και αναψυχής ηλικιωμένων, γηροκομείων κ.λπ. και τη μελέτη και εφαρμογή σχετικών κοινωνικών προγραμμάτων.

2. Η εφαρμογή πολιτικών ή η συμμετοχή σε δράσεις και προγράμματα, που στοχεύουν στη μέριμνα, υποστήριξη και φροντίδα ευπαθών κοινωνικών ομάδων με την παροχή υπηρεσιών υγείας και την προαγωγή ψυχικής υγείας, όπως δημιουργία δημοτικών και κοινοτικών ιατρείων, κέντρων αγωγής υγείας, υποστήριξης και αποκατάστασης ατόμων με αναπηρία, κέντρων ψυχικής υγείας, συμβουλευτικής στήριξης των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας και βίας κατά συννοικούντων προσώπων και κέντρων πρόληψης κατά εξαρτησιογόνων ουσιών.

3. Η μέριμνα για τη στήριξη αστέγων και οικονομικά αδύνατων δημοτών, με την παραχώρηση δημοτικών και κοινοτικών οικοπέδων σε αυτούς ή με την παροχή χρηματικών βοηθημάτων, ειδών διαβίωσης και περίθαλψης σε κατοίκους που αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα διαβίωσης κατά τις προβλέψεις αυτού του Κώδικα. Η σχεδίαση, η οργάνωση, ο συντονισμός και η εφαρμογή προγραμμάτων και πρωτοβουλιών για την πρόληψη της παραβατικότητας στην

περιφέρειά τους, με τη δημιουργία Τοπικών Συμβουλίων Πρόληψης Παραβατικότητας.

5. Ο σχεδιασμός και εφαρμογή προγραμμάτων ή συμμετοχή σε προγράμματα και δράσεις για την ένταξη αθίγγανων, παλιννοστούντων ομογενών, μεταναστών και προσφύγων στην κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ζωή της τοπικής κοινωνίας.

6. Η προώθηση και ανάπτυξη του εθελοντισμού και της κοινωνικής αλληλεγγύης με τη δημιουργία τοπικών δικτύων κοινωνικής αλληλεγγύης, εθελοντικών οργανώσεων και ομάδων εθελοντών που θα δραστηριοποιούνται για την επίτευξη των στόχων και την υποβοήθηση του έργου της κοινωνικής προστασίας και αλληλεγγύης του Δήμου και της Κοινότητας.

στ) Παιδείας, πολιτισμού και αθλητισμού, στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως:

1. Η κατασκευή, διαχείριση και βελτίωση των υλικοτεχνικών υποδομών του εθνικού συστήματος της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας Παιδείας και ιδιαίτερα η συντήρηση, η καθαριότητα και η φύλαξη των σχολικών κτιρίων.

2. Η ίδρυση και λειτουργία βιβλιοθηκών.

3. Η ίδρυση και λειτουργία κέντρων δημιουργικής απασχόλησης παιδιών.

4. Η ίδρυση και λειτουργία πάρκων κυκλοφοριακής αγωγής.

5. Η εφαρμογή πολιτικών για την ανάδειξη και προστασία του τοπικού πολιτισμού, η προβολή των πολιτιστικών αγαθών και των σύγχρονων πολιτιστικών έργων που παράγονται σε τοπικό επίπεδο, με τη δημιουργία πολιτιστικών και πνευματικών κέντρων, μουσείων, πινακοθηκών, κινηματογράφων και θεάτρων, φιλαρμονικών και σχολών διδασκαλίας μουσικής, σχολών χορού, ζωγραφικής, γλυπτικής κ.λπ., καθώς και η μελέτη και εφαρμογή πολιτιστικών προγραμμάτων.

6. Η προστασία μουσείων, μνημείων, σπηλαίων, καθώς και αρχαιολογικών και ιστορικών χώρων της περιοχής και των εγκαταστάσεων αυτών.

7. Η επισκευή, συντήρηση και αξιοποίηση παραδοσιακών και ιστορικών σχολικών κτιρίων και κτιρίων που παραχωρούνται από δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς.

8. Η διοργάνωση συναυλιών, θεατρικών παραστάσεων και άλλων πολιτιστικών εκδηλώσεων ή η συμμετοχή τους σε αυτά.

9. Η προώθηση πολιτιστικών ανταλλαγών, σε εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

10. Η ανάπτυξη του πολιτιστικού τουρισμού.

11. Η κατασκευή, συντήρηση και διαχείριση αθλητικών εγκαταστάσεων, όπως δημοτικών και κοινοτικών γυμναστηρίων, αθλητικών κέντρων και δημοτικών και κοινοτικών χώρων άθλησης.

12. Η προώθηση και εφαρμογή προγραμμάτων ενίσχυσης μαζικού αθλητισμού και διοργάνωση αθλητικών εκδηλώσεων.

ζ) Πολιτικής Προστασίας, στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως:

1. Ο συντονισμός και η επίβλεψη του έργου της πολιτικής προστασίας για την πρόληψη, ετοιμότητα, αντιμετώπιση και αποκατάσταση των καταστροφών που συμβαίνουν στα διοικητικά τους όρια.

2. Η διατύπωση εισήγησης για το σχεδιασμό πολιτικής προστασίας της περιοχής τους, στο πλαίσιο του ετήσιου εθνικού σχεδιασμού και η εφαρμογή των προγραμμάτων, μέτρων και δράσεων που αφορούν την περιοχή τους στο πλαίσιο του εθνικού και περιφερειακού σχεδιασμού.

3. Η διάθεση και ο συντονισμός δράσης του απαραίτητου δυναμικού και μέσων για την πρόληψη, ετοιμότητα, αντιμετώπιση και αποκατάσταση των καταστροφών της περιφέρειάς τους.

Τρόπος άσκησης των αρμοδιοτήτων

Όπως ορίζεται στο άρθρο 76 του ΚΔΚ, οι δημοτικές και κοινοτικές αρχές ασκούν τις αρμοδιότητές τους, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις των νόμων, των κανονιστικών διατάξεων της διοίκησης και των κανονιστικών διατάξεων που θεσπίζουν οι ίδιες. Κατά την άσκηση των ανωτέρω αρμοδιοτήτων λαμβάνουν υπόψη

- τις εθνικές, περιφερειακές και ευρωπαϊκές πολιτικές που σχετίζονται με τις αρμοδιότητές τους.

- Την ανάγκη συνεργασίας και συντονισμού με άλλες τοπικές ή δημόσιες αρχές και οργανισμούς, οι οποίοι έχουν την αρμοδιότητα να δρουν και να διαθέτουν πόρους στην περιφέρειά τους.

- Τους διαθέσιμους πόρους για την κάλυψη της αρμοδιότητας και την ανάγκη να διασφαλισθεί η επωφελής, η αποτελεσματική χρήση και η ισόρροπη κατανομή τους.

- Την ανάγκη να οργανώνουν τις παρεχόμενες υπηρεσίες με τρόπο ώστε να διασφαλίζεται η επάρκεια, η ποιότητα και αποτελεσματικότητά τους, με στόχο την καλύτερη εξυπηρέτηση των κατοίκων.

- Την ανάγκη για υψηλής ποιότητας περιβαλλοντική προστασία και προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς, καθώς και την ανάγκη προώθησης της βιώσιμης ανάπτυξης των περιοχών τους.

Οι αρμοδιότητες των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ μπορούν σύμφωνα με τον ΚΔΚ να ασκηθούν προς όφελος ολόκληρης ή τμήματος της εδαφικής τους περιφέρειας, όλων ή μέρους των κατοίκων της περιφέρειάς τους, και σε διαδημοτικό επίπεδο, μέσω σχετικών συμβάσεων ή διαδημοτικής συνεργασίας.

3.3 Δοτές αρμοδιότητες

Οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης διεκπεραιώνουν επίσης *κατ' εντολήν* κρατικές υποθέσεις, οι οποίες αφορούν στην ομοιόμορφη άσκηση δημόσιας εξουσίας στην επικράτεια. Στην περίπτωση αυτή οι ΟΤΑ α' βαθμού λειτουργούν σαν περιφερειακές κρατικές υπηρεσίες. Πρόκειται δηλαδή για συγκεκριμένες γενικές υποθέσεις, για τη διεκπεραίωση των οποίων το κράτος χρησιμοποιεί για λόγους σκοπιμότητας τους ΟΤΑ ως όργανά του. Αυτό κατά συνέπεια σημαίνει ότι οι *κατ' εντολήν* ή *δοτές* αρμοδιότητες υπάγονται στην ιεραρχική εξουσία του κράτους⁷³. Σημειώνεται ότι η ειδική αυτή κατηγορία αρμοδιοτήτων δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο επιχειρηματικής δραστηριότητας εκ μέρους των Δήμων και των Κοινοτήτων, ακόμη και σε επίπεδο επιχειρήσεων αμιγώς κοινωφελούς

---

⁷³ Αθ.Ράϊκος *όπ.π.* σελ. 283.

χαρακτήρα, ούτε και να ανατεθεί η άσκησή τους από τους Δήμους και τις Κοινότητες σε άλλα Ν.Π.Δ.Δ.⁷⁴

Οι αρμοδιότητες αυτές είναι οι ακόλουθες:

1. Η τήρηση του δημοτολογίου και του μητρώου αρρένων, η έκδοση των σχετικών πιστοποιητικών που απορρέουν από αυτό, καθώς και η τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την κείμενη νομοθεσία για τη δημιουργία και τήρηση του Εθνικού Δημοτολογίου.

2. Η τήρηση των ληξιαρχικών βιβλίων, στα οποία καταχωρούνται τα ληξιαρχικά γεγονότα που συμβαίνουν στην περιφέρειά τους και η έκδοση αποσπασμάτων των ληξιαρχικών πράξεων.

3. Η τήρηση αρχείων επίσημων εγγράφων και η έκδοση αντιγράφων.

4. Η περιοδική ενημέρωση των δημοσίων υπηρεσιών για τις μεταβολές προσωπικής κατάστασης, που προκύπτουν από τα τηρούμενα στοιχεία.

5. Η τήρηση των υποχρεώσεων που προκύπτουν από την ισχύουσα εκλογική νομοθεσία.

6. Η τήρηση των υποχρεώσεων που προκύπτουν από την ισχύουσα νομοθεσία περί ιθαγένειας και αλλοδαπών και μετανάστευσης.

7. Η χορήγηση άδειας πολιτικού γάμου και η τέλεση των γάμων αυτών.

8. Η δημιουργία, συντήρηση και λειτουργία κοιμητηρίων και κέντρων αποτέφρωσης νεκρών, καθώς και η χορήγηση άδειας ταφής και αποτέφρωσης νεκρών.

9. Η χορήγηση βεβαίωσης μόνιμης κατοικίας.

10. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τους χώρους προσωρινής εγκατάστασης μετακινούμενων πληθυσμιακών ομάδων. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τα ζώα συντροφιάς.

12. Ο έλεγχος τήρησης των διατάξεων που αφορούν το Γενικό Οικοδομικό Κανονισμό και τις οικοδομές που χαρακτηρίζονται επικίνδυνες.

13. Η χορήγηση, ανάκληση και αφαίρεση των αδειών ίδρυσης, λειτουργίας και εγκατάστασης των καταστημάτων και επιχειρήσεων, οι όροι λειτουργίας και εγκατάστασης των οποίων καθορίζονται από την κείμενη νομοθεσία και τους

⁷⁴ Αιτιολογική Έκθεση σχεδίου Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (6-4-2006).

αντίστοιχους υγειονομικούς κανονισμούς και διατάξεις, καθώς και ο έλεγχος της τήρησης αυτών.

14. Η τήρηση των διατάξεων που αφορούν το ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων.

15. Η χορήγηση, ανάκληση και αφαίρεση αδειών εγκατάστασης και λειτουργίας κινηματογράφων, θεάτρων και παρεμφερών επιχειρήσεων και η διενέργεια των προβλεπόμενων επιθεωρήσεων.

16. Η χορήγηση, ανάκληση και αφαίρεση αδειών ίδρυσης και λειτουργίας παιδοτόπων και διάφορων ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων, όπως λούνα πάρκ, τσίρκο, πίστες αυτοκινητιδίων, μουσικών συναυλιών και άλλων καλλιτεχνικών εκδηλώσεων, που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία, καθώς και ο έλεγχος τήρησης των σχετικών διατάξεών της.

17. Η χορήγηση, ανάκληση και αφαίρεση αδειών τεχνικών ψυχαγωγικών παιγνίων και παροχής υπηρεσιών διαδικτύου, καθώς και ο έλεγχος τήρησης των σχετικών διατάξεων.

18. Η χορήγηση και ανάκληση άδειας λειτουργίας μουσικών οργάνων, καθώς και ο έλεγχος τήρησης των σχετικών διατάξεων.

19. Η χορήγηση και ανάκληση αδειών για την άσκηση υπαίθριου στάσιμου εμπορίου, η χορήγηση αδειών εμποροπανηγύρεων και υπαίθριων χριστουγεννιάτικων αγορών, καθώς και ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν το υπαίθριο εμπόριο και τις λαϊκές αγορές.

20. Η χορήγηση άδειας κυκλοφορίας ζώηλατου οχήματος στην περιφέρειά τους.

21. Η αφαίρεση της άδειας από τις οικοδομές για μη εξόφληση ασφαλιστικών εισφορών στο Ι.Κ.Α.

22. Η χορήγηση και ανάκληση άδειας εγκατάστασης και χρήσης του οικήματος για την άσκηση δραστηριότητας από εκδιδόμενα πρόσωπα, καθώς και ο έλεγχος τήρησης των σχετικών διατάξεων.

23. Ο έλεγχος τήρησης της τουριστικής νομοθεσίας από τις επιχειρήσεις τουριστικού ενδιαφέροντος, κατά τις ειδικότερες προβλέψεις του νόμου.

24. Η χορήγηση αδειών διενέργειας διαφήμισης, τοποθέτησης πλαισίων υπαίθριας διαφήμισης, τοποθέτησης επιγραφών προσδιορισμού επαγγελματικής

δραστηριότητας σε φυσικά και νομικά πρόσωπα, καθώς και η παραχώρηση χώρων για την προβολή δραστηριοτήτων σε νομικά πρόσωπα, που επιδιώκουν κοινωφελείς σκοπούς, όπως επίσης ο έλεγχος εφαρμογής των διατάξεων περί υπαίθριας διαφήμισης των προδιαγραφών των διαφημιστικών πλαισίων και επιγραφών, η αφαίρεση των παράνομων υπαίθριων διαφημίσεων και επιγραφών και η επιβολή των προβλεπόμενων προστίμων, με τις προϋποθέσεις και τους όρους που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία.

25. Η χορήγηση άδειας λειτουργίας καταστημάτων εκμίσθωσης μοτοποδηλάτων.

3.4 Μεταφερθείσες αρμοδιότητες

Όπως μπορεί κανείς να διαπιστώσει παρατηρώντας το εύρος των αρμοδιοτήτων της τοπικής αυτοδιοίκησης από την απαρίθμησή τους στον ισχύοντα ΚΔΚ, ο Έλληνας νομοθέτης ενίσχυσε ουσιαστικά το ρόλο των αυτοδιοικητικών οργανισμών, παρέχοντάς τους μάλιστα τη δυνατότητα έκδοσης κανονιστικών αποφάσεων για θέματα της αρμοδιότητάς τους, στο πλαίσιο πάντα της κείμενης νομοθεσίας⁷⁵. Η κατοχύρωση του ουσιαστικού ρόλου της τοπικής αυτοδιοίκησης από το Σύνταγμα ενισχύεται περαιτέρω, αφενός από την πρόβλεψη δυνατότητας μεταφοράς αρμοδιοτήτων από την κεντρική διοίκηση στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης⁷⁶ και αφετέρου από την πρόσθετη πρόβλεψη ότι δεν μεταβιβάζεται στους ΟΤΑ καμία κρατική αρμοδιότητα χωρίς την ταυτόχρονη μεταφορά και των αντίστοιχων πόρων. Η διάταξη αυτή⁷⁷, που εισήχθη με την αναθεώρηση του άρθρου 102 το 2001, θεωρήθηκε «μεγάλη καινοτομία» κατά την ψήφισή της από τη Βουλή⁷⁸. Με τον τρόπο αυτό, ο συντακτικός νομοθέτης θέλησε να θωρακίσει την Τοπική Αυτοδιοίκηση σε σχέση με τις ανάγκες της σύγχρονης πραγματικότητας, δείχνοντας παράλληλα το δρόμο και στο κεντρικό κράτος για το πώς πρέπει και αυτό, με τη

⁷⁵ Άρθρο 79 ΚΔΚ.

⁷⁶ Κατοχυρώνεται η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων από την κεντρική διοίκηση στους ΟΤΑ, αλλά δεν εμποδίζεται η μεταβίβαση αρμοδιότητας που ανήκε σε ΟΤΑ στο Κράτος, αν κριθεί πως τη δεδομένη στιγμή επί παραδείγματι η τοπική υπόθεση αφορά τους κατοίκους όλης της χώρας και όχι μόνο την τοπική κοινωνία. Βλ. σχετ. Αντ. Μακροδημήτρης, Δημόσια Διοίκηση, Στοιχεία διοικητικής οργάνωσης, ό.π. σελ. 201.

⁷⁷ Άρθρο 102 παρ. 1 εδ. δ' του Συντ.: *Με νόμο μπορεί να ανατίθεται στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης η άσκηση αρμοδιοτήτων που συνιστούν αποστολή του Κράτους.*

⁷⁸ Βλ. σχετ. Αγόρευση του Γενικού Εισηγητή της Πλειοψηφίας Ε. Βενιζέλου στα Πρακτικά της Βουλής της 21/3/2001.

σειρά του, να λειτουργήσει και ιδίως ποιες υποχρεώσεις πρέπει να εκπληρώσει για να κάνει πράξη τη συνταγματική επιταγή για διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια των ΟΤΑ⁷⁹.

Με μία σειρά προεδρικών διαταγμάτων, κατ'επιταγήν του Συντάγματος και βάσει εξουσιοδοτικών διατάξεων της νομοθεσίας, έγινε σταδιακά δυνατή η μεταβίβαση κρατικών αρμοδιοτήτων στους τοπικούς οργανισμούς.

Στις μεταφερθείσες αρμοδιότητες σήμερα περιλαμβάνονται ιδίως:

- οι προνοιακές δράσεις (προγράμματα κοινωνικής μέριμνας),
- η σύσταση και λειτουργία βρεφονηπιακών-παιδικών σταθμών,
- η πολιτική προστασία,
- η συντήρηση σχολικών μονάδων και οι σχολικές επιτροπές,
- τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών (ΚΕΠ),
- τα λιμενικά ταμεία,
- τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος⁸⁰,
- η δημοτική αστυνομία⁸¹.

Ειδικότερα, η συγκρότηση ειδικής υπηρεσίας Δημοτικής Αστυνομίας προβλέφθηκε για πρώτη φορά στο άρθρο 24 παρ. 3 του Π.Δ.410/1995, προκειμένου να συμβάλει στη διασφάλιση της υλοποίησης του σημαντικού ρόλου της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης. Το 2002, κατ' εξουσιοδότηση των παραπάνω διατάξεων, εκδόθηκε το Προεδρικό Διάταγμα 23/2002, για τη σύσταση της υπηρεσίας Δημοτικής Αστυνομίας, με το οποίο ανατίθενται στη νέα αυτή υπηρεσία ένας σημαντικός αριθμός αρμοδιοτήτων, πολλές εξ αυτών μεταφερόμενες από την Ελληνική Αστυνομία. Από την πρώτη αυτή νομοθετική πρόβλεψη φαίνεται ωστόσο

⁷⁹ Υπουργείο Εσωτερικών, *Αιτιολογική Έκθεση σχεδίου Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (6-4-2006)*, Ν.3463/2006, Εθνικό Τυπογραφείο, 2006.

⁸⁰ Άρθρο 80 Κ.Δ.Κ.

⁸¹ Εκ μέρους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης υποστηρίζεται ότι οι δαπάνες για τις μεταφερθείσες αρμοδιότητες ανέβασαν το έλλειμμα των προβλεπόμενων και πραγματικών δαπανών των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ κατά 77% το 2005 σε σχέση με το 2004. Βλ. σχετ. Επιθεώρηση Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τεύχ. Ιουλίου 2005, σελ. 13-15.

να απουσιάζει ο σαφής προσανατολισμός και ο ρόλος της νέας υπηρεσίας. Η λειτουργία του θεσμού ουσιαστικά ξεκίνησε με την παντελή έλλειψη πρόβλεψης για την υλικοτεχνική υποδομή και το κόστος λειτουργίας της. Δεν μπορεί κανείς επίσης να παραβλέψει το γεγονός, ότι με την άμεση εφαρμογή του Π.Δ. 23/2002 ξεκινούσε ένας νέος θεσμός, χωρίς ο φορέας υλοποίησής του, δηλαδή ο Δήμος, να είναι έτοιμος να τον υπηρετήσει, αφού δεν είχε προβλεφθεί κανένα μεταβατικό διάστημα ανάληψης των αρμοδιοτήτων της Ελληνικής Αστυνομίας από τη Δημοτική Αστυνομία.

Προκειμένου να διερευνήσουμε την εξέλιξη και τη λειτουργία της δημοτικής αστυνομίας στη χώρα μας, κρίνουμε σκόπιμο να προσεγγίσουμε κατ'αρχάς την έννοια της αστυνομίας μέσα από τη βιβλιογραφία και στη συνέχεια να επιχειρήσουμε μία συνοπτική συγκριτική παρουσίαση του θεσμού σε δύο χώρες της Ε.Ε., τη Γαλλία και τη Γερμανία.

4. Η δημοτική αστυνομία

4.1 Η έννοια της αστυνομίας

Η εξέλιξη της έννοιας της αστυνομίας έχει απασχολήσει ιδιαίτερα το γερμανικό δίκαιο και είχε μέχρι τις αρχές του 18^{ου} αιώνα αρκετά ευρύ περιεχόμενο.

Η σταδιακή συγκεκριμενοποίηση της έννοιας οδήγησε στη διάκριση σε αστυνομία υπό ουσιαστική έννοια (*Polizei im materiellen Sinn*), που αναφέρεται στις δραστηριότητες του κράτους για την αντιμετώπιση των κινδύνων, σε αστυνομία υπό θεσμική ή οργανωτική έννοια (*Polizei im institutionellen oder organisatorischen Sinn*), που αφορά κατά κύριο λόγο την οργάνωση των αστυνομικών αρχών και σε αστυνομία υπό τυπική έννοια (*Polizei im formellen Sinn*), με την οποία νοούνται όλες οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα που αναλαμβάνει και εκτελεί σύμφωνα με το νόμο η αστυνομία υπό θεσμική έννοια.

Στα σύγχρονα χρόνια το ενδιαφέρον επικεντρώνεται όλο και περισσότερο στην αστυνομία υπό τυπική έννοια, γεγονός που οφείλεται κυρίως στην συγκέντρωση των προσπαθειών του νομοθέτη να συμβιβάσει την ολοένα επεκτεινόμενη εξάπλωση των αστυνομικής φύσεως αρμοδιοτήτων με την ανάγκη της αποσυμφόρησης των αστυνομικών υπηρεσιών από τις διοικητικής φύσεως αρμοδιότητες⁸².

Συνεπώς, ως αστυνομία νοείται κατά κανόνα ο κοινωνικός και πολιτειακός οργανισμός που έχει ως αποστολή να παρακολουθεί την κοινωνική συμπεριφορά των πολιτών και την τήρηση από αυτούς των κανόνων που εξασφαλίζουν την κοινωνική ισορροπία και αρμονία μέσα στην πολιτεία και να θεσπίζει διατάξεις με σκοπό την πρόληψη και την καταστολή της εγκληματικότητας καθώς και την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του πολίτη⁸³.

Η αστυνομία ως υπηρεσία, διακρίνεται σε διοικητική και δικαστική. Η δικαστική αστυνομία (*Kriminal Polizei*) έχει ως αποστολή τη συνδρομή προς τα όργανα της δικαστικής λειτουργίας για την απονομή της ποινικής δικαιοσύνης. Τα αστυνομικά όργανα δηλαδή έχουν ανακριτικά καθήκοντα, τα οποία

⁸² Ζωή Παπαϊωάννου, *Αστυνομικό Δίκαιο*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2006, σελ. 4.

⁸³ Ζ. Παπαϊωάννου όπ.π.

προσδιορίζονται από τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Η διάκριση αυτή που συναντάται κυρίως στο γαλλικό δίκαιο, δεν είναι απόλυτη στη χώρα μας, δεδομένου ότι υπάρχει συχνά διασταύρωση των αρμοδιοτήτων της δικαστικής και διοικητικής αστυνομίας. Για παράδειγμα, σύμφωνα με το άρθρο 34 ΚΠΔ, δημόσιοι υπάλληλοι, όπως εφοριακοί, τελωνειακοί κλπ, ασκούν ανακριτικά καθήκοντα ή επίσης τους ανατίθενται καθήκοντα δημόσιου κατηγορούμενου κατά το άρθρο 27 παρ.2 και 3 ΚΠΔ.

Η διοικητική αστυνομία (Verwaltungspolizei) ασκεί προληπτικό κατά βάση έργο και υπάγεται στη διοίκηση. Η διοικητική αστυνόμευση διακρίνεται σε ειδική διοικητική αστυνόμευση και σε αστυνόμευση υπό στενή έννοια, ή γενική διοικητική αστυνόμευση. Η διάκριση μεταξύ γενικής διοικητικής αστυνόμευσης και ειδικής διοικητικής αστυνόμευσης γίνεται με βάση τις έννοιες της γενικής και ειδικής δημόσιας τάξης. Η έννοια της δημόσιας τάξης ορίζεται κατ'αρχήν με βάση το τρίπτυχο *ασφάλεια, υγιεινή και ειρήνη*, το οποίο βέβαια μπορεί να διευρύνεται συνεχώς. Η ειδική διοικητική αστυνομία περιλαμβάνει τις επιμέρους δημόσιες υπηρεσίες που ασκούν αρμοδιότητες κρατικών επεμβάσεων στην οποιαδήποτε δραστηριότητα των ατόμων, η δε αστυνόμευση είναι ειδική καθώς αντιστοιχεί κάθε φορά σε έναν ορισμένο τομέα ή αντικείμενο (οικονομικό, οικοδομικό, υγειονομικά κλπ). Η γενική διοικητική αστυνόμευση αναφέρεται σε υπηρεσίες που ασκούν αρμοδιότητες σχετικά με την τήρηση της δημόσιας τάξης μέσω της πρόληψης πράξεων ή παραλείψεων που συνιστούν ποινικά αδικήματα. Η γενική διοικητική αστυνόμευση αφορά οποιαδήποτε δραστηριότητα του ιδιώτη που μπορεί να αποτελέσει κίνδυνο για τη δημόσια τάξη και ασκείται χωρίς να απαιτείται ειδική νομοθετική πρόβλεψη. Η ειδική διοικητική αστυνόμευση πρέπει να προβλέπεται ειδικά στο νόμο και η δράση της πρέπει να είναι σύμφωνη με το νόμο που την προβλέπει. Οι ειδικές αστυνομίες κατά κύριο λόγο εκφράζουν το σύγχρονο παρεμβατικό κράτος.

Η Δημοτική Αστυνομία αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα φορέα άσκησης γενικής διοικητικής αστυνόμευσης, δεδομένου ότι οι αρμοδιότητές της

είναι ανοικτές, αφού οι συνιστώσες της τοπικής δημόσιας τάξης δεν έχουν κατ' αρχήν περιοριστικό χαρακτήρα⁸⁴.

---

⁸⁴ Ζωή Παπαϊωάννου σε *Μελέτη σύστασης και οργάνωσης της Δημοτικής Αστυνομίας*, Υπ. Εσωτερικών, Ε.Ε.Τ.Α.Α. 2006.

4.2 Οι αστυνομικές αρχές στη Γαλλία και τη Γερμανία

4.2.1 Γαλλία

Στη Γαλλία συναντούμε το θεσμό του Αστυνομικού Ταξιάρχου ήδη από το 1667. Με τη Γαλλική Επανάσταση ο θεσμός αυτός καταργείται και η άσκηση των αστυνομικών εξουσιών ανατέθηκε στους εκλεγμένους δημάρχους. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα τη συγκέντρωση των αστυνομικών εξουσιών μεταξύ των ισχυρότερων δημάρχων, οι οποίοι συχνά έπαιζαν καθοριστικό ρόλο στις πολιτικές αναμετρήσεις. Για το λόγο αυτό ο Ναπολέων Βοναπάρτης εισήγαγε το θεσμό των Νομαρχών, οι οποίοι είχαν ως αρμοδιότητα τη γενική αστυνόμευση στην περιφέρεια.

Σήμερα στη Γαλλία η αστυνόμευση ασκείται από τις ακόλουθες αρχές:

α) Την Εθνική Αστυνομία (Police Nationale), η οποία υπάγεται στον Υπουργό Εσωτερικών, απαρτίζεται από 130.000 υπαλλήλους και ενεργοποιείται στο σύνολο της επικράτειας για τη διασφάλιση των ελευθεριών και την προστασία των δημοκρατικών θεσμών, για την τήρηση της κοινωνικής ειρήνης και της δημόσιας τάξης και για την προστασία των προσώπων και των αγαθών⁸⁵.

β) Την Εθνική Χωροφυλακή, η οποία υπάγεται στον Υπουργό Άμυνας και εντάσσεται στις ένοπλες δυνάμεις της χώρας και αριθμεί 120.000 υπαλλήλους.

γ) Τη Δημοτική Αστυνομία, η οποία αριθμεί 12.000 υπαλλήλους και διασφαλίζει την τήρηση της δημόσιας τάξης στο επίπεδο της κοινότητας.

Στη Γαλλία η αστυνομία διακρίνεται σε διοικητική (police administrative) και δικαστική (police judiciaire). Η διοικητική αστυνομία αφορά σε όλες εκείνες τις υπηρεσιακές ενέργειες και τους κανόνες που οφείλουν να ακολουθήσουν οι αρμόδιες αστυνομικές αρχές, προκειμένου να διασφαλίσουν προληπτικά το σεβασμό της δημόσιας τάξης, δηλαδή της ευταξίας της ασφάλειας και της υγιεινής⁸⁶.

Η διοικητική αστυνομία στη Γαλλία έχει ανατεθεί σε τρεις αρχές τον πρωθυπουργό, το νομάρχη και το δήμαρχο. Ο πρωθυπουργός έχει την αρμοδιότητα της άσκησης της γενικής διοικητικής αστυνόμευσης σε όλη την

⁸⁵ Άρθρο 1 του Code de deontologie de la police nationale.

⁸⁶ Ζ. Παπαϊωάννου, *Αστυνομικό Δίκαιο*, όπ.π., σελ 30.

επικράτεια. Ο νομάρχης και ο Πρόεδρος του Διαμερισματικού Συμβουλίου ασκούν γενική και ειδική διοικητική αστυνόμευση σε επίπεδο νομού/διαμερίσματος.

Τέλος, ο δήμαρχος από το 1984 ασκεί διοικητική αστυνόμευση σε επίπεδο κοινότητας, για θέματα τοπικού ενδιαφέροντος. Οι εξουσίες του ασκούνται υπό τον έλεγχο του οικείου νομάρχη, ο οποίος μπορεί να τον υποκαταστήσει στη λήψη μέτρων αστυνόμευσης, όταν αυτά δεν λαμβάνονται ή λαμβάνονται αλλά είναι αναποτελεσματικά. Στο Παρίσι κατ' εξαίρεση ασκεί γενική διοικητική αστυνόμευση μόνο ο Νομάρχης του Παρισιού. Οι Δήμοι μετά από σχετική άδεια του Νομάρχη μπορούν να αποκτούν, να συντηρούν και να διατηρούν όπλα⁸⁷. Οι δημοτικοί αστυνομικοί υπάγονται στην εξουσία του Δημάρχου από τον οποίο λαμβάνουν εντολές και του είναι υψύλογοι. Ο διορισμός των δημοτικών αστυνομικών γίνεται από τον Δήμαρχο, πριν την ορκωμοσία τους όμως ο διορισμός τους εγκρίνεται από εκπρόσωπο του Κράτους και τον Εισαγγελέα της Δημοκρατίας. Σύμφωνα με τις διατάξεις του Γενικού Κώδικα Τοπικών Αρχών (άρθρο L.2212-5) «οι λειτουργοί της δημοτικής ατυνομίας εκτελούν μέσα στα όρια των αρμοδιοτήτων τους και υπό την εξουσία του, τα καθήκοντα που απορρέουν από την αρμοδιότητα του Δημάρχου, που αυτός τους εμπιστεύεται σε θέματα πρόληψης και επιθεώρησης της ορθής τάξης, της ησυχίας, της ασφάλειας και της δημόσιας υγιεινής». Σύμφωνα δε με τις διατάξεις του άρθρου 21 του Κώδικα της Ποινικής Δικονομίας, οι Δημοτικοί Αστυνομικοί είναι βοηθητικοί λειτουργοί της δικαστικής αστυνομίας⁸⁸.

Η δικαστική αστυνομία, η οποία περιλαμβάνει κατασταλτικές ενέργειες ασκείται από την Εθνική Αστυνομία και την Εθνική Χωροφυλακή, υπό τη διεύθυνση της Εισαγγελικής Αρχής.

4.2.2 Γερμανία

Στη Γερμανία η θεσμική έννοια της αστυνομίας τείνει να επικρατήσει της ουσιαστικής έννοιας. Ειδικότερα μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, επικρατεί η τάση της αποστρατικοποίησης της αστυνομίας, του εκδημοκρατισμού της και της

⁸⁷ Διάταγμα Νο 2000-276 της 24^{ης} Μαρτίου για την εφαρμογή του άρθρου 412-51 του Κώδικα Δήμων.

⁸⁸ Υπ. Εσωτερικών, Ε.Ε.Τ.Α.Α., Μελέτη σύστασης και οργάνωσης της Δημοτικής Αστυνομίας, 2006, σελ. 47.

αποκέντρωσης του αντικειμένου της. Έτσι, πολλές από τις αρμοδιότητες που εντάσσονταν στο παρελθόν στην πρόληψη των κινδύνων δεν ανήκουν πλέον στην «αστυνομία» αλλά σε ειδικές αρχές.

Οι ομοσπονδιακές αστυνομικές αρχές (Bundesbehörden) δραστηριοποιούνται σε τέσσερις βασικούς τομείς:

- α) στην αστυνομία προστασίας των συνόρων (Bundesgrenzschutz),
- β) στην αστυνομία των σιδηροδρομικών μεταφορών (Bahnpolizei)⁸⁹,
- γ) στις κεντρικές υπηρεσίες πληροφοριών (Bundeskriminalamt και Bundesamt für Verfassungsschutz),
- δ) στην προστασία των τελωνείων (Zollgrenzdienst-Zollfahndungsdienst).

Στη διοίκηση των κρατιδίων ανήκει η πλειονότητα των αρμοδιοτήτων πρόληψης των κινδύνων. Η αστυνομία των κρατιδίων (Landesbehörden) διακρίνεται, σύμφωνα με τη γερμανική νομοθεσία, σε αρχές με καθήκον τη διατήρηση της τάξης (Ordnungsbehörden), δηλαδή τη διοικητική αστυνομία και σε αστυνομικές αρχές (Polizeibehörden), δηλαδή την αστυνομία της οποίας οι υπάλληλοι είναι ένστολοι και ασκούν τα καθήκοντά τους με προληπτικά και κατασταλτικά μέσα.

Η ομοσπονδιακή αστυνομία απασχολεί 60.000 αστυνομικούς, ενώ στις αστυνομικές αρχές των κρατιδίων απασχολούνται 230.000 αστυνομικοί υπάλληλοι.

Σύμφωνα με το Σύνταγμα της χώρας αρμοδιότητες εκτελεστικής αστυνομίας εντάσσονται στη διοίκηση του κάθε κρατιδίου. Η οργάνωση των αρχών της διοικητικής αστυνομίας (Ordnungsbehörden) ξεκινά από τις κοινότητες και καταλήγει στον εκάστοτε αρμόδιο υπουργό. Τα κρατίδια ασκούν όχι μόνο έλεγχο νομιμότητας αλλά και σκοπιμότητας στις τοπικές διοικήσεις για τις αρμοδιότητες αντιμετώπισης των κινδύνων που τους έχουν παραχωρηθεί.

Οι αστυνομικοί υπάλληλοι στη Γερμανία ανήκουν στο γενικό σώμα των δημοσίων υπαλλήλων και το καθεστώς τους ρυθμίζεται από την ίδια νομοθεσία που ρυθμίζει το καθεστώς των δημοσίων υπαλλήλων γενικότερα.

---

⁸⁹ Η αστυνομία αυτή έχει πάψει να υπάρχει και τα καθήκοντά της ασκούνται από το 1992 από την Bundesgrenzschutz. Βλ. σχετ. Ζωή Παπαϊωάννου, όπ.π., σελ. 35.

4.3 Η Δημοτική Αστυνομία στην Ελλάδα

Η ενίσχυση του ρόλου των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ μέσα από νομοθετικές διατάξεις που μεταβίβασαν σημαντικές αρμοδιότητες στην τοπική αυτοδιοίκηση, δημιούργησε την αναγκαιότητα σύστασης μίας νέας, ειδικής υπηρεσίας, προκειμένου να αναλάβει τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τις αρμοδιότητες αυτές, ώστε να διασφαλίζεται η απρόσκοπτη κοινωνική διαβίωση των κατοίκων της τοπικής κοινωνίας. Στο πλαίσιο αυτό προβλέφθηκε η δυνατότητα σύστασης Δημοτικής Αστυνομίας, ως αυτοτελής υπηρεσία, για την εύρυθμη λειτουργία των πόλεων και των οικισμών, προς όφελος του κοινωνικού συνόλου.

Ο θεσμός της δημοτικής αστυνόμευσης δεν είναι τόσο νέος στη χώρα μας. Τον συναντούμε για πρώτη φορά στην περίοδο της Αντιβασιλείας (Β.Δ. του 1833 «Περί συστάσεως των Δήμων»). Σύμφωνα με τις διατάξεις του ανωτέρω Β.Δ/τος την εξουσία αυτή ασκούσε στους μικρούς δήμους ο Δήμαρχος και στους μεγάλους οι αστυνόμοι, οι οποίοι διορίζονταν με Β.Δ. μετά από πρόταση του Δημάρχου⁹⁰. Το 1834 ανατέθηκαν στη δημοτική αστυνομία και καθήκοντα δικαστικής αστυνομίας⁹¹. Με το Β.Δ. της 31/12/1836 «περί συστάσεως δημοτικής αστυνομίας» η δημοτική αστυνομία διαιρέθηκε σε διοικητική και δικαστική και ειδικότερα με τις διατάξεις του ίδιου Β.Δ. ορίσθηκε ότι «η αστυνομία θέλει ενεργείται παρά των Δήμων δι' ιδιαιτέρων οργάνων, εν' ονόματι, κατ' επιταγήν και υπό την επιτήρησιν της Κυβερνήσεως...». Επρόκειτο δηλαδή για μία δοτή εξουσία από το κράτος⁹². Η διοικητική και δικαστική αστυνομία διατηρήθηκαν στην Ελλάδα μέχρι το 1893.

Το 1982, και κατ' εξουσιοδότηση του Ν.1065/80, συστάθηκε η Ειδική Υπηρεσία των Δήμων και Κοινοτήτων (Π.Δ.434/1982, ΦΕΚ 78 Α) και καθορίσθηκαν οι αρμοδιότητες του προσωπικού της⁹³. Το Π.Δ.434/1982, το οποίο συμπληρώθηκε στη συνέχεια με το Π.Δ.592/1984 (Α'215), όριζε στο πρώτο του

⁹⁰ Α.Ι.Τάχος, *Δίκαιο της Δημόσιας Τάξης*, Εκδ. Σάκκουλα Θεσσαλονίκη 1990, σελ.30

⁹¹ Άρθρο 17 Β.Δ. 10/3/1834.

⁹² Α.Ι.Τάχος, *Δίκαιο της Δημόσιας Τάξης* όπ.π.

⁹³ Η σύσταση της Ειδικής Υπηρεσίας των Δήμων και Κοινοτήτων προβλεπόταν στο άρθρο 4 παρ. 1 και 2 του Ν.1065/80 (ΚΔΚ).

άρθρο ότι στην αρμοδιότητα του προσωπικού της Ειδικής Υπηρεσίας Δήμων και Κοινοτήτων ανάγονται ο έλεγχος και η τήρηση των διατάξεων που αφορούν:

- α) στην καθαριότητα
- β) στην κυκλοφορία και στάθμευση των οχημάτων
- γ) στην οικοδόμηση
- δ) στην αποχέτευση
- ε) στη μόλυνση του περιβάλλοντος
- στ) στην προστασία του υπόγειου υδατικού δυναμικού.

Στο ίδιο προεδρικό διάταγμα προβλεπόταν ότι για το προσωπικό της Ειδικής Υπηρεσίας εφαρμόζονται ανάλογα οι ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις για τα προσόντα, τα καθήκοντα, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των δημοτικών και κοινοτικών υπαλλήλων (εκτός από εκείνες που αναφέρονται στη μετακίνηση, μετάταξη και απόσπαση).

Με το Π.Δ.592/1984, το οποίο έρχεται να συμπληρώσει το προηγούμενο προεδρικό διάταγμα, γίνεται για πρώτη φορά διάκριση του προσωπικού της Ειδικής Υπηρεσίας σε *ειδικό* και *λοιπό προσωπικό*. Όσον αφορά στο ειδικό προσωπικό, αυτό κατατάσσονταν σε κλάδο ΜΕ23 και το τυπικό προσόν διορισμού ήταν το απολυτήριο λυκείου. Με το Π.Δ. 592/1984, εισάγεται ο καθορισμός ειδικών προσόντων διορισμού του προσωπικού της Ειδικής Υπηρεσίας. Για το λόγο αυτό προβλέφθηκε και η συγκρότηση ειδικής επιτροπής εξέτασης υποψηφίων για τις θέσεις ΜΕ23⁹⁴. Η Ειδική Υπηρεσία των Δήμων και Κοινοτήτων είχε τα περισσότερα από τα γνωρίσματα του μεταγενέστερου δημοτικού αστυνομικού θεσμού, όπως για παράδειγμα το γεγονός ότι το προσωπικό της είναι ένστολο και φέρει διακριτικό σήμα (άρθρο 5 του Π.Δ.434/82).

Με τους νόμους 2503/1997, 2539/1997 και 2647/1998 που επέφεραν σημαντικές αλλαγές στις αρμοδιότητες και τη λειτουργία της περιφερειακής διοίκησης, όπως και στη δομή και την οργάνωση των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ, ο

---

⁹⁴ Τα ειδικά προσόντα διορισμού ήταν τα εξής:α) ανάστημα (1,70 μ. οι άνδρες και 1,65 μ. οι γυναίκες),β) στηθική περίμετρος (μόνο οι άνδρες 0,83 μ.), γ) γενική φυσική ικανότητα και σωματικά, ψυχικά και πνευματικά προσόντα που να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του έργου της υπηρεσίας,δ) άδεια οδήγησης μοτοποδηλάτου.

θεσμός της Δημοτικής Αστυνομίας αναβαθμίστηκε και οι αρμοδιότητές της έγιναν ουσιαστικές.

Η Ειδική Υπηρεσία μετατρέπεται σε Δημοτική Αστυνομία κατόπιν ρητής διάταξης του άρθρου 24, παρ. 3 του Π.Δ. 410/1995, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 8 του άρθρου 11 του Ν.2503/1997. Στην παρ. 3 του ίδιου άρθρου οριζόταν επίσης, ότι οι αρμοδιότητες και ο τρόπος άσκησής τους, τα προσόντα, τα καθήκοντα, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας θα καθορίζονταν με προεδρικό διάταγμα. Βάσει της ανωτέρω εξουσιοδοτικής διάταξης εκδόθηκε το 2002 το Προεδρικό Διάταγμα 23/2002 «Αρμοδιότητες, σύστημα πρόσληψης, προσόντα, καθήκοντα, δικαιώματα και υποχρεώσεις του προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας» (Α'19). Ακολούθησαν διαγωνισμοί πρόσληψης ειδικού ένστολου προσωπικού Δημοτικής Αστυνομίας τα έτη 2004 και 2005.

Οι βασικές ρυθμίσεις του Π.Δ.23/2002 που αφορούν στην οργάνωση, στη λειτουργία και στο προσωπικό της υπηρεσίας της Δημοτικής Αστυνομίας είναι οι εξής:

α) Η Δημοτική Αστυνομία οργανώνεται σε επίπεδο Διεύθυνσης και διαρθρώνεται σε Τμήματα και Γραφεία, στα οποία προϊστανται υπάλληλοι της Δημοτικής Αστυνομίας, σύμφωνα με τις ειδικότερες προβλέψεις του Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του οικείου Δήμου.

β) Το προσωπικό της διακρίνεται σε ειδικό ένστολο και επιστημονικό και υποστηρικτικό, το οποίο απαρτίζεται, κυρίως, από μηχανικούς, επόπτες υγείας, προσωπικό διοικητικής υποστήριξης και βοηθητικό προσωπικό.

γ) Συστήνονται κατηγορίες και κλάδοι ειδικού ένστολου προσωπικού Δημοτικής Αστυνομίας πανεπιστημιακής εκπαίδευσης (ΠΕ23), τεχνολογικής εκπαίδευσης (ΤΕ23) και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (ΔΕ23).

δ) Το ειδικό ένστολο προσωπικό των κλάδων ΠΕ23 και ΤΕ23, δεν θα πρέπει να είναι κατώτερο του 1/4 του συνολικού αριθμού των υπηρετούντων στη Δημοτική Αστυνομία.

ε) Η πρόσληψη του ειδικού ένστολου προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας γίνεται με σύστημα αντικειμενικών κριτηρίων (μόρια).

στ) Προβλέπεται ειδική εκπαίδευση του ένστολου προσωπικού σε Σχολές Δημοτικής Αστυνομίας.

Με την άμεση εφαρμογή του Π.Δ.23 το 2002 ξεκινούσε ένας νέος θεσμός με πολλές και νέες αρμοδιότητες χωρίς όμως να είχε προβλεφθεί ένα μεταβατικό διάστημα ανάληψης των αρμοδιοτήτων της Ελληνικής Αστυνομίας από τη Δημοτική Αστυνομία. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την αδυναμία άσκησης όλων των αρμοδιοτήτων που απαριθμούνται στο προεδρικό διάταγμα, δεδομένου ότι οι υπηρεσίες των Δήμων δεν είχαν ακόμη στελεχωθεί με το απαραίτητο προσωπικό και στερούνταν ειδικού εξοπλισμού (αυτοκίνητα, μηχανές, τηλ. κέντρα κλπ). Για το λόγο αυτό, δύο χρόνια μετά καθορίστηκαν με διάταξη νόμου (Ν.3274/2004 άρθρο 35, παρ.12) ποιες από τις αρμοδιότητες, όπως αναγράφονται στο προεδρικό διάταγμα, θα ασκεί η Δημοτική Αστυνομία, στους Δήμους που έχουν συγκροτήσει τέτοια υπηρεσία, μέχρι τη στελέχωσή της με το απαραίτητο προσωπικό.

Παράλληλα, κρίθηκε αναγκαία η αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου της Δημοτικής Αστυνομίας, ειδικότερα όσον αφορά στις αρμοδιότητες και την άσκησή τους, καθώς και στη διαδικασία πρόσληψης και εκπαίδευσης του ειδικού ένστολου προσωπικού. Έτσι το 2004 συγκροτήθηκε Ομάδα Διοίκησης Έργου στο Υπουργείο Εσωτερικών, με τη συμμετοχή εκπροσώπων του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. και της ΠΟΕ-ΟΤΑ, με σκοπό την εξέταση όλων των προβλημάτων και την αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου. Αποτέλεσμα των ανωτέρω, ήταν η έκδοση ενός νέου προεδρικού διατάγματος (Π.Δ.135/2006) που επέφερε σημαντικές αλλαγές στη διαδικασία πρόσληψης του ειδικού ένστολου προσωπικού, καθώς και στον τρόπο εκπαίδευσής του.

Στο νέο Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα (Ν.3463/2006), με τον οποίο καθορίστηκαν εκ νέου οι αρμοδιότητες των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ, επαναλαμβάνεται η εξουσιοδοτική διάταξη του προϊσχύσαντος Κώδικα για τη σύσταση, στους Οργανισμούς Εσωτερικής Υπηρεσίας των Δήμων υπηρεσίας Δημοτικής Αστυνομίας, η οποία θα λειτουργεί ως αυτοτελής υπηρεσία⁹⁵. Το γεγονός ότι η Δημοτική Αστυνομία αποτελεί σύμφωνα με τον Κώδικα *αυτοτελή υπηρεσία* δεν έχει την έννοια της λειτουργικής της αυτονομίας και της

---

⁹⁵ Άρθρο 76 του ΚΔΚ

απεξάρτησής της από το μονομελές όργανο του οικείου ΟΤΑ, αφού ο Δήμαρχος εξακολουθεί να είναι ιεραρχικά προϊστάμενος. Με τον χαρακτηρισμό αυτό δίδεται το στίγμα της διαφοροποιημένης λειτουργικής διάρθρωσής της έναντι των λοιπών υπηρεσιών του Δήμου, στο πλαίσιο του προεδρικού διατάγματος που προβλέπει τόσο τα προσόντα πρόσληψης του ένστολου προσωπικού που τη στελεχώνει, όσο και τις ειδικές αρμοδιότητες και τον τρόπο άσκησης αυτών⁹⁶.

Από τη συνοπτική περιγραφή της εξέλιξης του θεσμού της Δημοτικής Αστυνομίας τα τελευταία χρόνια διαφαίνεται η βούληση του νομοθέτη για την ενίσχυση του θεσμού, αλλά και η αναγκαιότητα σύστασης αυτής της υπηρεσίας στο πλαίσιο της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Πρόκειται για ένα θεσμό που είναι φιλικός προς τον πολίτη και αποβλέπει κατά κύριο λόγο στη βελτίωση της καθημερινότητάς του. Αποτελεί δε την αυθεντική έκφραση της άμεσης και καθημερινής παρουσίας της Δημοτικής Αρχής σε θέματα και προβλήματα που επηρεάζουν και απασχολούν την τοπική κοινωνία.

Είναι όμως ένας θεσμός που βρίσκεται σε διαρκή εξέλιξη και απαιτείται να αντιμετωπισθούν από όλους τους συμμετέχοντες στην εξελικτική του πορεία τα όποια προβλήματα προκύπτουν και οι τυχόν αδυναμίες του. Μεγάλη βαρύτητα θα πρέπει να δοθεί στην έμφαση στον επαγγελματισμό και στη σύγχρονη διοίκηση, στο συντονισμό με τις άλλες δημοτικές υπηρεσίες, στην ανταπόκριση στην τοπική κοινωνία και στην ενσωμάτωση στοιχείων του *κοινοτικού μοντέλου* αστυνόμευσης⁹⁷. Για το σκοπό αυτό, απαιτείται η ανάδειξη της ιδιαιτερότητάς του, ιδίως στους τομείς της εκπαίδευσης του προσωπικού, στη στελέχωση των υπηρεσιών, στον τρόπο άσκησης των αρμοδιοτήτων, καθώς και στον τρόπο διοίκησης των υπηρεσιών της Δημοτικής Αστυνομίας.

⁹⁶ Αιτιολογική Έκθεση σχεδίου Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (6-4-2006).

⁹⁷ Πρόκειται για τη νέα φιλοσοφία στην αστυνόμευση που αρχίζει την εμφάνισή της στην αρχή της δεκαετίας του 1980. Το μοντέλο της κοινοτικής αστυνόμευσης λειτουργεί αποκεντρωτικά, δίνει έμφαση σε συγκεκριμένους στόχους και οι αστυνομικοί θεωρούνται υπάλληλοι που παρέχουν υπηρεσίες στους πολίτες-πελάτες. Το μοντέλο δεν επικεντρώνεται στην εξειδίκευση των μελών της οργάνωσης όπως το γραφειοκρατικό, αλλά στην ανάπτυξη ικανοτήτων και στην άμεση εκπλήρωση συγκεκριμένου έργου ή στόχων. Βλ. σχετ. Ι. Καμπανάκης, «*Το Μοντέλο Οργάνωσης της Αστυνομίας. Από το Στρατιωτικό στο Μοντέλο της Κοινοτικής Αστυνόμευσης*», Μεταπτυχιακή Εργασία στο Τμήμα Επαγγελματικής Μετεκπαίδευσης Επιτελών Στελεχών της Σχολής Μετεκπαίδευσης και Επιμόρφωσης της Ελληνικής Αστυνομίας, Αθήνα 1999.

4.3.1 Οι αρμοδιότητες της Δημοτικής Αστυνομίας

Στο Π.Δ.23/2002 και ειδικότερα στο άρθρο 2 απαριθμούνται εξαντλητικά οι αρμοδιότητες που ανατίθενται στο ειδικό ένστολο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας.

Οι αρμοδιότητες αυτές είναι:

1. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν την καθαριότητα, την κυκλοφορία και στάθμευση των οχημάτων, την οικοδόμηση, την ύδρευση, την άρδευση, την αποχέτευση, την ηχορύπανση, τη ρύπανση των θαλασσών από πηγές ξηράς, την προστασία των επίγειων και υπόγειων υδάτινων αποθεμάτων και την προστασία του περιβάλλοντος.

2. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τη λειτουργία των εμποροπανηγυρων.

3. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τη λειτουργία των πάσης φύσεως επιτηδευμάτων και επαγγελμάτων.

4. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τη λειτουργία δημοτικών ή κοινοτικών εργαστηρίων και τον έλεγχο των υγρών, στερεών και αέριων αποβλήτων, της ρύπανσης των υδάτων και της θάλασσας.

5. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τη λειτουργία όλων των καταστημάτων και επιχειρήσεων, των οποίων οι όροι λειτουργίας καθορίζονται από υγειονομικές διατάξεις.

6. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν την δραστηριότητα γενικά των μικροπωλητών και τη λειτουργία κυλικείων σε κοινόχρηστους χώρους (άλση, κήπους κ.λ.π.).

7. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν την εγκατάσταση και λειτουργία θεάτρων, κινηματογράφων και παρεμφερών επιχειρήσεων, που προβλέπονται από τους Α.Ν.445/1937 (Α' 22) και 446/1937 (Α' 23).

8. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τη λειτουργία μουσικής σε δημόσια κέντρα, ύστερα από σχετική άδεια όπως προβλέπεται από αστυνομικές διατάξεις και χορηγούνται σύμφωνα με την Α5/3010/85 υγειονομική διάταξη (Β' 593).

9. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν την εγκατάσταση και λειτουργία ψυχαγωγικών παιγνίων, που προβλέπονται από αστυνομικές διατάξεις και δεν υπάγονται στις διατάξεις του Ν.2000/1991 (Α' 206).

10. Ο έλεγχος για την εφαρμογή των διατάξεων για την κοινή ησυχία, την καθαριότητα και αισθητική των πόλεων, ευκοσμία και ευταξία⁹⁸.

11. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τη λειτουργία των καταστημάτων και επιχειρήσεων υγειονομικού ενδιαφέροντος, θεάτρων, κινηματογράφων ψυχαγωγικών παιδιών, εκμίσθωσης μοτοποδηλάτων⁹⁹.

12. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τη στάθμευση οχημάτων¹⁰⁰.

13. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τη σήμανση των εργασιών που εκτελούνται στις οδούς¹⁰¹.

14. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τη ρύθμιση της κυκλοφορίας με υποδείξεις και σήματα των τροχονόμων¹⁰².

15. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τις εκπομπές ρύπων, θορύβων κ.λπ. από οχήματα¹⁰³.

16. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τις υποχρεώσεις αυτών που εκτελούν έργα και εναποθέτουν υλικά και εργαλεία στις οδούς, στο δημοτικό ή κοινοτικό δίκτυο¹⁰⁴.

17. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων του Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού και των διατάξεων για τις επικίνδυνες οικοδομές¹⁰⁵.

18. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων για την επίβλεψη εφαρμογής διακοπής εργασιών λόγω έλλειψης μέτρων ασφαλείας και υγιεινής¹⁰⁶.

⁹⁸ Αστ. διατάξεις 6/1996, (Β' 1028) και 3/1996, (Β' 15) άρθρο 17 της Υγειονομικής Διάταξης Υ1β/2000/1995 και άρθρο 417 Π.Κ.,(Β' 343).

⁹⁹ Α.Ν. 2520/1940, (Α' 273) Ν.2323/1995, (Α' 145) Π.Δ. 180/1979, (Α' 175) όπως ισχύει, Υγειονομικές και Αστυνομικές Διατάξεις.

¹⁰⁰ άρθρο 34 του Ν.2696/1999 Κ.Ο.Κ., (Α' 57)]

¹⁰¹ Άρθρο 9 του Ν.2696/1999, (Α' 57).

¹⁰² Άρθρο 3 του Ν.2696/1999, (Α' 57).

¹⁰³ Άρθρο 15 παρ. 1 του Ν.2696/1999, (Α' 57).

¹⁰⁴ Άρθρο 47 του Ν.2696/1999, (Α' 57).

¹⁰⁵ Ν.1577/1985, (Α' 210), Ν.651/1977, (Α' 207), Ν.1647/1986, (Α' 141) και Π.Δ. της 13-4-1929, (Α' 153)] και άρθρο 27 παρ. 3 του Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού Ν. 1577/1985 (Α' 210).

¹⁰⁶ Άρθρο 116 του Π.Δ. 1073/1981, (Α' 260).

19. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων για το ωράριο λειτουργίας των κέντρων διασκέδασης και των συναφών καταστημάτων, καθώς και των εμπορικών καταστημάτων¹⁰⁷.

20. Η αφαίρεση άδειας οικοδομής για ασφαλιστικές εισφορές¹⁰⁸.

21. Η επιθεώρηση αμαξωμάτων καντινών ως προς την εμφάνιση τους¹⁰⁹.

22. Ο έλεγχος επιχειρήσεων τουριστικού ενδιαφέροντος, σχετικά με την εφαρμογή της τουριστικής νομοθεσίας (βεβαίωση παραβάσεων, εκτέλεση διοικητικών κυρώσεων κ.λπ.)¹¹⁰.

23. Η προστασία σπηλαίων¹¹¹.

24. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν την αλιεία στα εσωτερικά ύδατα (λιμνοθάλασσες, λίμνες, ιχθυοτροφεία, ποταμοί)¹¹².

25. Η εφαρμογή και τήρηση των διατάξεων που αφορούν τους χώρους εγκατάστασης πλανόδιων νομάδων¹¹³.

26. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τις κάθε είδους κανονιστικές αποφάσεις που εκδίδουν τα Δημοτικά ή Κοινοτικά Συμβούλια, καθώς και την επιβολή των πάσης φύσεως προστίμων που καθορίζονται με τις κανονιστικές αποφάσεις¹¹⁴.

27. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων για την προστασία του αστικού και περιαστικού πρασίνου.

29. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν την κατάληψη κοινόχρηστων χώρων¹¹⁵.

¹⁰⁷ Άρθρα 23, 24 και 46 του Ν.2224/1994, (Α' 112), άρθρο 8 του Ν. 2207/1994, (Α' 65), άρθρο 14 παρ. 2 του Ν.2194/1994, (Α' 34) και ΚΥΑ 1011/22/19-ιβ /1994, (Β' 724), όπως τροποποιήθηκε με την ΚΥΑ 1011/22/19-κθ' 1995, (Β' 1055)

¹⁰⁸ Άρθρο 41 παρ. 2 Κανονισμού Ασφάλισης Ι.Κ.Α. 816/Β'- 65, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 3 ΑΥΚΥ Φ 21/21/1473/1972, (Β' 324).

¹⁰⁹ Απόφαση Υπουργού Εμπορίου ΚΙ 2113/1995, (Β' 786).

¹¹⁰ Ν. 393/1976, (Α' 199), Ν.2160/1993, (Α' 118).

¹¹¹ Απόφαση ΥΠ.Π.Ε. 34593/1983, (Β' 3988) σε συνδυασμό με ΚΥΑ ΓΝΟΣ/57263/1994, (Β' 894)

¹¹² Β.Δ.666/1966 (Α' 160), Ν.Δ.420/1970 (Α'27), Ν.2040/1992, (Α' 70) και άρθρο 8 του Ν.2332/1995 (Α' 181).

¹¹³ Υγειονομική διάταξη Α5/696/1983 (Β' 243).

¹¹⁴ Άρθρο 79 του Ν.3463/2006 (Α'114).

¹¹⁵ Άρθρο 13 του Β.Δ. 24-9/20.10.1988, (Α' 171), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 8 του Ν. 1080/1980, (Α' 246), το άρθρο 54 παρ. 4 του Ν. 1416/1984, (Α' 18), το άρθρο 26 παρ. 4 του Ν. 1828/89, (Α' 2) και το άρθρο 6 εδάφιο τρίτο του Ν. 1800/1990, (Α' 125) σε συνδυασμό με το άρθρο 458 του Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 παρ. 12 του Ν. 2207/1994, (Α' 65) σε συνδυασμό με διατάξεις που αναφέρονται στο υπαίθριο εμπόριο χωρίς άδεια επέκτασης καταστημάτων

30. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν το υπαίθριο εμπόριο και τις λαϊκές αγορές¹¹⁶.

31. Η βεβαίωση μόνιμης κατοικίας για μεταδημότευση¹¹⁷.

32. Η θεώρηση των τιμοκαταλόγων των δωματίων των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων και καταλυμάτων στις περιπτώσεις που αυτές λειτουργούν σε νομούς ή νησιά που δεν εδρεύουν υπηρεσίες του ΕΟΤ¹¹⁸.

33. Η φύλαξη των δημοτικών ή κοινοτικών εγκαταστάσεων και της δημοτικής ή κοινοτικής περιουσίας.

Όπως ήδη αναφέρθηκε, με το άρθρο 35 παρ. 12 του Ν.3274/2004 καθορίστηκε ποιες από τις παραπάνω αρμοδιότητες, θα ασκούνται από τη Δημοτική Αστυνομία, στους Δήμους που έχουν συγκροτήσει τέτοια υπηρεσία, μέχρι τη στελέχωσή της με το απαραίτητο προσωπικό¹¹⁹.

Η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων από την Ελληνική Αστυνομία στη Δημοτική Αστυνομία, θεωρείται εξαιρετικά σημαντική νομοθετική πρόβλεψη και αυτό για δύο λόγους: αφενός γιατί έτσι αναβαθμίζεται ο ρόλος της Δημοτικής Αστυνομίας και αφετέρου δίνεται η δυνατότητα να απεμπλακεί η ΕΛ.ΑΣ. από την άσκηση αρμοδιοτήτων τοπικού χαρακτήρα, ώστε να επικεντρωθεί στην κύρια αποστολή της, που είναι η πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος και οι αρμοδιότητες που έχουν να κάνουν με το γενικότερο δημόσιο συμφέρον¹²⁰. Έρευνες, σε πολλά κράτη, έχουν δείξει ότι το 70%-80% των κλήσεων για προσφορά υπηρεσιών που δέχεται η αστυνομία, αφορούν μικρά αλλά σοβαρά προβλήματα πολιτών (παρενοχλήσεις, οικογενειακές υποθέσεις, θόρυβοι, βανδαλισμοί, κυκλοφοριακό, τήρηση τάξης, κλπ) που επιζητούν επίλυση και δεν αφορούν ποινικές συμπεριφορές, που οδηγούν σε σύλληψη, καταδίωξη, έρευνα, προανάκριση, δικογραφία, κλπ. Οι ίδιες έρευνες δείχνουν ότι οι περισσότεροι πολίτες στις

¹¹⁶ Ν. 2323/95 (Α' 145), αποφ. Υφυπουργού Εμπορίου ΚΙ 2113/95 (Β' 786) και απόφαση του Υπουργού Εμπορίου Α-2 6813/95, (Β' 1085).

¹¹⁷ Άρθρο 32 του Ν. 1516/85 (Α' 20) και άρθρο 15 του Ν.3463/2006 (Α' 114).

¹¹⁸ Άρθρο 14 της 503007/76 απόφασης του Γ.Γ. ΕΟΤ, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 8 του Ν. 1652/86, (Α 167) και η ΚΥΑ 1947/94, (Β' 846).

¹¹⁹ Οι υποχρεωτικές αρμοδιότητες από τη θέση σε ισχύ του Π.Δ.23/2002 είναι οι υπό αριθμό 1,2,3,6,10,12,13,16,26,29,31 και 33 όπως αριθμούνται στο Π.Δ.23/2002 καθώς και στις σελ. 60-63 της παρούσας εργασίας.

¹²⁰ Η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων από υπηρεσίας του πρώην Υπουργείου Δημόσιας Τάξης στους ΟΤΑ προβλέφθηκε αρχικά στο άρθρο 3 του Ν. 2647/1998.

γειτονιές θέλουν την αστυνομία κοντά τους για να λύνει μικρά αλλά σημαντικά γι' αυτούς προβλήματα, όπως είναι οι διατάραξη της ησυχίας, οι καταστροφές περιουσίας, η κυκλοφορία των οχημάτων, παρακίνηση για φωτισμό κακόφημων σκοτεινών δρόμων, η ασφάλιση ερειπωμένων κτιρίων, η απομάκρυνση εγκαταλειμμένων τροχοφόρων και σκουπιδιών κλπ¹²¹. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα οι αστυνομικοί υπάλληλοι παράλληλα με τα καθαρά αστυνομικά τους καθήκοντα να πρέπει να διαδραματίζουν σήμερα έναν ολοένα αυξανόμενο κοινωνικό ρόλο. Για την ΕΛ.ΑΣ., η αστυνόμευση των καθημερινών λειτουργιών μιας πόλης αποτελεί δεύτερης προτεραιότητας δραστηριότητα, σε σχέση βέβαια με την κυρίαρχη άποψη περί της κατασταλτικής λειτουργίας της Αστυνομίας. Ο θεσμός της Δημοτικής Αστυνομίας ήρθε να καλύψει το κενό αυτό εστιάζοντας στην καθημερινότητα του πολίτη. Στο πλαίσιο αυτό, ο δημοτικός αστυνομικός λειτουργεί ως βοηθός επίλυσης προβλημάτων του πολίτη και του κοινωνικού συνόλου και όχι ως μηχανισμός επιβολής προστίμων και διοικητικών κυρώσεων.

Οι βασικές αρχές από τις οποίες πρέπει να διέπεται η δράση του προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας, προβλέπονται ειδικά στο άρθρο 15 του Π.Δ.23/2002. Συγκεκριμένα, πρόκειται για τις αρχές της νομιμότητας, της αμεροληψίας, της προσήκουσας συμπεριφοράς, της αναλογικότητας και της επιείκειας, της ίσης μεταχείρισης, της διαρκούς ετοιμότητας και της διαρκούς διατεταγμένης υπηρεσίας. Με τις διατάξεις του ίδιου διατάγματος λαμβάνεται μέριμνα για την αποτελεσματικότητα της δράσης της Δημοτικής Αστυνομίας, αλλά και για την εμπέδωση καλών σχέσεων με τους πολίτες και την εξασφάλιση της συνεργασίας και αποδοχής των πολιτών.

Το σύνθημα υλικό μέσο άσκησης αστυνομικής εξουσίας από τη Δημοτική Αστυνομία είναι οι διάφοροι έλεγχοι¹²². Κάθε ελεγχόμενος από το προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας υποχρεούται για την παροχή των αιτουμένων στοιχείων, καθώς και να επιτρέπει την είσοδο σε ελεγχόμενους χώρους, διαφορετικά υποπίπτει στο αδίκημα της απείθειας κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 169 του Ποινικού Κώδικα. Κάθε αντίσταση, απείθεια, εξύβριση, άσκηση ή απειλή βίας

¹²¹ ΥΠ.ΕΣ.- Ε.Ε.Τ.Α.Α., *Μελέτη σύστασης και οργάνωσης της Δημοτικής Αστυνομίας*, Αθήνα 2006.

¹²² Πρέπει να σημειωθεί ότι η Δημοτική Αστυνομία στη χώρα μας σύμφωνα με τη νομοθεσία δεν σπλοφορεί.

εναντίον των οργάνων της Δημοτικής Αστυνομίας κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, επισύρει τις προβλεπόμενες από την ποινική νομοθεσία κυρώσεις, ανεξάρτητα από την αποκατάσταση των προκαλούμενων σ' αυτούς ζημιών σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Αστικού Κώδικα. Σε περίπτωση διάπραξης των ανωτέρω αδικημάτων συντάσσεται από αυτούς σχετική έκθεση προς την Υπηρεσία τους, η οποία διαβιβάζεται από αυτήν περαιτέρω στον αρμόδιο Εισαγγελέα. Για την βεβαίωση των παραβάσεων συντάσσεται αναφορά σε ειδικό έντυπο, στην οποία περιέχονται όλα τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για την σωστή αξιολόγηση των παραβάσεων και η οποία κατατίθεται στην υπηρεσία το αργότερο την επομένη εργάσιμη ημέρα. Η υπηρεσία ελέγχει την πληρότητα και νομιμότητα της αναφοράς και την διαβιβάζει στην αρμόδια αρχή για την άσκηση ποινικής δίωξης, ή την επιβολή της διοικητικής ποινής κατά περίπτωση.

Τέλος, για τα παραπτώματα που διώκονται ποινικά, οι δημοτικοί αστυνομικοί μπορούν να ενεργούν καθήκοντα ειδικού ανακριτικού υπαλλήλου, κατά την ειδικότερη πρόβλεψη του άρθρου 34 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για όσα αδικήματα ανήκουν στην αρμοδιότητά τους¹²³.

---

¹²³ Η προανάκριση ενεργείται υπό την διεύθυνση και εποπτεία του εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Βλ. Π.Δ.23/2002, άρθρο 15 παρ. 4 και 5.

4.3.2 Το προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας

Με τις διατάξεις του Π.Δ. 23/2002 προβλέπεται η διάκριση του προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας σε ειδικό ένστολο προσωπικό¹²⁴ και σε επιστημονικό και υποστηρικτικό προσωπικό. Η πρόσληψη του επιστημονικού και υποστηρικτικού προσωπικού γίνεται από τους Δήμους, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.2190/1994, όπως ισχύει.

Για την κάλυψη των κενών οργανικών θέσεων ειδικού ένστολου προσωπικού, εφαρμόζεται νέα διαδικασία πρόσληψης που προβλέπεται από τις διατάξεις του Π.Δ.135/2006 «Σύστημα πρόσληψης ειδικού ένστολου προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας και τρόπος εκπαίδευσης αυτού». Σύμφωνα λοιπόν με τις διατάξεις του Π.Δ.135/2006, οι υποψήφιοι για τις θέσεις ειδικού ένστολου προσωπικού θα πρέπει να πλοιορούν όλες τις τυπικές προϋποθέσεις διορισμού και επιπλέον:

- Να έχουν συμπληρώσει το 21^ο έτος της ηλικίας τους και να μην έχουν υπερβεί, προκειμένου για τους κλάδους ΠΕ23 και ΤΕ23, το 30^ο έτος της ηλικίας τους και για τον κλάδο ΔΕ23, το 26^ο έτος της ηλικίας τους.
- Να έχουν ανάστημα, χωρίς υποδήματα, τουλάχιστον 1,67 μ. οι γυναίκες και 1,70 μ. οι άνδρες,
- Να διαθέτουν γνώση τουλάχιστον μίας εκ των γλωσσών Αγγλικής, ή Γαλλικής, ή Ιταλικής, ή Γερμανικής, ή Ισπανικής σε επίπεδο τουλάχιστον «Πολύ Καλά» προκειμένου για τους αποφοίτους ΑΕΙ και ΤΕΙ και «Καλά» προκειμένου για τους αποφοίτους δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.
- Να έχουν γνώση χειρισμού ηλεκτρονικών υπολογιστών.
- Να είναι κάτοχοι ερασιτεχνικής άδειας οδήγησης αυτοκινήτου ή δίκυκλης μηχανής, τουλάχιστον 50 κ.ε.

¹²⁴ Η στολή του ειδικού ένστολου προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας καθορίζεται στο ΦΕΚ 1648/2005 τεύχ. Β΄.

Η πρόσληψη του ειδικού ένστολου προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας γίνεται με σύστημα αντικειμενικών κριτηρίων (μόρια). Κατά το σύστημα αυτό λαμβάνονται υπόψη:

α) Ο γενικός βαθμός του Πτυχίου ή του Απολυτηρίου τίτλου σπουδών.

β) Η εντοπιότητα.

γ) Η ιδιότητα του πολυτέκνου ή του τέκνου πολυτέκνου.

δ) Η γνώση επιπλέον ξένης γλώσσας πέραν εκείνης που αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση.

Η κατάταξη των υποψηφίων σε πίνακα κατά σειρά επιτυχίας γίνεται ξεχωριστά για κάθε Δήμο, με βάση το άθροισμα της βαθμολογίας που προκύπτει από το γενικό βαθμό του πτυχίου ή του απολυτηρίου τίτλου σπουδών στον οποίο προστίθενται:

α) Επτά (7) μονάδες για τους υποψηφίους που είναι δημότες και συγχρόνως κάτοικοι του αντίστοιχου Δήμου.

β) Τρεις (3) μονάδες για όσους είναι πολύτεκνοι ή τέκνα πολυτέκνου.

γ) Πέντε (5) μονάδες για την άριστη γνώση επιπλέον ξένης γλώσσας πέραν εκείνης που αποτελεί αποτελεί τυπικό προσόν διορισμού.

δ) Τρεις (3) μονάδες για την πολύ καλή γνώση επιπλέον ξένης γλώσσας πέραν εκείνης που αποτελεί αποτελεί τυπικό προσόν διορισμού.

ε) Δύο (2) μονάδες για την καλή γνώση επιπλέον ξένης γλώσσας πέραν εκείνης που αποτελεί αποτελεί τυπικό προσόν διορισμού.

Η γνώση επιπλέον και άλλων ξένων γλωσσών λειτουργεί προσαυξητικά με αντίστοιχη βαθμολογία, εφόσον ο υποψήφιος κατέχει τον αντίστοιχο τίτλο σπουδών.

Για την πρόσληψη εκδίδεται προκήρυξη από το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας¹²⁵ για τους ΟΤΑ κάθε νομού ή νομαρχίας, χωριστά. Οι αιτήσεις των υποψηφίων κατατίθενται στην Περιφέρεια όπου και συγκροτείται η Επιτροπή Επιλογής υποψηφίων¹²⁶, η οποία αποτελείται από:

α) Τον Γενικό Διευθυντή της Περιφέρειας, ως Πρόεδρο.

β) Έναν Διευθυντή της Περιφέρειας.

¹²⁵ Άρθρο 4 του Π.Δ.135/2006.

¹²⁶ Άρθρο 6 του Π.Δ.135/2006.

γ) Έναν υπάλληλο της Περιφέρειας κατηγορίας ΠΕ,
τουλάχιστον με βαθμό Β'.

δ) Τον προϊστάμενο των Διοικητικών Υπηρεσιών του οικείου Δήμου.

ε) Έναν καθηγητή σωματικής αγωγής, που υποδεικνύεται από τον Προϊστάμενο της Δ/σης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης της έδρας της Περιφέρειας.

Οι υποψήφιοι εξετάζονται επίσης από Υγειονομική Επιτροπή και όσοι κρίνονται ικανοί υποβάλλονται σε αθλητικές δοκιμασίες¹²⁷, οι οποίες περιλαμβάνουν:

α) Δρόμο 100 μ. σε χρόνο 16''

β) Δρόμο 1.000 μ. σε χρόνο 4 και 20''

γ) Άλμα σε ύψος με φόρα τουλάχιστον 1.00 μ.

δ) Άλμα σε μήκος με φόρα τουλάχιστον 3.60 μ.

ε) Ρίψη σφαίρας (7,275 χλγ.) σε απόσταση τουλάχιστον 4,50 μ., ως μέσο όρο ρίψης με το δεξί και το αριστερό χέρι.

Το νέο στοιχείο στην πρόσληψη προσωπικού Δημοτικής Αστυνομίας είναι η υποβολή των υποψηφίων σε ψυχοτεχνικές δοκιμασίες. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι οι υποψήφιοι καλούνται από την Επιτροπή των ψυχοτεχνικών δοκιμασιών για να υποβληθούν σε τεστ προσωπικότητας (Minnesota Multifacing Personality Inventory) και σε συνέντευξη. Με την ανωτέρω διαδικασία ερευνάται κυρίως η κρίση, η προσαρμοστικότητα στις μεταβαλλόμενες καταστάσεις και απαιτήσεις, η αυτοκυριαρχία, η συναισθηματική σταθερότητα, η δομή της προσωπικότητας, η σκέψη και η αντίληψη¹²⁸.

Το ειδικό ένστολο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας διέπεται από τις διατάξεις του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (Ν.3584/2007 ΦΕΚ 143 Α'), εκτός από τις διατάξεις που αφορούν τη μετάταξη και την απόσπαση. Μάλιστα, υπάρχει ρητή διάταξη στο Π.Δ.23/2002, σύμφωνα με την οποία το προσωπικό αυτό δεν μπορεί να μεταταγεί από τον Δήμο, στον

¹²⁷ Άρθρο 7 παρ. 2 του Π.Δ.135/2006.

¹²⁸ Άρθρο 8 του Π.Δ.135/2006.

οποίο προσλήφθηκε σε αντίστοιχη υπηρεσία άλλου ΟΤΑ, αν δεν παρέλθει δεκαετία από την πρόσληψή του¹²⁹.

Στόχος του σχεδιασμού προσλήψεων προσωπικού Δημοτικής Αστυνομίας από το ΥΠ.ΕΣ. και την Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. ήταν σε πρώτη φάση η στελέχωση των αντιστοιχων υπηρεσιών όλων των πρωτευουσών των νομών της χώρα, των μεγάλων πληθυσμιακά Δήμων, καθώς και των υπηρεσιών νησιωτικών και τουριστικών Δήμων.

Τα έτη 2004 και 2005 προκηρύχθηκε, σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ.23/2002, η κάλυψη συνολικά 1350 θέσεων ειδικού ένστολου προσωπικού των κατηγοριών ΠΕ23, ΤΕ23, και ΔΕ23, σε διάφορους Δήμους της χώρας, οι οποίοι είχαν τροποποιήσει του Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας τους και είχαν συστήσει Διεύθυνση Δημοτικής Αστυνομίας¹³⁰. Στους διαγωνισμούς αυτούς έγινε εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 27 παρ. 7 του Ν.3013/2002 (Α'102), σύμφωνα με την οποία το ποσοστό των γυναικών, οι οποίες προσλαμβάνονται στη Δημοτική Αστυνομία, καθορίζονταν σε 15% του συνολικού αριθμού του προσλαμβανόμενου, κάθε φορά, ειδικού ένστολου προσωπικού. Η διάταξη αυτή κρίθηκε αντισυνταγματική¹³¹ με μία σειρά αποφάσεων του Διοικητικού Εφετείου και με τελική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας και καταργήθηκε με το Ν.3448/2006 (Α'57), ενώ παράλληλα, με τις διατάξεις του ίδιου νόμου, ρυθμίστηκε το ζήτημα διορισμού των γυναικών που είχαν δικαιωθεί με τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις¹³².

Πέραν των διορισμών που πραγματοποιήθηκαν βάσει των ανωτέρω διατάξεων, με τις διατάξεις του Π.Δ.135/2006 προκυρήχθηκε η κάλυψη 800 θέσεων ειδικού ένστολου προσωπικού σε περισσότερους από 100 Δήμους της χώρας και μετά την ολοκλήρωση των σχετικών διαγωνισμών διορίστηκαν 454 υπάλληλοι όλων των κατηγοριών, αφού ολοκλήρωσαν επιτυχώς τη διαδικασία της εκπαίδευσης. Στο συνολικό προσωπικό Δημοτικής Αστυνομίας που υπηρετεί σήμερα σε Δήμους της χώρας προστίθενται και 566 υπάλληλοι που

¹²⁹ Άρθρο 19 παρ. 3 Π.Δ.23/2002.

¹³⁰ Πηγή ΥΠ.ΕΣ., Δ/ση Οργάνωσης και Λειτουργίας ΟΤΑ.

¹³¹ Η διάταξη ήταν επίσης αντίθετη προς την Κοινοτική Οδηγία 76/207/ΕΟΚ «Περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας».

¹³² Παρ. 1 και 4 του άρθρου 30 του Ν.3448/2006.

προσλήφθηκαν με τις προϊσχύουσες των δύο προεδρικών διαταγμάτων διατάξεις (Π.Δ.23/2002 και Π.Δ.135/2006)¹³³.

---

¹³³ Πηγή ΥΠ.ΕΣ., Δ/ση Οργάνωσης και Λειτουργίας ΟΤΑ.

4.3.3 Εκπαίδευση ειδικού ένστολου προσωπικού Δημοτικής Αστυνομίας

Η εκπαίδευση του ειδικού ένστολου προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας προβλεπόταν ήδη από το 2002¹³⁴ και περιελάμβανε δύο κύκλους. Στον πρώτο κύκλο διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων (4) μηνών διδάσκονταν τα αντικείμενα που περιλαμβάνονται στα αντίστοιχα προγράμματα των δόκιμων αστυφυλάκων της Ελληνικής Αστυνομίας. Στο δεύτερο κύκλο διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων (4) μηνών παρέχονταν οι γνώσεις, που αναφέρονται στις διατάξεις των νόμων, διαταγμάτων και διοικητικών πράξεων, που ρυθμίζουν τα αντικείμενα των αρμοδιοτήτων της Δημοτικής Αστυνομίας.

Κατ' εξουσιοδότηση της διάταξης του άρθρου 16 του Π.Δ.23/2002 εκδόθηκε η αριθ.14671/2004 (Β'485) ΚΥΑ, σύμφωνα με την οποία, η εκπαίδευση γινόταν με ευθύνη της Σχολής Αστυφυλάκων και μπορούσε να πραγματοποιείται στις εγκαταστάσεις των Αστυνομικών Σχολών ή εκτός αυτών. Για το σκοπό αυτό, ιδρύθηκαν Σχολές Εκπαίδευσης Ειδικού Ένστολου προσωπικού Δημοτικής Αστυνομίας στους Δήμους Τσοτυλίου Νομού Κοζάνης, Κόνιτσας Νομού Ιωαννίνων, και Πτολεμαΐδας Ν. Κοζάνης, που λειτουργούν ως αμιγείς Δημοτικές Επιχειρήσεις.

Μέχρι σήμερα στις ανωτέρω σχολές έχουν εκπαιδευτεί οι υπάλληλοι Δ.Α. που προσλήφθηκαν με τους διαγωνισμούς που πραγματοποιήθηκαν τα έτη 2004 και 2005 και ένας μικρός αριθμός δημοτικών αστυνομικών που είχαν προσληφθεί σύμφωνα με τις προϊσχύουσες του Π.Δ.23/2002 διατάξεις.

Με το νέο θεσμικό πλαίσιο (Π.Δ. 135/2006) εισάγονται νέες διατάξεις που αφορούν την εκπαίδευση¹³⁵ του ειδικού ένστολου προσωπικού. Οι σημαντικότερες αλλαγές που επιφέρει το νέο προεδρικό διάταγμα είναι οι ακόλουθες:

α) Η εκπαίδευση πλέον πραγματοποιείται με ευθύνη του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης (Ε.Κ.Δ.Δ.Α.),

β) Οι επιτυχόντες των προκηρύξεων διορίζονται μετά την επιτυχή αποφοίτησή τους από τις Σχολές Δημοτικής Αστυνομίας¹³⁶.

¹³⁴ Βλ. Π.Δ.23/2002

¹³⁵ Άρθρο 10 του Π.Δ.135/2006.

γ) Ο χρόνος της εκπαίδευσης μειώνεται και διαρκεί έξι μήνες, εκ των οποίων οι τέσσερις μήνες αποτελούν θεωρητική εκπαίδευση και οι δύο μήνες πρακτική εκπαίδευση.

Κατ' εξουσιοδότηση του Π.Δ.135/2006 εκδόθηκε η 1049/8.1.2008 υπουργική απόφαση¹³⁷ (Β'17), η οποία ρυθμίζει σήμερα όλα τα επιμέρους θέματα εκπαίδευσης των δημοτικών αστυνομικών.

Οι εκπαιδευόμενοι στις Σχολές Δημοτικής Αστυνομίας διδάσκονται ανά κατηγορία τα παρακάτω μαθήματα:

Βασική εκπαίδευση προσωπικού κατηγορίας ΠΕ – ΤΕ:

1. Στοιχεία Δικαίου:

α) Συνταγματικό (39 ώρες)

β) Διοικητικό (οργάνωση και λειτουργία των Ο.Τ.Α.) (66 ώρες)

γ) Αστικό (26 ώρες)

δ) Ποινικό (39 ώρες)

2. Πρακτικές εφαρμογές Δικαίου (45 ώρες)

3. Θέματα Τροχαίας και Αγορανομίας (30 ώρες)

4. Υγεία – Δημόσια Υγιεινή – Πρώτες Βοήθειες (30 ώρες)

5. Στοιχεία Μεταναστευτικής Πολιτικής (18 ώρες)

6. Πρόληψη – Εθελοντισμός – Μ.Κ.Ο. (15 ώρες)

7. Διοίκηση και ανθρώπινο δυναμικό (20 ώρες)

8. Νέα Ελληνική Γλώσσα και σύνταξη υπηρεσιακών εγγράφων (17 ώρες)

9. Εργαστήριο Κοινωνικών Θεμάτων (27 ώρες):

α) ΑΜΕΑ

β) Κοινωνική ένταξη και επανένταξη

γ) Τρίτη ηλικία

• Μαθήματα χωρίς βαθμό:

1. Δυναμική ομάδας (15 ώρες)

2. Πολιτική Προστασία (15 ώρες)

---

¹³⁶ Στο άρθρο 10 παρ. 3 του Π.Δ.135/2006 προβλέπεται ότι ο χρόνος φοίτησης στις Σχολές Δημοτικής Αστυνομίας λαμβάνεται υπόψη για τη συμπλήρωση της διετούς δοκιμαστικής υπηρεσίας και είναι χρόνος πραγματικής υπηρεσίας με όλες τις συνέπειες.

¹³⁷ Όπως τροποποιήθηκε με την αρ. 25736/23.4.2008 Υ.Α. (Β'793).

3. Αθλητισμός – Αυτοάμυνα (66 ώρες)

4. Διαλέξεις

Σύνολο: 468 ώρες

II. Βασική εκπαίδευση προσωπικού κατηγορίας ΔΕ:

1. Βασικές Αρχές Δικαίου:

α) Συνταγματικό (30 ώρες)

β) Διοικητικό (οργάνωση και λειτουργία των Ο.Τ.Α.) (42 ώρες)

γ) Αστικό (30 ώρες)

δ) Ποινικό (30 ώρες)

2. Πρακτικές εφαρμογές Δικαίου (45 ώρες)

3. Θέματα Τροχαίας και Αγορανομίας (36 ώρες)

4. Υγεία – Δημόσια Υγιεινή – Πρώτες Βοήθειες (39 ώρες)

5. Στοιχεία Μεταναστευτικής Πολιτικής (18 ώρες)

6. Πρόληψη – Εθελοντισμός – Μ.Κ.Ο. (18 ώρες)

7. Νέα Ελληνική Γλώσσα και σύνταξη υπηρεσιακών εγγράφων (30 ώρες)

8. Εργαστήριο Κοινωνικών Θεμάτων (36 ώρες):

α) ΑΜΕΑ

β) Κοινωνική ένταξη και επανένταξη

γ) Τρίτη ηλικία

• Μαθήματα χωρίς βαθμό:

1. Δυναμική ομάδα (21 ώρες)

2. Πολιτική Προστασία (18 ώρες)

3. Αθλητισμός – Αυτοάμυνα (75 ώρες)

4. Διαλέξεις

Στο δεύτερο κύκλο οι εκπαιδευόμενοι εξέρχονται της Σχολής Εκπαίδευσης και πραγματοποιούν πρακτική εκπαίδευση:

1) σε Αστυνομικά Τμήματα της περιοχής του Δήμου στον οποίο πρόκειται να προσληφθούν μέχρι έναν (1) μήνα και

2) για το υπόλοιπο διάστημα, σε υπηρεσίες που καθορίζονται από τον οικείο Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας, τα αντικείμενα των οποίων προσιδιάζουν στα καθήκοντα της Δημοτικής αστυνομίας.

4.4 Μελέτη περιπτώσεων υπηρεσιών Δημοτικής Αστυνομίας

Για να κατανοήσουμε το ρόλο και τη λειτουργία της Δημοτικής Αστυνομίας κρίνεται σκόπιμο να παρουσιάσουμε δύο υπηρεσίες, τη Δημοτική Αστυνομία του Δήμου Αθηναίων και τη Δημοτική Αστυνομία του Δήμου Κοζάνης. Η επιλογή των Δήμων έγινε με βάση το πληθυσμιακό κριτήριο (δήμος μεγάλου μεγέθους-δήμος μεσαίου μεγέθους), αλλά και τη γεωγραφική τους θέση (κέντρο-περιφέρεια).

4.4.1 Η υπηρεσία Δημοτικής Αστυνομίας του Δ. Αθηναίων

Πληθυσμός : 745.514

Προσωπικό Δ.Α.: Στη Δημοτική Αστυνομία του Δ. Αθηναίων υπηρετούν σήμερα 646 δημοτικοί αστυνομικοί (ειδικό ένστολο προσωπικό). Από αυτούς οι 123 είχαν προσληφεί με τις προϊσχύουσες των Π.Δ. 23/2002 και 135/2006 διατάξεις.

Διάρθρωση υπηρεσίας

Η Δ/νση Δημοτικής Αστυνομίας Δήμου Αθηναίων συγκροτείται από την Κεντρική και τις Περιφερειακές της Υπηρεσίες. Η κεντρική Υπηρεσία αποτελεί το επιτελείο του Διευθυντή και έχει ως αρμοδιότητα τη μέριμνα για τη διαμόρφωση της πολιτικής του Δήμου, την παρακολούθηση της εφαρμογής της, καθώς και την εξασφάλιση των αναγκαίων προϋποθέσεων για την εκπλήρωση της αποστολής της.

Η Διεύθυνση Δημοτικής Αστυνομίας αποτελείται από τα εξής τμήματα¹³⁸:

- α. Τμήμα Επιχειρησιακών Θεμάτων
- β. Τμήμα Διοικητικής Υποστήριξης
- γ. Τμήμα Εποπτείας Ελεγχόμενης Στάθμευσης
- δ. Δημοτικά Αστυνομικά Τμήματα Δημοτικών Διαμερισμάτων

¹³⁸<http://www.cityofathens.gr/ypiresies/dioikitikes-koinonikes-ypiresies/dieythynsi-dimotikis-astynomias>

α. Τμήμα Επιχειρησιακών Θεμάτων

Χειρίζεται όλα τα θέματα που αφορούν στον επιχειρησιακό σχεδιασμό δράσεων της Δημοτικής Αστυνομίας.

i. Γραφείο Γραμματείας και Αρχείου

Τηρεί βιβλίο συμβάντων.

ii. Γραφείο Αστυνόμευσης

Χειρίζεται όλα τα αντικείμενα των αρμοδιοτήτων της Δημοτικής Αστυνομίας πλην αυτών της Τροχαίας και μεριμνά για:

- Την καθοδήγηση των περιφερειακών Υπηρεσιών ως προς την ορθή εφαρμογή της σχετικής με τα αντικείμενα αυτά νομοθεσίας και την ενημέρωσή τους για κάθε σχετική μεταβολή.
- Την αξιοποίηση των επιστημονικών και τεχνικών μεθόδων αστυνόμευσης και την αξιολόγηση της απόδοσής τους.
- Την καθιέρωση κανόνων και μέτρων αστυνομικής τακτικής και πρακτικής με τις περιπόλους.
- Τους ελέγχους, τις έρευνες και τις λοιπές αστυνομικής φύσεως ενέργειες για την καλύτερη αξιοποίηση του προσωπικού και των μέσων.
- Τη συγκέντρωση, επεξεργασία και αξιοποίηση των σχετικών στατιστικών στοιχείων.
- Τη συνεργασία με τους συναρμόδιους φορείς για τη λήψη των αναγκαίων νομοθετικών και διοικητικών μέτρων, προς αντιμετώπιση των προβλημάτων που σχετίζονται με τα προαναφερόμενα αντικείμενα.

iii. Γραφείο Κέντρου Επιχειρήσεων

Λειτουργεί σε 24ωρη βάση, όλες τις ημέρες της εβδομάδας και έχει ως αρμοδιότητα:

- Τη λήψη αναφορών από τις περιφερειακές υπηρεσίες για τα σοβαρά περιστατικά ή συμβάντα και την άμεση ενημέρωση της ηγεσίας της υπηρεσίας και των άλλων συναρμόδιων αρχών για την παροχή οδηγιών προς αντιμετώπισή τους.
- Την καθοδήγηση των περιφερειακών υπηρεσιών για το χειρισμό και την αντιμετώπιση των συμβάντων αυτών, σύμφωνα με τις υφιστάμενες εντολές και οδηγίες.

- Τη λήψη καταγγελιών, παραπόνων ή υποδείξεων πολιτών ή φορέων για θέματα αρμοδιότητας της Δημοτικής Αστυνομίας και τη μέριμνα για την εξέταση αυτών και την περαιτέρω διαχείρισή τους.
- Το συντονισμό των περιφερειακών υπηρεσιών σε περίπτωση κοινής δράσης ή κατά την διάρκεια επιχειρήσεων ευρείας κλίμακας ή αντιμετώπισης σοβαρών, εκτάκτων ή επειγόντων συμβάντων ή περιστατικών σύμφωνα με τις υφιστάμενες εντολές και οδηγίες.
- Την ενημέρωση του κοινού σε θέματα που σχετίζονται με δράσεις, μέτρα ή συμβάντα αρμοδιότητας της Δημοτικής Αστυνομίας.

iv. Γραφείο Ενημέρωσης Κοινού

Ασχολείται με την ενημέρωση των πολιτών για θέματα όπως π.χ. παράπονα, καταγγελίες, κλπ. που αφορούν στη Δημοτική Αστυνομία.

v. Γραφείο Τροχαίας

Χειρίζεται όλα τα θέματα οδικής κυκλοφορίας και στάθμευσης των οχημάτων και μεριμνά για:

- Την καθοδήγηση των περιφερειακών υπηρεσιών ως προς την ορθή εφαρμογή της σχετικής με τα θέματα αυτά νομοθεσίας και την ενημέρωσή τους για κάθε σχετική μεταβολή.
- Την αξιολόγηση και αξιοποίηση των επιστημονικών και τεχνικών μέσων και μεθόδων τροχονομικής αστυνόμευσης και αντιμετώπισης των προβλημάτων οδικής κυκλοφορίας.
- Τον καθορισμό κριτηρίων για τη στελέχωση των γραφείων της Τροχαίας και την υποβολή προτάσεων για την κατάλληλη εκπαίδευση του προσωπικού της.
- Τη συγκέντρωση, επεξεργασία και αξιοποίηση σχετικών στατιστικών στοιχείων.
- Τη συνεργασία με τους συναρμόδιους φορείς για το συντονισμό των μέτρων τροχονομικής αστυνόμευσης ή τη λήψη πρόσθετων μέτρων για τη βελτίωση της οδικής κυκλοφορίας και την καλύτερη αντιμετώπιση των προβλημάτων που σχετίζονται με την παράνομη στάθμευση των οχημάτων.
- Την ενημέρωση του κοινού για θέματα κυκλοφοριακής αγωγής.

- Την έκδοση αδειών για την έξοδο και είσοδο στον κυκλοφοριακό δακτύλιο της πόλης.

β. Τμήμα Διοικητικής Υποστήριξης

Κατανέμει το προσωπικό στις επιμέρους υπηρεσίες και ασχολείται με:

- Τη γραμματειακή υποστήριξη θεμάτων προσωπικού.
- Την εφαρμογή διατάξεων για τον αναγκαίο ιματισμό του προσωπικού (στολές, ημίπαλτα, υποδήματα κλπ.) και λοιπών εφοδίων απαραίτητων για την εκτέλεση της υπηρεσίας.
- Την προμήθεια γραφείων, επίπλων, γραφικής ύλης, υπηρεσιακών βιβλίων, τηλεφώνων και λοιπών υλικών.
- Τη μίσθωση οικημάτων και την συντήρησή τους σε συνεργασία με τη Δ/ση Δημοτικής Περιουσίας.

i. Γραφείο Θεμάτων Προσωπικού και Εκπαίδευσης

Έχει ως αρμοδιότητες:

- Τη μέριμνα για τον προσδιορισμό των αναγκών της Δ/σης σε ανθρώπινο δυναμικό.
- Την κατανομή του προσωπικού στις επιμέρους υπηρεσίες.
- Την τήρηση αρχείου με τις πειθαρχικές και γενικώς τις υπηρεσιακές μεταβολές και καταστάσεις.
- Την παροχή οδηγιών και κατευθύνσεων για την τήρηση των υποχρεώσεών του.
- Τον πειθαρχικό του έλεγχο και την άσκηση των δικαιωμάτων του.
- Την εκπαίδευση, μετεκπαίδευση και επιμόρφωση του προσωπικού.

ii. Γραφείο Οργάνωσης και Νομοθεσίας

Μεριμνά για:

- Τον οργανωτικό και λειτουργικό σχεδιασμό και ειδικότερα το σχεδιασμό των συστημάτων εργασίας, διοίκησης και ελέγχου του προσωπικού.
- Τον καθορισμό των θέσεων εργασίας κάθε υπηρεσίας.
- Τον καθορισμό μεθόδων μέτρησης, αξιολόγησης και ελέγχου της απόδοσης των υπηρεσιών και του προσωπικού και την εξέταση μέτρων αύξησης της παραγωγικότητας αυτών.

- Την αξιολόγηση των χρησιμοποιούμενων μέσων, μεθόδων και διαδικασιών καθώς και την προσαρμογή τους στις μεταβαλλόμενες συνθήκες.
- Την κατάρτιση προγραμμάτων και τον καθορισμό ποιοτικών και ποσοτικών στόχων δράσης των υπηρεσιών.
- Τον καθορισμό των παραγόντων υλοποίησής τους και τον απολογισμό του έργου τους.
- Τη συλλογή, ταξινόμηση και κωδικοποίηση της νομοθεσίας που αφορά στη Δημοτική Αστυνομία και την καθοδήγηση των υπηρεσιών για την ορθή εφαρμογή της.

iii. Γραφείο Οικονομικών και Τεχνικών Θεμάτων

Έχει ως αρμοδιότητα τη μέριμνα για:

- Τον προσδιορισμό των αναγκών των υπηρεσιών σε τεχνικά μέσα, υλικά και οχήματα, καθώς και ατομικά εφόδια του προσωπικού.
- Την εκπροσώπηση στις επιτροπές προμηθειών και παραλαβή τους.
- Την κατανομή αυτών στις υπηρεσίες και το προσωπικό και τη λογιστική παρακολούθησή τους.
- Την παροχή οδηγιών και κατευθύνσεων για την ορθή χρήση και συντήρησή τους.
- Τον προσδιορισμό των υπαίτιων για έλλειψη, βλάβη ή φθορά τους.
- Τον καθορισμό του χρωματισμού, των ενδείξεων και του εξοπλισμού των οχημάτων, καθώς και των συνοδευτικών εγγράφων και των διαδικασιών κινήσεών τους.
- Την κατανομή, ανακατανομή και τον έλεγχο της πάγιας προκαταβολής των υπηρεσιών.
- Την παροχή οδηγιών και κατευθύνσεων για την υπερωριακή, τη νυχτερινή απασχόληση καθώς και την απασχόληση κατά τις αργίες και εξαιρεσιμες ημέρες.
- Τη βελτίωση των αποδοχών και των πάσης φύσεως αποζημιώσεων και αμοιβών προσωπικού.

iv. Γραφείο Γραμματείας και Αρχείου

- Έχει την ευθύνη τήρησης αρχείου του προσωπικού και ηλεκτρονικού αρχείου με το αντικείμενο της εργασίας του.
- Μεριμνά για θέματα μηχανογράφησης.

- Τηρεί πρωτόκολλο εισερχόμενων και εξερχόμενων εγγράφων.

γ. Τμήμα Εποπτείας Ελεγχόμενης Στάθμευσης

Το τμήμα αυτό ελέγχει και αστυνομεύει το σύστημα ελεγχόμενης στάθμευσης του Δήμου σε συνεργασία με τα κατά τόπους Δημοτικά Αστυνομικά Τμήματα.

δ. Δημοτικά Αστυνομικά Τμήματα Δημοτικών Διαμερισμάτων

1^ο Δημοτικό Αστυνομικό Τμήμα

2^ο Δημοτικό Αστυνομικό Τμήμα

3^ο Δημοτικό Αστυνομικό Τμήμα

4^ο Δημοτικό Αστυνομικό Τμήμα

5^ο Δημοτικό Αστυνομικό Τμήμα

6^ο Δημοτικό Αστυνομικό Τμήμα

7^ο Δημοτικό Αστυνομικό Τμήμα

Το κάθε ένα από τα παραπάνω τμήματα ασχολείται με την τήρηση και εφαρμογή των διατάξεων που αφορούν στις αρμοδιότητες της Δημοτικής Αστυνομίας και των διατάξεων του Κ.Ο.Κ. Συνεργάζεται με τους συναρμόδιους δημοτικούς και άλλους φορείς.

Ειδικότερα ασκεί τις εξής αρμοδιότητες:

- Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν στην καθαριότητα, την κυκλοφορία και στάθμευση των οχημάτων, την οικοδόμηση, την ύδρευση, την άρδευση, την αποχέτευση, την ηχορρύπανση, τη ρύπανση των θαλασσών από πηγές ξηράς, την προστασία των επίγειων και υπόγειων υδάτινων αποθεμάτων και την προστασία του περιβάλλοντος.
- Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν στη λειτουργία των εμποροπανηγύρεων.
- Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν στη λειτουργία των πάσης φύσεως επιτηδευμάτων και επαγγελμάτων.
- Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν στη δραστηριότητα γενικά των μικροπωλητών και τη λειτουργία των κυλικείων σε κοινόχρηστους χώρους.

- Τον έλεγχο για την εφαρμογή των διατάξεων για την κοινή ησυχία, την καθαριότητα και αισθητική των πόλεων και γενικότερα για την ευκοσμία και την ευταξία.
- Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν στη στάθμευση οχημάτων.
- Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν στη σήμανση των εργασιών που εκτελούνται στις οδούς.
- Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν στις υποχρεώσεις αυτών που εκτελούν έργα και εναποθέτουν υλικά και εργαλεία στις οδούς, στο δημοτικό ή κοινοτικό δίκτυο.
- Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν στις κάθε είδους κανονιστικές αποφάσεις που εκδίδουν τα δημοτικά ή κοινοτικά Συμβούλια, καθώς και των πάσης φύσεως προστίμων που καθορίζονται με τις κανονιστικές αποφάσεις.
- Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν στην κατάληψη κοινόχρηστων χώρων, σε συνδυασμό με διατάξεις που αναφέρονται στο υπαίθριο εμπόριο χωρίς άδεια επέκτασης καταστημάτων.
- Τη βεβαίωση μόνιμης κατοικίας για τη μεταδημότευση.
- Τη φύλαξη των δημοτικών εγκαταστάσεων και της δημοτικής περιουσίας.

Η Δημοτική Αστυνομία της Αθήνας συνεργάζεται με την Ελληνική Αστυνομία για θέματα των αρμοδιοτήτων τους. Στις 9-12-2004 ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης και η Δήμαρχος Αθηναίων, υπέγραψαν σχετικό μνημόνιο συνεργασίας μεταξύ της Ελληνικής Αστυνομίας και της Δημοτικής Αστυνομίας του Δήμου Αθηναίων. Το μνημόνιο περιλαμβάνει βασικές αρχές και κατευθύνσεις, και περιγράφει τις κοινές δράσεις που αναπτύσσονται, τόσο σε επίπεδο σχεδιασμού όσο και σε επίπεδο αντιμετώπισης προβλημάτων που απασχολούν τους πολίτες της Αθήνας στην καθημερινότητά τους. Ενδεικτικά, στο μνημόνιο προβλέπεται :

- Ο ορισμός υπηρεσιακών συνδέσμων μεταξύ της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής (Γ.Α.Δ.Α.) και της Δημοτικής Αστυνομίας με σκοπό την αλληλοενημέρωση και την δρομολόγηση λύσεων σε προβλήματα κοινού ενδιαφέροντος.

- Η χαρτογράφηση των προβλημάτων στην περιοχή της Αθήνας αλλά και των αιτιών που τα δημιουργούν.

- Η συνεργασία των επιχειρησιακών κέντρων της Δημοτικής Αστυνομίας και της Γ.Α.Δ.Α.. Έχει ήδη ξεκινήσει η διαδικασία για την τοποθέτηση τετραψήφιων τηλεφωνικών αριθμών στα κέντρα της Αμέσου Δράσεως και της Δημοτικής Αστυνομίας για άμεση ενημέρωση και επικοινωνία.

- Ο κοινός προγραμματισμός στόχων, δράσεων αλλά και διάθεσης πόρων.

- Η συνεργασία των Διοικητών Αστυνομικών Τμημάτων, Τμημάτων Ασφάλειας, Υπηρεσιών Τροχαίας και των Προϊσταμένων κλιμακίων Δημοτικής Αστυνομίας, κατά Δημοτικό Διαμέρισμα.

- Η συνεργασία και κοινή δράση στις γειτονιές.

- Η εκπαίδευση Δημοτικών Αστυνομικών σε θέματα Αστυνομίας, Τάξης/ Τροχαίας από αρμόδιους Αξιωματικούς της Ελληνικής Αστυνομίας και η πρακτική εκπαίδευση τους σε πιλοτικό πρόγραμμα.

- Η κοινή δράση σε θέματα όπως:

- 1.Μεγάλες πολιτιστικές εκδηλώσεις

- 2.Αστυνόμευση ευαίσθητων περιοχών

- 3.Αντιμετώπιση παραεμπορίου γενικά αλλά και ειδικά σε χώρους λαϊκών αγορών, παζαριών κ.λ.π.

- 4.Αστυνόμευση σταθμών Η.Σ.Α.Π.

- 5.Αντιμετώπιση μικροεγκληματικότητας, επαιτείας κ.λ.π.

Ειδικότερα για τα θέματα αυτά, προβλέπεται ότι:

-Πριν από μεγάλες πολιτιστικές εκδηλώσεις θα πραγματοποιείται σύσκεψη μεταξύ Ελληνικής Αστυνομίας και Δημοτικής Αστυνομίας, όπου θα καθορίζονται τα ειδικότερα μέτρα που θα λαμβάνονται, οι ρόλοι, οι δράσεις και οι πόροι που θα διατίθενται.

-Ειδικά για την περίοδο των Εορτών των Χριστουγέννων και του Νέου Έτους, πριν από την κατάρτιση του σχετικού Σχεδίου Αστυνόμευσης του κέντρου

της Αθήνας και των λοιπών περιοχών, θα υπάρξει συνεργασία μεταξύ των δύο Υπηρεσιών και στο βαθμό που απαιτείται κοινή ή συμπληρωματική δράση (κατανομή έργου μεταξύ Δημοτικής Αστυνομίας και Τροχαίας, κοινές ή συμπληρωματικές περιπολίες στις οδούς που υπάρχει έντονη αγοραστική κίνηση κ.λ.π.).

-Σε ευαίσθητες περιοχές θα πραγματοποιούνται από κοινού ή συμπληρωματικά (ανάλογα με τον ειδικότερο σχεδιασμό και τις ληφθείσες αποφάσεις) περιπολίες ή άλλες οργανωμένες δράσεις.

-Για την αντιμετώπιση του παραεμπορίου θα παρέχεται στην Δημοτική Αστυνομία ουσιαστική και αποτελεσματική συνδρομή από τις Υπηρεσίες της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής.

4.4.2 Η υπηρεσία Δημοτικής Αστυνομίας του Δ. Κοζάνης

Πληθυσμός Δ. Κοζάνης : 47.451

Διάρθρωση

Η υπηρεσία της Δημοτικής Αστυνομίας του Δ. Κοζάνης διαρθρώνεται σε επίπεδο Διεύθυνσης με τρία Τμήματα: α) Το Τμήμα Διοικητικής Υποστήριξης, β) το Τμήμα Ελέγχου Κυκλοφορίας και Στάθμευσης Οχημάτων και γ) το Τμήμα Προστασίας Περιβάλλοντος, Ελέγχου Καταστημάτων και Κοινόχρηστων Χώρων.

Οργανικές θέσεις

Στον Οργανισμό Εσωτερικής Υπηρεσίας του Δήμου Κοζάνης προβλέπονται οι ακόλουθες θέσεις για τη στελέχωση της Δημοτικής Αστυνομίας:

ΠΕ23	Δημ. Αστυνομίας	8
ΤΕ23	Δημ. Αστυνομίας	9
ΔΕ23	Δημ. Αστυνομίας	39
ΠΕ1	Διοικητικών	1
ΠΕ5	Μηχανολόγων μηχανικών	1
ΠΕ3	Πολιτικών μηχανικών	1
ΤΕ11	Εποπτών Δημόσιας Υγείας	2
ΤΕ17	Διοικητικών Λογιστών	2
ΔΕ1	Διοικητικών	6
	Σύνολο	69

Υφιστάμενη στελέγωση

Από τις 54 θέσεις ειδικού ένστολου προσωπικού που προβλέπονται στον Ο.Ε.Υ. του Δήμου Κοζάνης μέχρι σήμερα έχουν καλυφθεί οι 32 θέσεις .

Αρμοδιότητες

Η Δημοτική Αστυνομία του Δήμου Κοζάνης έχει αναλάβει τις περισσότερες από τις αρμοδιότητες που προβλέπονται στο Π.Δ.23/2002, εκτός από αυτές που αφορούν κυρίως σε κέντρα διασκέδασης, σε καταστήματα υγειονομικού

ενδιαφέροντος, σε εκπομπές ρύπων και θορύβων από οχήματα, καθώς και στη ρύπανση των υδάτων.

Εξοπλισμός

Η υπηρεσία Δημοτικής Αστυνομίας Κοζάνης διαθέτει 3 αυτοκίνητα, 1 δίκυκλο, εξοπλισμό ασύρματης επικοινωνίας και Η/Υ. Χρησιμοποιεί επίσης τον ειδικό τριψήφιο τηλεφωνικό αριθμό (195) επικοινωνίας των δημοτών με τον Δήμο.

Συσχέτιση αρμοδιοτήτων και στελέχωσης Δ.Α. Κοζάνης¹³⁹

- Η στελέχωση με 32 άτομα ένστολου προσωπικού, δηλ. με 1 αστυνόμο ανά 1500 κατοίκους, επαρκεί για την εκτέλεση των υποχρεωτικών (βάσει του Ν.3274/2004) και ορισμένων από τις υπόλοιπες αρμοδιότητες που προβλέπονται στο Π.Δ.23/2002¹⁴⁰.

- Η στελέχωση με 43 άτομα ένστολου προσωπικού, δηλ. με 1 αστυνόμο ανά 1100 κατοίκους, επαρκεί για την πλήρη εκτέλεση των υποχρεωτικών (βάσει του Ν.3274/2004) και όλων των υπολοίπων αρμοδιοτήτων που προβλέπονται στο Π.Δ.23/2002.

---

¹³⁹ Σύμφωνα με τη Μελέτη σύστασης και οργάνωσης της Δημοτικής Αστυνομίας, ΥΠ.ΕΣ. - Ε.Ε.Τ.Α.Α., όπ.π.

¹⁴⁰ Βλ. σχετ. σελ. 46-49, *Οι αρμοδιότητες της Δημοτικής Αστυνομίας*.

5. Συμπεράσματα

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι ένας θεσμός κοντά στον πολίτη, και για το λόγο αυτό αντιλαμβάνεται πρώτη την ανάγκη προσαρμογής της κοινωνίας σε νέα δεδομένα που δημιουργούνται από το διεθνοποιημένο περιβάλλον, τη ραγδαία τεχνολογική πρόοδο αλλά και τις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η εγγύτητα των αυτοδιοικητικών οργανισμών στην τοπική κοινωνία οδήγησε στη σταδιακή μεταβίβαση στους ΟΤΑ πολλών και σημαντικών αρμοδιοτήτων, που κάποτε αποτελούσαν αποστολή του Κράτους, διεύρυνε θεαματικά το φάσμα των δράσεων και ενεργειών τους προς όφελος των πολιτών, αλλά κατ' επέκταση και του γενικότερου δημοσίου συμφέροντος. Σημαντικό βήμα για τη διαμόρφωση ισχυρών πρωτοβάθμιων ΟΤΑ αποτέλεσε η ψήφιση του νέου Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (Ν.3463/2006), στον οποίο συστηματοποιούνται, για πρώτη φορά σε τέτοια έκταση, οι αρμοδιότητες των Δήμων και των Κοινοτήτων, προς αποφυγή επικαλύψεων.

Ωστόσο, μεταξύ κεντρικού κράτους και τοπικής αυτοδιοίκησης εντοπίζεται μία διαρκής σύγκρουση που αφορά στο ζήτημα της μεταβίβασης των απαραίτητων οικονομικών πόρων, όπως επιτάσσει άλλωστε το ίδιο το Σύνταγμα, προκειμένου να ασκούνται αποτελεσματικά όλες οι αρμοδιότητες και να ανταποκριθεί με επιτυχία η Αυτοδιοίκηση στις αυξημένες απαιτήσεις του νέου ρόλου της. Παρά τις επιταγές του Συντάγματος, καμία μεταφορά αρμοδιότητας δεν έγινε με συγκεκριμένη μελέτη που να προσδιορίζει και το κόστος της, και οποιαδήποτε ενέργεια από το κεντρικό κράτος στηρίχτηκε περισσότερο σε κατά προσέγγιση εκτιμήσεις. Το πρόβλημα δηλαδή που προέκυψε εντοπίζεται σε δύο σημεία: α) στο γεγονός ότι η μεταφορά αρμοδιοτήτων έγινε χωρίς την εξασφάλιση των απαραίτητων πόρων και β) στον αυθαίρετο προσδιορισμό του κόστους των εκχωρουμένων αρμοδιοτήτων, χωρίς να υπάρχει ένα σύστημα κοστολόγησης.

Επιπρόσθετα, πρέπει να επισημανθεί ότι οι ΟΤΑ δεν διαθέτουν οικονομική και φορολογική αυτοτέλεια. Το Σύνταγμα διαφυλάσσει τη φορολογική αυτοτέλεια υπέρ του Κράτους, η δε αντιστοιχία πόρων και αρμοδιοτήτων στην τοπική αυτοδιοίκηση τελεί υπό την αρωγή και την εγγύηση του Κράτους¹⁴¹. Η αναβάθμιση ωστόσο του

¹⁴¹ Άρθρο 78 παρ. 1 του Συντ. : *Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράτεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους, στις οποίες αναφέρεται ο φόρος.*

θεσμού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης δεν μπορεί παρά να είναι στενά συνδεδεμένη με την οικονομική της αυτοτέλεια. Η μεταφορά των αρμοδιοτήτων, χωρίς αυτές να συνοδεύονται από αντίστοιχους πόρους, οδηγεί κατ' ουσίαν στην υποβάθμιση του θεσμού και στην αναίρεση των βασικών του κατακτήσεων.

Στο ψήφισμα του Δ.Σ. της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. της 12^{ης} Μαρτίου 2008 αναφέρεται ότι τα οικονομικά προβλήματα της Αυτοδιοίκησης απειλούν την ίδια τη λειτουργία των δήμων, αφού, μεταξύ άλλων¹⁴²:

-μεταφέρονται αρμοδιότητες χωρίς τη Συνταγματικά επιβαλλόμενη μεταφορά κονδυλίων,

-δημιουργούνται συνεχώς ελλείμματα που χρεώνονται στην Αυτοδιοίκηση,

-η Αυτοδιοίκηση εισπράττει καθημερινά τα παράπονα και τη δυσαρέσκεια των πολιτών,

-πολλοί δήμοι λόγω οικονομικών προβλημάτων αναστέλλουν δραστηριότητες και υποχρεώσεις τους απέναντι στους πολίτες, αλλά και στους ίδιους τους εργαζομένους τους, ακριβώς επειδή αδυνατούν να ανταποκριθούν οικονομικά.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., το έλλειμμα που παρατηρείται κατά την εφαρμογή του κρατικού προϋπολογισμού του 2008 για τις μεταφερθείσες αρμοδιότητες (βρεφονηπιακοί σταθμοί, αθλητικά κέντρα, συντήρηση-επισκευή σχολείων, πολιτική προστασία, δημοτική αστυνομία), ανέρχεται στα 208 εκ. ευρώ¹⁴³.

Συνεπώς τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι πρωτοβάθμιοι ΟΤΑ έχουν να κάνουν κυρίως με τις οικονομικές υποχρεώσεις του κεντρικού κράτους προς την τοπική αυτοδιοίκηση και την περαιτέρω ενίσχυση του θεσμικού της ρόλου.

Ως προς τη λειτουργία της Δημοτικής Αστυνομίας τα προβλήματα που εντοπίζονται μπορούν να συνοψισθούν στα εξής:

1. Στην αλληλοεπικάλυψη αρμοδιοτήτων Δημοτικής Αστυνομίας με αρμοδιότητες άλλων φορέων αστυνόμευσης και ειδικότερα με τις αρμοδιότητες της ΕΛ.ΑΣ., του Λιμενικού Σώματος, του Πυροσβεστικού Σώματος, αλλά και άλλων

¹⁴² <http://www.kedke.gr>

¹⁴³ Έγγραφο 1416/28.3.2008 της ΚΕΔΚΕ προς τις ΤΕΔΚ της χώρας, στο <http://www.kedke.gr>

υπηρεσιών, (για παράδειγμα των Διευθύνσεων Πρόνοιας και Υγιεινής των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων).

2. Στην αδυναμία πρόσληψης ειδικού ένστολου προσωπικού, λόγω των οικονομικών προβλημάτων των Δήμων, που οφείλονται στη μη εξασφάλιση των απαιτούμενων κονδυλίων για τις μεταφερθείσες αρμοδιότητες.

3. Στην αδυναμία άσκησης όλων των προβλεπόμενων αρμοδιοτήτων από τους Δήμους που έχουν συστήσει Δ/ση Δημοτικής Αστυνομίας, λόγω της ανεπαρκούς στελέχωσής τους, με δεδομένο μάλιστα ότι οι υπηρεσίες αυτές πρέπει να λειτουργούν σε 24/ωρη βάση.

4. Στο ελλιπές νομοθετικό πλαίσιο αναφορικά με τον τρόπο άσκησης των αρμοδιοτήτων της Δημοτικής Αστυνομίας.

Προς την κατεύθυνση επίλυσης των παραπάνω προβλημάτων κινείται το σχέδιο νόμου που θα κατατεθεί σύντομα στη Βουλή και αφορά κυρίως στις αρμοδιότητες της Δημοτικής Αστυνομίας και στην υπηρεσιακή κατάσταση του ένστολου προσωπικού της. Σύμφωνα με δημοσιεύματα του Τύπου το σχέδιο νόμου οριοθετεί τις σχέσεις ανάμεσα στην Ελληνική Αστυνομία και τη Δημοτική Αστυνομία, επιφυλάσσοντας για την πρώτη ενασχόληση με θέματα καθημερινότητας και για τη δεύτερη με θέματα τοπικού ενδιαφέροντος¹⁴⁴. Παράλληλα, η Δημοτική Αστυνομία οργανώνεται ως αυτοτελής μονάδα, με δικές της υποδομές, ενώ ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται στις κρίσεις και την ιεραρχία που δημιουργείται μέσα σε αυτήν.

Τα βασικότερα σημεία του νομοσχεδίου, που εγκρίθηκε ομόφωνα από την Κυβερνητική Επιτροπή, είναι τα ακόλουθα¹⁴⁵:

1. Προσδιορισμός και αποσαφήνιση των αρμοδιοτήτων της Δημοτικής Αστυνομίας:

- Παρέχεται εξουσιοδότηση για την έκδοση κανονιστικής πράξης, με την οποία εξειδικεύεται ο τρόπος άσκησης καθεμιάς από τις αρμοδιότητες αυτές.

- Όσοι Δήμοι διαθέτουν Δημοτική Αστυνομία που αριθμεί περισσότερα από 50 άτομα, αυτή ασκεί όλες τις αρμοδιότητες που απαριθμούνται στο άρθρο 1 του σχεδίου νόμου. Στην περίπτωση που η Δημοτική Αστυνομία στελεχώνεται με προσωπικό λιγότερο των 50 ατόμων, ορίζονται πλέον ρητά ποιές από τις προβλεπόμενες

¹⁴⁴ http://portal.kathimerini.gr/4dcgi/_w_articles_kathbreak_1_09/07/2008_240208

¹⁴⁵ www.proslipsis.gr

αρμοδιότητες ασκούνται υποχρεωτικά από αυτήν. Παράλληλα, επιτρέπεται σε Δήμους που ανήκουν στην κατηγορία αυτή, αλλά επιθυμούν να ασκήσουν περισσότερες από τις υποχρεωτικές αρμοδιότητες, να το πράξουν. Το γεγονός ότι το σχέδιο νόμου καθορίζει επ'ακριβώς ποιές είναι οι αρμοδιότητες της Δημοτικής Αστυνομίας κατέστη δυνατόν ύστερα από την ισχύ του νέου Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, που χαρτογράφησε και συστηματοποίησε τις αρμοδιότητες των οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού.

- Αν κάποιος Δήμος ή Κοινότητα δεν έχει συστήσει Υπηρεσία Δημοτικής Αστυνομίας, παρέχεται η δυνατότητα σύναψης συμβάσεων διαδημοτικής συνεργασίας με όμορους Δήμους ή Κοινότητες που διαθέτουν τέτοια υπηρεσία, κατά τις διατάξεις του άρθρου 222 του Ν. 3463/2006.

2. Συστηματοποίηση και ομογενοποίηση της υπηρεσιακής διάρθρωσης του προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας και του διακριτού ρόλου του στο πλαίσιο της λειτουργίας των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ.

Όπως προκύπτει από τα προαναφερθέντα, η Πολιτεία οφείλει να επικεντρωθεί στην εκπλήρωση των υποχρεώσεών της, προκειμένου να κάνει πράξη τη συνταγματική επιταγή για διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια των ΟΤΑ α' βαθμίδας. Η θεσμική και οικονομική ενίσχυση των Δήμων και Κοινοτήτων είναι το ζητούμενο στο σύγχρονο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον, γιατί μόνον έτσι θα μπορέσει η Τοπική Αυτοδιοίκηση να εκμεταλλευθεί στο έπακρο το συγκριτικό της πλεονέκτημα, που δεν είναι άλλο από την εγγύτητα που έχει προς τον πολίτη και τη στενότερη επαφή μαζί του.

Η δημιουργία αποτελεσματικών ΟΤΑ αποτελεί πλέον μονόδρομο για τον ουσιαστικό εκσυγχρονισμό του τοπικού διοικητικού συστήματος, την αποδοτικότερη άσκηση των αρμοδιοτήτων τους και κατά συνέπεια την καλύτερη εξυπηρέτηση του δημότη και του πολίτη, που αποτελεί άλλωστε και το ζητούμενο της εποχής μας. _

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Μαρία Βενετσανοπούλου**, *Η θεσμική διαδρομή της ελληνικής δημόσιας διοίκησης*, Εκδ. Σάκκουλα Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2002.
- Μιχ. Δένδιας**, *Διοικητικόν Δίκαιον, Τόμ.Β' Διοικητική Οργάνωσις*, Β. Παπαζήσης, Αθήνα 1966.
- G. Finlay**, *Ιστορία της Ελληνικής Επανάστασεως*, β' έκδοση, Αθήνα (Τολίδης), τ. Α'.
- Χαλίλ Ιναλτζίκ**, *Η Οθωμανική Αυτοκρατορία, Η Κλασική Εποχή, 1300-1600*, Εκδόσεις Αλεξάνδρεια, 1995.
- Ιστορία του Ελληνικού Έθνους**, Τόμ.Ι', Εκδοτική Αθηνών 1974.
- Ι. Καμπανάκης**, *Το Μοντέλο Οργάνωσης της Αστυνομίας. Από το Στρατιωτικό στο Μοντέλο της Κοινοτικής Αστυνόμευσης*, Μεταπτυχιακή Εργασία στο Τμήμα Επαγγελματικής Μετεκπαίδευσης Επιτελών Στελεχών της Σχολής Μετεκπαίδευσης και Επιμόρφωσης της Ελληνικής Αστυνομίας, Αθήνα 1999.
- Χρ. Κλειώσης**, *Ιστορία της τοπικής αυτοδιοικήσεως*, Αθήνα-Κομοτηνή, 1977.
- Αντ. Μακρυδημήτρης**, *Η μεταρρύθμιση της αυτοδιοίκησης, στο Αυτοδιοίκηση και Κράτος στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης*, επιμ. Αντ. Μακρυδημήτρης, Εκδ. Σάκκουλα Αθήνα-Κομοτηνή 2003.
- Αντώνης Μακρυδημήτρης**, *Δημόσια Διοίκηση, Στοιχεία διοικητικής οργάνωσης*, Εκδ. Σάκκουλα Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2008.
- Justin Mccarthy**, *The Ottoman Turks: An Introductory History to 1923*, Longman, 1997.
- Επιθεώρηση Τοπικής Αυτοδιοίκησης**, τεύχ. Ιουλίου 2005.
- Ευρυδίκη Μπέσιλα-Βήκα**, *Τοπική Αυτοδιοίκηση, τ. Ι, Θεσμικό Πλαίσιο-Ευρωπαϊκή Διάσταση*, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2004.
- Ευρυδίκη Μπέσιλα-Βήκα, Δονάτος Παπαγιάννης**, *Σύγχρονες αρμοδιότητες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Ευρωπαϊκή Ενοποίηση*, Π.Ν. Σάκκουλας 1996.
- Δονάτος Παπαγιάννης**, *Εισαγωγή στο Ευρωπαϊκό Δίκαιο*, Εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, 2007.
- Κ. Θ. Παπαδημητρίου**, *Ο καταμερισμός αρμοδιοτήτων μεταξύ (κεντρικής και αποκεντρωμένης) διοίκησης και τοπικής αυτοδιοίκησης (Α' και Β' βαθμίδας)*, σε *Επιθεώρηση Διοικητικής Επιστήμης* τεύχ. 10.

-**Ζωή Παπαϊωάννου**, *Αστυνομικό Δίκαιο*, Εκδ. Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2006.

-**Π. Παυλόπουλος**, *Τοπικές υποθέσεις και τοπική αυτοδιοίκηση. Η νομική παραμόρφωση ενός όρου και οι συνέπειές της*, σε 'Επιθεώρηση Πολ. Επιστήμης" τεύχ. 5, 1984.

-**Αθ. Ράϊκος**, *Γενική Πολιτειολογία*, 2^η έκδ., Εκδ. Αντ.Ν. Σάκκουλα Αθήνα-Κομοτηνή 2006.

-**Γλυκερία Π. Σιούτη**, *Αποκέντρωση*, στο *Η Δημόσια Διοίκηση και η Ελλάδα*, επιμ. Επ. Π. Σπηλιωτόπουλος-Αντ. Μακρυδημήτρης, Εκδ. Σάκκουλα Αθήνα-Κομοτηνή, 2001.

-**Α. Τάχος**, *Ο Ευρωπαϊκός Χάρτης της Τοπικής Αυτονομίας, Ερμηνευτική προσπάθεια* σε "Ελληνική Επιθεώρηση Ευρωπαϊκού Δικαίου", 1991.

Δίκαιο της Δημόσιας Τάξης, Εκδ. Σάκκουλα, Θεσσαλονίκη 1990.

Τετράδια Αυτοδιοίκησης, Συνταγματική Ιστορία, τεύχ. 1, 1998.

-**Π. Φαναριώτης**, *Δημόσια Διοίκηση, Αποκέντρωση και Αυτοδιοίκηση, μπροστά στις προκλήσεις του 21^{ου} αιώνα*, Εκδ. Σταμούλη, 1999.

-**Δ. Φιλίππου**, *Η εξέλιξη και λειτουργία του θεσμού της διοικητικής αποκέντρωσης και η διαμόρφωσή του στα πλαίσια του σύγχρονου ελληνικού κράτους, Σύστημα-Διοίκηση-Πολιτική*, Αθήνα Κομοτηνή, 1994.

-**Σπ. Φλογαίτη**, *Το Ελληνικό Διοικητικό Σύστημα*, Εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα Αθήνα-Κομοτηνή 1987.

Θεμελιώδεις έννοιες διοικητικής οργάνωσης, Εκδ. Αντ.Ν. Σάκκουλας, Αθήνα-Κομοτηνή, 1982.

-**Ν.-Κ. Χλέπας**, *Η τοπική διοίκηση στην Ελλάδα, Ο διαλεκτικός ανταγωνισμός της αποκέντρωσης με την αυτοδιοίκηση*, Εκδόσεις Σάκκουλα Αθήνα-Κομοτηνή, 1999.

Μελέτες

Μελέτη σύστασης και οργάνωσης της Δημοτικής Αστυνομίας, ΥΠ.ΕΣ. Ε.Ε.Τ.Α.Α. , Αθήνα 2006.

Πρωτογενείς Πηγές

-Π.Δ.434/1982,(Α' 78)

-Π.Δ.592/1984 (Α'215)

-Π.Δ.23/2002 «*Αρμοδιότητες, σύστημα πρόσληψης, προσόντα, καθήκοντα, δικαιώματα και υποχρεώσεις του προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας*» (Α'19).

-Π.Δ.135/2006 «*Σύστημα πρόσληψης ειδικού ένστολου προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας και τρόπος εκπαίδευσης αυτού*» (Α'153).

-Ο Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας, Π.Δ. 410/1995 όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε, ΚΕΔΚΕ- ΕΕΤΑΑ, 2000.

-Ν.3463/2006 «*Κύρωση του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων*» (Α'114), Εθνικό Τυπογραφείο, Αθήνα 2006

-Ν.3274/2004 «*Οργάνωση και Λειτουργία Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού*», (Α'195).

-Ν.3448/2006 «*Για την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του Δημοσίου Τομέα και τη ρύθμιση θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης*» (Α'57).

-Υ.Α. 1049/8.1.2008 (Β'17)

-Υ.Α. 25736/23.4.2008 (Β'793)

Δικτυακοί τόποι

<http://www.ypes.gr>

<http://www.kedke.gr>

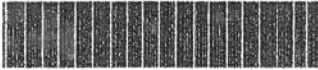
<http://www.poeota.gr>

<http://www.eetaa.gr>

<http://www.cityofathens.gr/ypiresies/dioikitikes-koinonikes-ypiresies/dieythynsi-dimotikis-astynomias>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. Π.Δ.23/2002 *«Αρμοδιότητες, σύστημα πρόσληψης, προσόντα, καθήκοντα, δικαιώματα και υποχρεώσεις του προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας»* (Α'19).
2. Π.Δ.135/2006 *«Σύστημα πρόσληψης ειδικού ένστολου προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας και τρόπος εκπαίδευσης αυτού»* (Α'153).
3. Υ.Α. 11559/3-3-2004, *«Κανονισμός Λειτουργίας Δημοτικής Αστυνομίας»* (Β'478).

01000190702020012

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 19

7 Φεβρουαρίου 2002

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

23. Αρμοδιότητες, σύστημα πρόσληψης, προσόντα, καθήκοντα, δικαιώματα και υποχρεώσεις του προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας. 1
24. Ίδρυση εργαστηρίου Αρχαιολογίας στο Τμήμα Ιστορίας - Αρχαιολογίας - Λαογραφίας της Σχολής Επιστημών του Ανθρώπου του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και καθορισμός του εσωτερικού του κανονισμού". 2

ΠΡΟΕΔΡΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 23 (1)

Αρμοδιότητες, σύστημα πρόσληψης, προσόντα, καθήκοντα, δικαιώματα και υποχρεώσεις του προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις του άρθρου 24 παρ. 3 του π.δ. 410/1995 «Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας» (Α 231), όπως αντικαταστάθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 11 παρ. 8 του ν. 2503/1997 «Διοίκηση, οργάνωση, στελέχωση της περιφέρειας, ρύθμιση θεμάτων για την τοπική αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις» (Α 107) και τις διατάξεις του άρθρου 26 του Ν. 2819/2000 (Α 84) και συμπληρώθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 2946/2001 (Α 224) «Υπαίθρια Διαφήμιση, Συμπολιτείες Δήμων και Κοινοτήτων και άλλες διατάξεις».

2. Τη γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος που διατυπώθηκε στην 61/727/7-3-2001 απόφασή του.

3. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις του παρόντος δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

4. Την υπ' αριθμ. 677/2001 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, ύστερα από πρόταση των Υπουργών

Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Δημόσιας Τάξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Υγείας και Πρόνοιας, αποφασίζουμε :

Άρθρο 1

Διάκριση Προσωπικού.

1.- Το προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας διακρίνεται σε α) ειδικό ένστολο και

β) σε επιστημονικό και υποστηρικτικό προσωπικό, το οποίο απαρτίζεται, κυρίως, από μηχανικούς, επόπτες υγείας, προσωπικό διοικητικής υποστήριξης και βοηθητικό προσωπικό.

2.- Οι θέσεις του προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας της προηγούμενης παραγράφου συνιστώνται με τον Οργανισμό Εσωτερικής Υπηρεσίας του οικείου Δήμου σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Νόμου 1188/1981 (Α 204), όπως ισχύει κάθε φορά.

3.- Το ειδικό ένστολο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας κατατάσσεται σε κατηγορίες και κλάδους ΠΕ23, ΤΕ23 και ΔΕ23. Οι κλάδοι αυτοί περιλαμβάνουν θέσεις που διακρίνονται με βαθμούς Δ έως Α. Για τη σύσταση θέσεων με βαθμούς Δ έως Α εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του Ν. 2190/1994 (Α 28). Το ειδικό ένστολο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας προσλαμβάνεται σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού του διατάγματος, για να ασκεί τις αρμοδιότητες του άρθρου 2 του παρόντος.

4.- Το ειδικό ένστολο προσωπικό των κλάδων ΠΕ23 και ΤΕ23, δεν πρέπει να είναι κατώτερο του 1/4 του συνολικού αριθμού των υπηρετούντων στη Δημοτική Αστυνομία.

5.- Για την πρόσληψη του επιστημονικού και υποστηρικτικού προσωπικού, ισχύουν οι διατάξεις του Ν. 2190/1994, όπως ισχύει κάθε φορά.

Άρθρο 2

Αρμοδιότητες του ειδικού προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας.

Α.- Το ειδικό προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας ασκεί τις εξής αρμοδιότητες :

1. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν την καθαριότητα, την κυκλοφορία και στάθμευση των οχημάτων, την οικοδόμηση, την ύδρευση, την άρδευση, την αποχέτευση, την ηχορύπανση, τη ρύπανση των θαλασσών από πηγές ξηράς, την προστασία των επίγειων

και υπόγειων υδάτινων αποθεμάτων και την προστασία του περιβάλλοντος (άρθρο 24 Π.Δ/τος 410/95) (Α 231).

2. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τη λειτουργία των εμποροπληγυρων (άρθρο 24 Π.Δ/τος 410/95).

3. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τη λειτουργία των πάσης φύσεως επιτηδευμάτων και επαγγελματιών (άρθρο 24 Π.Δ/τος 410/95).

4. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τη λειτουργία δημοτικών ή κοινοτικών εργαστηρίων και τον έλεγχο των υγρών, στερεών και αέριων αποβλήτων, της ρύπανσης των υδάτων και της θάλασσας (άρθρο 24 Π.Δ/τος 410/95).

5. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τη λειτουργία όλων των καταστημάτων και επιχειρήσεων, των οποίων οι όροι λειτουργίας καθορίζονται από υγειονομικές διατάξεις (άρθρο 24 Π.Δ/τος 410/95).

6. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν την δραστηριότητα γενικά των μικροπωλητών και τη λειτουργία κυλικείων σε κοινόχρηστους χώρους (άλση, κήπους κ.λπ.) (άρθρο 24 Π.Δ/τος 410/95).

7. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν την εγκατάσταση και λειτουργία θεάτρων, κινηματογράφων και παρεμφερών επιχειρήσεων, που προβλέπονται από τους α.ν. 445/1937 (Α 22) και 446/1937 (Α 23) (άρθρο 24 Π.Δ/τος 410/95).

8. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τη λειτουργία μουσικής σε δημόσια κέντρα, ύστερα από σχετική άδεια όπως προβλέπεται από αστυνομικές διατάξεις και χορηγούνται σύμφωνα με την Α5/3010/85 υγειονομική διάταξη (Β 593) (άρθρο 24 Π.Δ/τος 410/95).

9. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν την εγκατάσταση και λειτουργία ψυχαγωγικών παιδιών, που προβλέπονται από αστυνομικές διατάξεις και δεν υπάγονται στις διατάξεις του Ν.2000/1991 (Α 206) (άρθρο 24 Π.Δ/τος 410/95).

10. Τον έλεγχο για την εφαρμογή των διατάξεων για την κοινή ησυχία, την καθαριότητα και αισθητική των πόλεων, ευκοσμία και ευταξία [Αστ. διατάξεις 6/1996, (Β 1028) και 3/1996, (Β 15) άρθρο 17 της Υγειονομικής Διάταξης Υ1β/2000/1995 και άρθρο 417 Π.Κ., (Β 343)].

11. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τη λειτουργία των καταστημάτων και επιχειρήσεων υγειονομικού ενδιαφέροντος, θεάτρων, κινηματογράφων ψυχαγωγικών παιδιών, εκμίσθωσης μοτοποδηλάτων [α.ν. 2520/1940, (Α 273) ν.2323/1995, (Α 145) π.δ. 180/1979, (Α 175) όπως ισχύει, Υγειονομικές και Αστυνομικές Διατάξεις].

12. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν την στάθμευση οχημάτων [άρθρο 34 του ν.2696/1999 Κ.Ο.Κ., (Α 57)].

13. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τη σήμανση των εργασιών που εκτελούνται στις οδούς [άρθρο 9 του ν.2696/1999, (Α 57)].

14. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τη ρύθμιση της κυκλοφορίας με υποδείξεις και σήματα των τροχονόμων [άρθρο 3 του ν.2696/1999, (Α 57)].

15. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τις εκπομπές ρύπων, θορύβων κ.λπ. από οχήματα [άρθρο 15 παρ. 1 του ν.2696/1999, (Α 57)].

16. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφο-

ρούν τις υποχρεώσεις αυτών που εκτελούν έργα και εναποθέτουν υλικά και εργαλεία στις οδούς, στο δημοτικό ή κοινοτικό δίκτυο [άρθρο 47 του ν.2696/1999, (Α 57)].

17. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων του Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού και των διατάξεων για τις επικίνδυνες οικοδομές [ν. 1577/1985, (Α 210), ν.651/1977, (Α 207), ν. 1647/1986, (Α 141) και π.δ. της 13-4-1929, (Α 153)] και άρθρο 27 παρ. 3 του Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού ν. 1577/1985 (Α 210).

18. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων για την επίβλεψη εφαρμογής διακοπής εργασιών λόγω έλλειψης μέτρων ασφαλείας και υγιεινής [άρθρο 116 του π.δ. 1073/1981, (Α 260)].

19. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων για το ωράριο λειτουργίας των κέντρων διασκέδασης και των συναφών καταστημάτων, καθώς και των εμπορικών καταστημάτων [άρθρα 23, 24 και 46 του ν.2224/1994, (Α 112), άρθρο 8 του ν. 2207/1994, (Α 65), άρθρο 14 παρ. 2 του ν.2194/1994, (Α 34) και ΚΥΑ 1011/22/19-ιβ/1994, (Β 724), όπως τροποποιήθηκε με την ΚΥΑ 1011/22/19-κθ' 1995, (Β 1055)].

20. Την αφαίρεση άδειας οικοδομής για ασφαλιστικές εισφορές [άρθρο 41 παρ. 2 Κανονισμού Ασφάλισης Ι.Κ.Α. 816/Β'- 65, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 3 ΑΥΚΥ Φ 21/21/1473/1972, (Β 324)].

21. Την επιθεώρηση αμαξωμάτων καντινών ως προς την εμφάνιση τους [απόφαση Υπουργού Εμπορίου ΚΙ 2113/1995, (Β 786)].

22. Τον έλεγχο επιχειρήσεων τουριστικού ενδιαφέροντος, σχετικά με την εφαρμογή της τουριστικής νομοθεσίας (βεβαίωση παραβάσεων, εκτέλεση διοικητικών κυρώσεων κ.λπ. [ν. 393/1976, (Α 199), ν.2160/1993, (Α 118)].

23. Την προστασία σπηλαίων [απόφαση ΥΠ.Π.Ε. 34593/1983, (Β 3988) σε συνδυασμό με ΚΥΑ ΓΝΟΣ/57263/1994, (Β 894)].

24. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν την αλιεία στα εσωτερικά ύδατα (λιμνοθάλασσες, λίμνες, ιχθυοτροφεία, ποταμοί) [β.δ.666/1966 (Α 160), ν.δ.420/1970 (Α27), ν.2040/1992, (Α 70) και άρθρο 8 του ν.2332/1995 (Α 181)].

25. Την εφαρμογή και τήρηση των διατάξεων που αφορούν τους χώρους εγκατάστασης πλανόδιων νομάδων [Υγειονομική διάταξη Α5/696/1983 (Β 243)].

26. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τις κάθε είδους κανονιστικές αποφάσεις που εκδίδουν τα Δημοτικά ή Κοινοτικά Συμβούλια, καθώς και την επιβολή των πάσης φύσεως προστίμων που καθορίζονται με τις κανονιστικές αποφάσεις (άρθρο 37 Π.Δ/τος 410/95).

27. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων για την προστασία του αστικού και περιαστικού πρασίνου.

28. Τις αρμοδιότητες της Αγροφυλακής σε τοπικό επίπεδο όπως αυτές ορίζονται από τις διατάξεις του Ν.Δ.3030/1954 (Α 244) «Περί Αγροφυλακής» όπως αυτό έχει συμπληρωθεί και τροποποιηθεί μεταγενέστερα, και ιδίως:

Η φρούρηση των αγροτικών κτημάτων για την πρόληψη της κλοπής, της φθοράς και των άλλων αδικημάτων. Η προανάκριση γι' αυτά τα αδικήματα και η δίωξη και η εκδίκαση όσων διώκονται σε βαθμό πταισματος κατά τους ορισμούς του ανωτέρω νόμου. Η αστυνομία για τα αρ-

δευτικά ύδατα σύμφωνα με τον ανωτέρω νόμο και τις λοιπές συναφείς διατάξεις. Οι αρμοδιότητες της αγροφυλακής εκτείνονται στην αγροτική έκταση, αναφέρονται στα αγροτικά κτήματα, τα ακίνητα και κινητά τα χρησιμοποιούμενα για αγροτικές ή κτηνοτροφικές εργασίες ή σχετιζόμενα με τέτοιες εργασίες όπως αυτά αναφέρονται ειδικότερα στον ως άνω νόμο και τις λοιπές σχετικές διατάξεις.

29. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν την κατάληψη κοινόχρηστων χώρων [άρθρο 13 του β.δ. 24-9/20.10.1988, (Α 171), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 8 του Ν. 1080/1980, (Α 246), το άρθρο 54 παρ. 4 του Ν. 1416/1984, (Α 18), το άρθρο 26 παρ. 4 του Ν. 1828/89, (Α 2) και το άρθρο 6 εδάφιο τρίτο του Ν. 1800/1990, (Α 125) σε συνδυασμό με το άρθρο 458 του Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 παρ. 12 του Ν. 2207/1994, (Α 65) σε συνδυασμό με διατάξεις που αναφέρονται στο υπαίθριο εμπόριο χωρίς άδεια επέκτασης καταστημάτων].

30. Τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν το υπαίθριο εμπόριο και τις λαϊκές αγορές [ν. 2323/95 (Α 145), αποφ. Υφυπουργού Εμπορίου ΚΙ2113/95 (Β 786) και απόφαση του Υπουργού Εμπορίου Α-2 6813/95, (Β 1085)].

31. Την βεβαίωση μόνιμης κατοικίας για μεταδημότευση [άρθρο 32 του ν. 1516/85 (Α 20) και άρθρο 18 του Π.Δ. 410/95, (Α 231)].

32. Την θεώρηση των τιμοκαταλόγων των δωματίων των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων και καταλυμάτων στις περιπτώσεις που αυτές λειτουργούν σε νομού ή νησιά που δεν εδρεύουν υπηρεσίες του ΕΟΤ [άρθρο 14 της 503007/76 απόφασης του Γ.Γ. ΕΟΤ, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 8 του Ν. 1652/86, (Α 167) και η ΚΥΑ 1947/94, (Β 846)].

33. Την φύλαξη των δημοτικών ή κοινοτικών εγκαταστάσεων και της δημοτικής ή κοινοτικής περιουσίας.

Β.- Άσκηση των αρμοδιοτήτων

Ως προς τον ειδικότερο τρόπο άσκησης αρμοδιοτήτων ρυθμίζονται τα εξής, επί μέρους, θέματα:

α). Ο έλεγχος για την καθαριότητα εκτείνεται σε όλους τους δημόσιους, δημοτικούς, κοινοτικούς, και κοινόχρηστους χώρους και σε τόπους αγοράς.

Για την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ν.Δ.805/1971 (Α 1) και του άρθρου 26 παρ. 1 του Ν. 1080/1980 (Α 246).

β). Ο έλεγχος για τη στάθμευση των πάσης φύσεως οχημάτων εκτείνεται τόσο στους χώρους ελεγχόμενης στάθμευσης όσο και σε χώρους εκτός αυτών.

Για την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 26 παρ. 1 του Ν. 1080/80 και των άρθρων 104 και 105 του Ν.2696/1999 (Α 57).

γ). Για τον έλεγχο της οικοδόμησης, το προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας δικαιούται να εισέρχεται σε αυλές, σε ανεγειρόμενες οικοδομές και πάσης φύσεως κτίσματα, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις και να ελέγχει την ύπαρξη άδειας οικοδόμησης σε ισχύ, την αναγραφή του αριθμού της, την τήρηση των όρων της καθώς και την ύπαρξη και τήρηση των όρων κάθε άλλης σχετικής άδειας.

δ). Ο έλεγχος της αποχέτευσης περιλαμβάνει και την παρεμπόδιση επιχωμάτωσης ή δόμησης της φυσικής

ροής των χειμάρρων, τον έλεγχο των νερών που χύνονται στους χειμάρρους και ποταμούς για να μη περιέχουν λύματα βιομηχανικών και βιοτεχνιών, επιχειρήσεων, ή οικιών, τον έλεγχο για παράνομες συνδέσεις ακινήτων με υδροφόρους αγωγούς ή αγωγούς των ακάθαρτων ή βρόχινων νερών ως και παράνομες επεκτάσεις των αγωγών αιψών.

Για τον έλεγχο αυτό το προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας δικαιούται να εισέρχεται σε αυλές και οικήματα πάσης φύσεως, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

ε). Ο έλεγχος για τη μόλυνση του περιβάλλοντος εκτείνεται σε κάθε πηγή και αιτία παροδική ή μόνιμη που προκαλεί ρύπανση ή μόλυνση στο φυσικό περιβάλλον (γη, αέρα, ποτάμια, λίμνες, θάλασσες, κ.λ.π.). Στον έλεγχο υπόκεινται και οι εστίες καύσεως πάσης φύσεως κτιρίων (οικίες, ξενοδοχεία, καταστήματα, νοσοκομεία, βιοτεχνίες, βιομηχανίες κ. λ. π.) ως και η ηχορύπανση.

Ο έλεγχος για τη μόλυνση του περιβάλλοντος περιλαμβάνει και τη ρύπανση από οσμές, από εγκατάλειψη στερεών αντικειμένων ή υπολειμμάτων σε δημόσιους και ιδιωτικούς χώρους, που δημιουργούνται από κάθε είδους δραστηριότητα.

στ). Η προστασία του υπογείου υδατικού δυναμικού περιλαμβάνει και τον έλεγχο για την πρόληψη παράνομου ανοίγματος πηγαδιών και εκτέλεση γεωτρήσεων, τον έλεγχο της υπεράντλησης που δημιουργεί κινδύνους εξάντλησης και ελάττωσης του υπόγειου υδατικού δυναμικού, τον έλεγχο της παράνομης πώλησης, διάθεσης, μεταφοράς ή αλλαγής χρήσεως τον, την προστασία από τη ρύπανση, και μόλυνση τόσο των υπόγειων όσο και των επιφανειακών νερών.

Άρθρο 3

Προσόντα ειδικού ένστολου προσωπικού

Το ειδικό ένστολο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας πρέπει να συγκεντρώνει τα εξής προσόντα.

1. Να είναι Έλληνες πολίτες που έχουν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις ή έχουν νομίμως απαλλαγεί αυτών και δεν έχουν υπερβεί το 30ο έτος της ηλικίας τους. Για τον υπολογισμό της ηλικίας των ως άνω υποψηφίων ως ημερομηνία γέννησης θεωρείται η 31η Δεκεμβρίου του έτους γέννησης.

2. Επί πλέον οι υποψήφιοι απαιτείται να συγκεντρώνουν ανάλογα με την κατηγορία και τα ακόλουθα προσόντα:

α) Να είναι κάτοχοι πτυχίου, ή διπλώματος οποιασδήποτε σχολής ή τμήματος ΑΕΙ ή ΤΕΙ της ημεδαπής ή ισότιμο σχολών της αλλοδαπής, εφόσον πρόκειται για τον κλάδο ΠΕ ή ΤΕ.

β) Να είναι κάτοχοι απολυτηρίου τίτλου όλων των τύπων Λυκείου με εξαίρεση αυτούς του Ενιαίου Πολυκλαδικού Λυκείου κλάδου σπουδών που δεν αντιστοιχεί σε δέσμη ή πτυχίο Τεχνικού - Επαγγελματικού Λυκείου, εφόσον πρόκειται για τον κλάδο ΔΕ23.

γ) Να έχουν ανάστημα τουλάχιστον 1.70 μ. οι άνδρες και 1.65 μ. οι γυναίκες, χωρίς υποδήματα και στήθική περιμέτρο οι άνδρες τουλάχιστον 0.83 μ.

δ) Να μην έχουν καταδικασθεί έστω και με οριστική απόφαση, για τέλεση ή απόπειρα κακούργηματος ή των εγκλημάτων ανυποταξίας, λιποταξίας, προσβολών του πολιτεύματος, προδοσίας της χώρας, προσβολών κατά της πολιτειακής εξουσίας, κατά της ελεύθερης άσκησης των

πολιτικών δικαιωμάτων, παραχάραξης, κιβδηλείας, πλαστογραφίας, ψευδορκίας, ψευδούς καταμήνυσης, ψευδούς ανώμοτης κατάθεσης, απιστίας περί την υπηρεσίαν, παράβασης καθήκοντος, ανθρωποκτονίας εκτός της προερχόμενης από αμέλεια, κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, συκοφαντικής δυσφήμισης, κλοπής, υπεξαίρεσης, εκβίασης, απάτης, απιστίας, επαπειλής, αλητείας, δωροδοκίας, καταπίεσης, ναρκωτικών, ζωοκλοπής, ζωοκτονίας, περί αλλοδαπών, λαθρεμπορίας ή οποιουδήποτε άλλου εγκλήματος από δόλο τελεσθέντος, για το οποίο επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών.

Ο όρος καταδίκη περιλαμβάνει και την καταδίκη σε ποινικό σωφρονισμό για τα παραπάνω εγκλήματα.

ε) Να μην έχουν στερηθεί αποτεδήποτε των πολιτικών δικαιωμάτων τους, έστω και αν έχει λήξει ο χρόνος που ορίσθηκε για την στέρησή τους.

στ) Να μην έχουν τεθεί σε δικαστική συμπαράσταση (άρθρο 1666 Α.Κ.).

ζ) Να μην έχουν απολυθεί από δημόσια υπηρεσία για πειθαρχικούς λόγους

Άρθρο 4

Σύστημα πρόσληψης με αντικειμενικά κριτήρια.

1. Η πρόσληψη του ειδικού ένστολου προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας γίνεται με σύστημα αντικειμενικών κριτηρίων (μόρια):

α) Το γενικό βαθμό του Πτυχιού ή

β) Το γενικό βαθμό Απολυτηρίου Λυκείου

γ) Τη γνώση ξένων γλωσσών

δ) Την υπαγωγή τους σε μία από τις κατηγορίες που προβλέπονται στο άρθρο 42 του ν.1481/1984 (Α 152 με διόρθωση στο ΦΕΚ Α 154)

ε) Την επιτυχή συμμετοχή αθλητών ανδρών και γυναικών σε Ολυμπιακούς - Παγκόσμιους αγώνες μέχρι 8η νίκη, σε Ευρωπαϊκούς - Μεσογειακούς αγώνες μέχρι 6η νίκη και σε Βαλκανικούς - Πανελλήνιους αγώνες μέχρι 3η νίκη.

στ) Την κατοχή άδειας οδηγού αυτοκινήτου ή δίκυκλης μηχανής τουλάχιστον 50 κ.ε.

2. Η κατάταξη σε πίνακα σειράς επιτυχίας των υποψηφίων, γίνεται κατά Ο.Τ.Α., με βάση το άθροισμα της βαθμολογίας που προκύπτει από το γενικό βαθμό του πτυχίου ή του απολυτηρίου Λυκείου στον οποίο προστίθενται:

α) Πέντε (5) μονάδες για όσους υποψηφίους κατέχουν πτυχίο PROFICIENCY για την Αγγλική γλώσσα ή τέσσερις (4) μονάδες για όσους υποψηφίους κατέχουν πτυχίο αντίστοιχου επιπέδου άλλης ξένης γλώσσας. Τρεις (3) μονάδες για όσους υποψηφίους κατέχουν πτυχίο FIRST CERTIFICATE για την Αγγλική ή δύο (2) μονάδες για όσους υποψηφίους κατέχουν πτυχίο αντίστοιχου επιπέδου άλλης ξένης γλώσσας. Κατοχή αντίστοιχων πτυχίων, περισσότερων άλλων ξένων γλωσσών του ανωτέρω επιπέδου λειτουργεί προσαυξητικά.

β) Δύο (2) μονάδες για όσους υποψηφίους υπάγονται στις ειδικές κατηγορίες του άρθρου 42 του Ν. 1481/1984.

γ) Μία (1) μονάδα για όσους κατέχουν άδεια οδηγού αυτοκινήτου ή μοτοποδηλάτου.

δ) Τρεις (3) μονάδες για τους υποψηφίους μόνιμους κατοίκους Δήμου ή Κοινότητας Νομού του πρώτου εδαφίου της παρ. 8 του άρθρου 17 του ν. 2190/94 (Α 28), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 8 άρθρου 20 του ν. 2738/99

(Α 180), ή παραμεθορίου περιοχής όπως έχει καθορισθεί με την κατ' εξουσιοδότηση της προηγούμενης διατάξεως, απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, που δηλώνουν ότι δέχονται να υπηρετήσουν στις θέσεις που προκηρύχθηκαν, στον αντίστοιχο Δήμο ή Σύνδεσμο Διαδημοτικής ή Νησιωτικής Συνεργασίας, επί δεκαετία τουλάχιστον. Η απόδειξη της μόνιμης κατοικίας γίνεται με βεβαίωση του οικείου Δήμου ή Κοινότητας, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 4 του ν. 2647/98 (Α 237).

ε) Δύο (2) μονάδες για όσους αθλητές, άνδρες και γυναίκες, έχουν επιτύχει μέχρι 8η νίκη σε Ολυμπιακούς - Παγκόσμιους αγώνες, μέχρι 6η νίκη σε Ευρωπαϊκούς - Μεσογειακούς αγώνες και μέχρι 3η νίκη σε Βαλκανικούς - Πανελλήνιους αγώνες.

3. Η συνολική βαθμολογία κάθε υποψηφίου πολλαπλασιάζεται επί το συντελεστή εκατό (100). Η βαθμολογία εξάγεται μέχρι χιλιοστού της μονάδας. Σε περίπτωση ισοβαθμίας προηγείται ο υποψήφιος που έχει το μεγαλύτερο βαθμό Πτυχίου ή Απολυτηρίου Λυκείου και σε περίπτωση νέας ισοβαθμίας προηγείται ο υποψήφιος που λαμβάνει μονάδες από τα κριτήρια που προηγούνται κατά σειρά βάσει των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου. Αν, παρά τα ανωτέρω, προκύπτει ισοβαθμία υποψηφίου στην τελευταία θέση του καθοριζόμενου αριθμού προς πρόσληψη, η σειρά αυτών καθορίζεται με κλήρωση που διενεργείται παρουσία των ενδιαφερομένων υποψηφίων, για την οποία συντάσσεται σχετικό πρακτικό.

4. Για κάθε ΟΤΑ καταρτίζεται ίδιος πίνακας σειράς κατάταξης των υποψηφίων για πρόσληψη ειδικού ένστολου προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας, σύμφωνα με τα ανωτέρω αντικειμενικά κριτήρια.

Ο πίνακας αυτός καταρτίζεται από την επιτροπή του άρθρου 9 του παρόντος διατάγματος, που έχει συσταθεί για τον οικείο ΟΤΑ και αναρτάται στο κεντρικό κατάστημα της Περιφέρειας και στο κατάστημα του οικείου Ο.Τ.Α.

5. Από την ίδια επιτροπή καταρτίζεται πίνακας υποψηφίων που δεν πληρούν τις απαιτούμενες από το νόμο και το παρόν Προεδρικό Διάταγμα προϋποθέσεις.

Άρθρο 5

Υγειονομικές και Αθλητικές εξετάσεις.

1. Οι υποψήφιοι που περιλαμβάνονται στους πίνακες κατάταξης, μετά παρέλευση δέκα (10) τουλάχιστον ημερών από την ανάρτηση του πίνακα, καλούνται να προσέλθουν, κατά τη σειρά κατάταξής τους, για υγειονομική εξέταση και υποβολή σε αθλητική δοκιμασία. Κατ' αρχάς στην αρμόδια Υγειονομική Επιτροπή, εξετάζονται, προκειμένου να κριθούν για την ικανότητα τους από υγειονομικής πλευράς. Όσοι κρίνονται ικανοί από την Υγειονομική Επιτροπή καλούνται να προσέλθουν στην αρμόδια Επιτροπή του άρθρου 9, προκειμένου να εξετασθούν περαιτέρω για τα σωματικά τους προσόντα.

2. Η εξέταση των σωματικών προσόντων, εκτός από τον έλεγχο των προϋποθέσεων της περ. γ' της παρ. 2 του άρθρου 3, περιλαμβάνει αθλητικές δοκιμασίες. Οι υποψήφιοι δοκιμάζονται στα εξής αγωνίσματα:

α). Άλμα σε μήκος τουλάχιστον 2,5 μ. για τους άνδρες και 1,5 μ. για τις γυναίκες (τρεις προσπάθειες).

β). Άλμα σε ύψος τουλάχιστον 0,80 μ. για τους άνδρες και 0,65 μ. για τις γυναίκες (τρεις προσπάθειες).

γ). Δρόμος 1000 μ. για τους άνδρες και 800 μ. για τις γυναίκες, μέσα σε μέγιστο χρόνο 5' και 20" (μία προσπάθεια).

Άρθρο 6

Δικαιολογητικά υποψηφίων.

1. Οι επιθυμούντες να προσληφθούν ως ειδικό ένστολο προσωπικό Δημοτικής Αστυνομίας υποβάλλουν, μέσα στις προθεσμίες που ορίζει η προκήρυξη, τα εξής δικαιολογητικά:

α) Αίτηση συμμετοχής (στην αίτηση αναγράφεται μεταξύ των άλλων και διεύθυνση κατοικίας, Τ.Κ., και απαραίτητα τηλεφωνο για κάθε ειδοποίηση καθώς και ο ΟΤΑ στον οποίο επιθυμούν να προσληφθούν)

β) Πιστοποιητικό τίτλου σπουδών

γ) Επικυρωμένο φωτοαντίγραφο του δελτίου ταυτότητας τους

δ) Υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του ν. 1599/1986 (Α 75) ότι έχουν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις και συγκεντρώνουν τα προσόντα που αναφέρονται στις περιπτώσεις α' έως η' της παρ. 2 του άρθρου 3 του παρόντος.

2. Οι υπαγόμενοι στις ειδικές κατηγορίες του άρθρου 42 του ν. 1481/1984 υποβάλουν, κατά περίπτωση και τα εξής δικαιολογητικά :

α) Οι πολύτεκνοι και τα τέκνα τους βεβαίωση του προέδρου του οικείου Συλλόγου Πολυτέκνων, όπου δεν υπάρχει, του οικείου Ταμείου Πρόνοιας και Προστασίας Πολυτέκνων, θεωρημένη από την Ανώτατη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ελλάδας.

β) Τα τέκνα αναπήρων και θυμάτων πολέμου, καθώς και αναπήρων ή θυμάτων εν ενεργεία ή εν συντάξει αστυνομικού προσωπικού ειρηνικής περιόδου :

(1) Βεβαίωση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους ότι η οικογένεια του υποψηφίου συνταξιοδοτείται για τον ανωτέρω λόγο, ή υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του ν. 1599/1986, του συνταξιοδοτούμενου, στην οποία αναφέρεται ο αριθμός, η χρονολογία έκδοσης και το όργανο που εξέδωσε την πράξη συνταξιοδότησης, μαζί με ενημερωτικό εκκαθαριστικό σημείωμα του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους για την καταβληθείσα σύνταξη το τελευταίο τρίμηνο.

(2) Πιστοποιητικό του οικείου Δήμου ή Κοινότητας για την οικογενειακή τους κατάσταση ή σχετική υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του ν. 1599/1986.

γ). Τα τέκνα αναγνωρισμένων, βάσει της εκάστοτε ισχύουσας νομοθεσίας, ως αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης.

(1) Πιστοποιητικό της Διεύθυνσης Εφέδρων Πολεμιστών Αναπήρων θυμάτων και Αγωνιστών (Δ.Ε.Π.Α.Θ.Α.), ή της οικείας Νομαρχίας ότι ο πατέρας ή η μητέρα του υποψηφίου έχει αναγνωρισθεί ως αγωνιστής εθνικής αντίστασης.

(2) Πιστοποιητικό του οικείου Δήμου ή Κοινότητας για την οικογενειακή τους κατάσταση, ή σχετική υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του ν. 1599/1986.

3. Όσοι γνωρίζουν ξένες γλώσσες προσκομίζουν επικυρωμένο αντίγραφο του οικείου τίτλου.

4. Όσοι γνωρίζουν οδήγηση, αυτοκινήτου, ή δικύκλου μηχανής, επικυρωμένο φωτοαντίγραφο της αντίστοιχης άδειας οδήγησης.

5. Υπεύθυνη δήλωση για την εφαρμογή της περ.δ' της παρ. 2 του άρθρου 4.

6. Οι καλούμενοι προς πρόσληψη προσκομίζουν και τα εξής δικαιολογητικά :

α) Αντίγραφο ποινικού Μητρώου τύπου Α' που εκδίδεται τρεις μήνες το πολύ πριν από την ημερομηνία υποβολής.

β) Πιστοποιητικό Εισαγγελικής Αρχής του τόπου κατοικίας του, από το οποίο να προκύπτει αν έχει παραπεμφθεί σε δίκη για οποιοδήποτε αδίκημα, η ημερομηνία έκδοσης του οποίου δεν απέχει πέραν του τριμήνου από την ημερομηνία υποβολής του. Επιπλέον, με υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986, δηλώνεται από τον ενδιαφερόμενο η μη παραπομπή του σε δίκη για τα προβλεπόμενα, από το εδάφιο δ' της παρ. 2 του άρθρου 3 του παρόντος διατάγματος αδικήματα από άλλη, εκτός του τόπου κατοικίας του, Εισαγγελική Αρχή της χώρας.

γ) Πιστοποιητικό Στρατολογικού Γραφείου τύπου Α' για τους άνδρες.

Άρθρο 7

Περιεχόμενο προκήρυξης.

1. Για την πρόσληψη του ειδικού ένστολου προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας εκδίδεται σχετική προκήρυξη από τον αρμόδιο Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας για τους ΟΤΑ κάθε νομού ή νομαρχίας, χωριστά .

Στην προκήρυξη ορίζονται τα εξής:

Ο αριθμός των θέσεων για τις οποίες γίνεται η προκήρυξη για κάθε ΟΤΑ

Τα απαιτούμενα προσόντα

Η προθεσμία υποβολής των αιτήσεων και δικαιολογητικών

Η αρχή στην οποία θα υποβληθούν

Τα απαιτούμενα δικαιολογητικά που πρέπει να υποβληθούν μαζί με τις αιτήσεις.

Ο χρόνος έναρξης της εξέτασης των υποψηφίων και ο τόπος (κατάστημα) της εξέτασης.

Η διαδικασία της πρόσληψης και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Η προκήρυξη αποστέλλεται στα μέσα μαζικής ενημέρωσης του νομού, στον τύπο του νομού, στους δήμους και στις κοινότητες του νομού, στο γραφείο του ΟΑΕΔ, του νομού, για την όσο το δυνατόν ευρύτερη ενημέρωση των ενδιαφερομένων και περιλήψη της δημοσιεύεται σε δύο ημερήσιες εφημερίδες πανελληνίας κυκλοφορίας, τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν από την οριζόμενη έναρξη της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων.

Άρθρο 8

Υποβολή και έλεγχος των δικαιολογητικών

1. Οι υποψήφιοι υποβάλλουν τα δικαιολογητικά που ορίζονται στο άρθρο 6 του παρόντος μέσα στην προθεσμία που ορίζει η προκήρυξη:

α) Στις Διευθύνσεις Αυτοδιοίκησης και Αποκέντρωσης που λειτουργούν στις έδρες των Περιφερειών, εφόσον, πρόκειται για το ειδικό ένστολο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας στους ΟΤΑ των νομών ή νομαρχιών που είναι οι έδρες των Περιφερειών.

β) Στις Διευθύνσεις Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Διοίκησης που λειτουργούν στους λοιπούς Νομούς και Νομαρχίες (εκτός από τις έδρες των Περιφερειών) εφόσον πρόκειται για το ειδικό ένστολο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας στους ΟΤΑ των λοιπών νομών ή νομαρχιών της χώρας (εκτός νομών εδρών των Περιφερειών)

2. Οι ανωτέρω Διευθύνσεις των Περιφερειών:

α) Ελέγχουν τα δικαιολογητικά για την εμπρόθεσμη υποβολή τους, καθώς και για την ακρίβεια, την πληρότητα και τη σύνταξη τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος και τις σχετικές διατάξεις και οδηγίες.

β) Τακτοποιούν τα δικαιολογητικά σε υποφακέλους ανά υποψήφιο και στη συνέχεια σε φακέλους ανά ΟΤΑ.

γ) Διαβιβάζουν το φάκελο με τους υποφακέλους των υποψηφίων για κάθε ΟΤΑ στον γραμματέα της αρμόδιας επιτροπής του άρθρου 9 του παρόντος διατάγματος.

Για τους υποψηφίους του ειδικού ένστολου προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας κάθε ΟΤΑ, συντάσσεται κατάσταση στην οποία αναγράφονται τα ονόματα των υποψηφίων και τα δικαιολογητικά που συνυποβάλλονται χωριστά για κάθε ένα υποψήφιο.

Η κατάσταση συντάσσεται σε δύο αντίτυπα από τα οποία το ένα παραμένει στην οικεία Διεύθυνση της Περιφέρειας στην οποία έχουν κατατεθεί και το άλλο συνοδεύει απαραίτητως το φάκελο των υποψηφίων για κάθε ΟΤΑ που περιέχει τους υποφακέλους αυτών.

Άρθρο 9

Επιτροπή επιλογής και εξέτασης σωματικών προσόντων

1. Οι υποψήφιοι για τις θέσεις της Δημοτικής Αστυνομίας ελέγχονται για την ύπαρξη των προϋποθέσεων της περιπτ. γ' της παρ. 2 του άρθρου 3 και δοκιμάζονται στα αγωνίσματα του άρθρου 5 του παρόντος διατάγματος από επιτροπή που συγκροτείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας και αποτελείται από :

α) Από τον Γενικό Διευθυντή της Περιφέρειας

β) Έναν υπάλληλο της Περιφέρειας κλάδου ΠΕ με βαθμό τουλάχιστον Β'

γ) Τον προϊστάμενο των Διοικητικών Υπηρεσιών του οικείου Δήμου.

δ) Έναν αξιωματικό της Ελληνικής Αστυνομίας που υποδεικνύεται από τον Διευθυντή της οικείας Αστυνομικής Δ/σης της έδρας της Περιφέρειας.

ε) Έναν καθηγητή σωματικής αγωγής, που υποδεικνύεται από τον Προϊστάμενο της Δ/σης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης της έδρας της Περιφέρειας.

Με την ίδια απόφαση ορίζεται γραμματέας της εξεταστικής επιτροπής υπάλληλος της Περιφέρειας.

2. Τα μέλη της επιτροπής αυτής ορίζονται με ισάριθμα αναπληρωματικά.

3. Για κάθε νομό ή νομαρχιακό διαμέρισμα συγκροτείται μία Επιτροπή σύμφωνα με τα ανωτέρω η οποία διαφοροποιείται, ως προς την σύνθεσή της, για κάθε ΟΤΑ με τη συμμετοχή σ' αυτήν του μέλους της περ. γ' της παρ. 1.

Άρθρο 10

Εξέταση υποψηφίων

1. Οι υποψήφιοι έχουν την υποχρέωση να προσέρχονται έγκαιρα στο χώρο της εξέτασης, αφού λάβουν σχετική ειδοποίηση και να είναι εφοδιασμένοι με την αστυνομική τους ταυτότητα.

2. Οι υποψήφιοι που δεν προσέρχονται για εξέταση, ή αποχωρούν πριν να εξετασθούν, αποκλείονται απ' αυτήν με απόφαση της εξεταστικής επιτροπής.

Η εξεταστική επιτροπή μπορεί, να αναβάλει την εξέτασή τους σε άλλο χρόνο, όχι όμως πέραν του χρόνου που καθορίζεται για τη διενέργεια των αθλητικών δοκιμασιών.

3. Η επιτροπή εξετάζει τους υποψηφίους για το ανάστημα, τη σθητική περίμετρο, συμπληρώνοντας σχετικό πίνακα, που υπογράφεται από τα μέλη της. Όσοι από τους υποψηφίους δεν έχουν το ανάστημα ή τη σθητική περίμετρο, αποκλείονται από την παραπέρα εξέταση με απόφαση της επιτροπής, σχετικός δε πίνακας δημοσιεύεται με την τοιχοκόλλησή του στο κατάστημα που γίνεται η εξέταση.

4. Όσοι από τους υποψηφίους έχουν το ανάστημα και τη σθητική περίμετρο που απαιτούνται και έχουν κριθεί ικανοί από υγειονομικής άποψης από την Υγειονομική Επιτροπή, υποβάλλονται σε δοκιμασία στα αθλητικά αγωνίσματα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 3 του παρόντος διατάγματος.

5. Μετά το πέρας και της εξέτασης αυτής η επιτροπή καταρτίζει πίνακες καταλλήλων και μη, στους οποίους περιλαμβάνονται, κατά στήλη, και όλα τα σχετικά με την εξέτασή τους στοιχεία (ανάστημα, σθητική περίμετρος, αθλητικές επιδόσεις). Οι πίνακες αυτοί δημοσιεύονται αμέσως με τοιχοκόλληση στο κατάστημα που γίνεται η εξέταση, όμοιοι δε πίνακες κοινοποιούνται τόσο στο Δήμαρχο ή Πρόεδρο της Κοινότητας, όσο και στο Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας.

Άρθρο 11

Κατάρτιση τελικού πίνακα κατάταξης ανά ΟΤΑ

1. Μετά τα ανωτέρω η Επιτροπή του άρθρου 9 του παρόντος διατάγματος προβαίνει στην κατάρτιση του τελικού πίνακα κατάταξης για τις θέσεις του ειδικού ένστολου προσωπικού Δημοτικής Αστυνομίας για τον οικείο ΟΤΑ.

Προς τούτο η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της:

α) Τον πίνακα σειράς κατάταξης των υποψηφίων ο οποίος έχει καταρτισθεί από αυτήν σύμφωνα με το άρθρο 4 του παρόντος Διατάγματος.

β) Τον πίνακα καταλλήλων ή μη ο οποίος έχει καταρτισθεί από αυτή σύμφωνα με το άρθρο 10 του παρόντος διατάγματος.

2. Ο τελικός πίνακας κατάταξης για κάθε ΟΤΑ περιλαμβάνει τους υποψηφίους του πίνακα της περ. β' της προηγούμενης παραγράφου, κατά την σειρά κατατάξεώς τους στον πίνακα της περ. α' της ίδιας παραγράφου. Ο πίνακας έχει ισχύ για ένα (1) έτος και δημοσιεύεται με ανάρτησή του στο κατάστημα της οικείας Διεύθυνσης της Περιφέρειας που έχουν υποβληθεί τα δικαιολογητικά των υποψηφίων.

Όμοιοι πίνακες κοινοποιούνται στο Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας και στο Δήμαρχο ή Πρόεδρο της Κοινότητας

Άρθρο 12

Πρόσληψη επιλεγέντων

Το αρμόδιο για διορισμό όργανο πληρώνει με διορισμό από τον τελικό πίνακα του προηγούμενου άρθρου, εφόσον αυτός βρίσκεται σε ισχύ, και κατά τη σειρά κατάταξης των υποψηφίων που περιλαμβάνονται σε αυτόν, τις προκηρυχθείσες θέσεις καθώς και τις θέσεις που κενώνονται κατά τον χρόνο ισχύος του πίνακα.

Άρθρο 13

Προϊστάμενοι ειδικών υπηρεσιών
Δημοτικής Αστυνομίας.

Η Δημοτική Αστυνομία οργανώνεται σε επίπεδο Δ/σης και διαρθρώνεται σε Τμήματα και Γραφεία, στα οποία

προϊστανται υπάλληλοι της Δημοτικής Αστυνομίας, σύμφωνα με τις ειδικότερες προβλέψεις του Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του οικείου Δήμου ή Συνδέσμου.

Άρθρο 14

Κανονισμός λειτουργίας.

Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ύστερα από γνώμη της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. μπορεί να εκδίδεται κανονισμός λειτουργίας της Δημοτικής Αστυνομίας.

Άρθρο 15

Τρόπος άσκησης αρμοδιοτήτων.

1. Το προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας κατά την άσκηση των καθηκόντων του οφείλει να τηρεί τις διατάξεις του Συντάγματος, του κώδικα της Ποινικής Δικονομίας και της σχετικής νομοθεσίας και να ενεργεί πάντοτε με ευπρέπεια, αντικειμενικότητα και σεβασμό στη νομιμότητα και στην προσωπικότητα των πολιτών με γνώμονα τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της επιείκειας.

Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του επιδεικνύει επίσης σύνεση, αμεροληψία και σταθερότητα ώστε με τη συμπεριφορά του να καθίσταται άξιο της κοινής εμπιστοσύνης. Ενεργεί με ζήλο και σύμφωνα με τον σχεδιασμό και προγραμματισμό της Υπηρεσίας του και με προθυμία παρέχει κάθε νόμιμη εξυπηρέτηση προς τους πολίτες μέσα στα πλαίσια των καθηκόντων του.

2. Κατά την εκτέλεση των υπηρεσιακών καθηκόντων του σε κάθε περίπτωση ελέγχου ή έρευνας, ανεξάρτητα αν αυτός γίνεται στο δρόμο ή στην επαγγελματική στέγη ή σε άλλο χώρο του ελεγχόμενου, το προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας δηλώνει την ιδιότητά του, το σκοπό του ελέγχου ή της έρευνας, επιδεικνύοντας την υπηρεσιακή του ταυτότητα και περιορίζεται αποκλειστικά στις ενέργειες που είναι απαραίτητες για τη διενέργεια και την ολοκλήρωση κάθε ελεγκτικής διαδικασίας, διασφαλίζοντας τα αποδεικτικά στοιχεία των παραβάσεων που διαπιστώνονται.

Εξακριβώνει τα στοιχεία ταυτότητας των πολιτών οι οποίοι κρίνονται ύποπτοι παραβάσεων από το δελτίο ταυτότητας ή άλλα νόμιμα έγγραφα που αποδεικνύουν αυτά.

3. Κάθε ελεγχόμενος από προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας, υποχρεούται στην παροχή των αιτούμενων, γραπτά ή προφορικά, στοιχείων ή της οφειλόμενης συνδρομής, καθώς και να επιτρέπει την είσοδο σε ελεγχόμενους χώρους, άλλως υποπίπτει στο αδίκημα της απείθειας κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 169 του Π.Κ.

4. Κάθε αντίσταση, απείθεια, εξύβριση, άσκηση ή απειλή βίας εναντίον των οργάνων της Δημοτικής Αστυνομίας κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, επισύρει τις προβλεπόμενες από την ποινική νομοθεσία κυρώσεις, ανεξάρτητα από την αποκατάσταση των προκαλούμενων σ' αυτούς ζημιών σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Αστικού Κώδικα. Σε περίπτωση διάπραξης των ανωτέρω αδικημάτων συντάσσεται από αυτούς σχετική έκθεση προς την Υπηρεσία τους, η οποία διαβιβάζεται από αυτήν περαιτέρω στον αρμόδιο Εισαγγελέα.

5. Για την βεβαίωση των παραβάσεων συντάσσεται με πληρότητα και σαφήνεια αναφορά σε αριθμημένο ειδικό έντυπο, στην οποία περιέχονται όλα τα στοιχεία που είναι

απαραίτητα για την σωστή αξιολόγηση των παραβάσεων και η οποία κατατίθεται στην υπηρεσία το αργότερο την επομένη εργάσιμη ημέρα.

Η υπηρεσία ελέγχει την πληρότητα και νομιμότητα της αναφοράς και την διαβιβάζει στην αρμόδια αρχή για την άσκηση ποινικής δίωξης ή την επιβολή της διοικητικής ποινής κατά περίπτωση. Αντίτυπο διατηρείται στο αρχείο της.

Για τα παραπτώματα που διώκονται ποινικά, μπορούν να ενεργούν καθήκοντα ειδικού ανακριτικού υπαλλήλου κατά την ειδικότερη πρόβλεψη του άρθρου 34 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για όσα αδικήματα ανήκουν στην αρμοδιότητάς τους.

6. Σε πταίσματα ή πλημμελήματα τα όργανα της Δημοτικής Αστυνομίας εάν πρόκειται να εξεταστούν ως μάρτυρες κατά την προανάκριση ή κύρια ανάκριση που γίνεται εκτός της Περιφέρειάς τους, εξετάζονται ενόρκως στην Περιφέρειά τους. Εάν πρόκειται να εξεταστούν ως μάρτυρες στο ακροατήριο δικαστηρίου εκτός της Περιφέρειάς τους, δεν προσκαλούνται να εμφανιστούν αυτοπροσώπως, εκτός αν ορίσει διαφορετικά το δικαστήριο, αλλά αναγιγνώσκεται η έγγραφη μαρτυρία τους.

7. Τα όργανα της Δημοτικής Αστυνομίας υποχρεούνται να εργάζονται εντός και εκτός Γραφείων της Υπηρεσίας ανάλογα με τις υπηρεσιακές ανάγκες και τα καθήκοντα που τους ανατίθενται.

8. Η Υπηρεσία της Δημοτικής Αστυνομίας λειτουργεί όλο το 24ωρο και όλες τις ημέρες της εβδομάδας με κατάλληλη εναλλαγή του προσωπικού το οποίο υποχρεούται σε τακτική ή και υπερωριακή εργασία και κατά τις ημέρες αργιών και τις νυκτερινές ώρες ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας. Τα όργανα της Δημοτικής Αστυνομίας τελούν σε διαρκή ετοιμότητα για την ταχεία επέμβασή τους όταν και όπου παρίσταται ανάγκη και θεωρείται ότι βρίσκονται σε διατεταγμένη υπηρεσία σε κάθε τόπο και χρόνο κάθε φορά που καθίσταται αναγκαία η παρέμβασή τους, πάντοτε όμως σύμφωνα με τους σχετικούς κανονισμούς και τις εντολές του προϊσταμένου τους.

9. Όλα τα αδικήματα και τα συμβάντα που γίνονται κατά τη διάρκεια του 24ώρου για τα οποία η Δημοτική Αστυνομία είναι υποχρεωμένη από τον προορισμό της και την αποστολή της να επεμβαίνει, καταχωρούνται σε βιβλίο Αδικημάτων, Συμβάντων, Συστάσεων και παραπόνων. Στο τέλος κάθε μήνα καταχωρείται στο βιβλίο αυτό στατιστική ανακεφαλαίωση, στην οποία φαίνονται συνολικά και κατά είδος τα αδικήματα και τα συμβάντα που έγιναν κατά τη διάρκεια του μήνα.

Το βιβλίο αυτό αριθμείται κατά σελίδα και συντάσσεται σχετική πράξη στην τελευταία σελίδα από τον Προϊστάμενο της Υπηρεσίας, τηρείται δε με μεγάλη επιμέλεια και ακρίβεια, ώστε να εξασφαλίζονται οι καταχωρημένες εγγραφές. Απαγορεύονται οι αποξέσεις, οι παρεμβολές εγγραφών, οι αλλοιώσεις των κειμένων και η αφαίρεση φύλλων. Όταν είναι ανάγκη να γίνουν διορθώσεις ή προσθήκες, αυτές γράφονται στο περιθώριο με παραπομπή υπογεγραμμένη από τον προϊστάμενο της Υπηρεσίας και το όργανο που έκανε την εγγραφή.

Τα αδικήματα και τα συμβάντα, καταχωρούνται κατά κανόνα αμέσως και αν αυτό δεν είναι δυνατό μέσα σε 24

ώρες από τον χρόνο τέλεσής τους ή αφότου έλαβε γνώση η υπηρεσία. Η καταχώρηση γίνεται περιληπτικά χωρίς όμως να παραβλάπεται η πληρότητα της περιγραφής και χωρίς περιπλοχίες και κρίσεις με φροντίδα του αρμόδιου οργάνου και με επίβλεψη του προϊσταμένου της Υπηρεσίας.

10. Το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας παρέχει συνδρομή στο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στα άρθρα 159 και 169 του Π.Δ/τος 141/1991 (Α 58).

Άρθρο 16

Εκπαίδευση - Επιμόρφωση

1. Η εκπαίδευση του ειδικού ένστολου προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας η οποία λαμβάνει χώρα μετά την πρόσληψη αυτού, περιλαμβάνει δύο κύκλους. Στον πρώτο κύκλο διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων (4) μηνών διδάσκονται τα αντικείμενα που περιλαμβάνονται στα αντίστοιχα προγράμματα των δόκιμων αστυφυλάκων της Ελληνικής Αστυνομίας.

Στο δεύτερο κύκλο διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων (4) μηνών παρέχονται οι γνώσεις, τις οποίες πρέπει να αποκτήσει το ειδικό ένστολο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας, που αναφέρονται στις διατάξεις των νόμων, διαταγμάτων και διοικητικών πράξεων, που ρυθμίζουν τα αντικείμενα των αρμοδιοτήτων της Δημοτικής Αστυνομίας.

2. Η εκπαίδευση πραγματοποιείται με δαπάνες των ΟΤΑ στις Σχολές της Ελληνικής Αστυνομίας ή, εκτός αυτών, αλλά με ευθύνη των Σχολών της Ελληνικής Αστυνομίας. Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Δημόσιας Τάξης, καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για τα θέματα εκπαίδευσης.

3. Μετά την περάτωση της εκπαίδευσης εκδίδεται βεβαίωση, η οποία τίθεται στον υπηρεσιακό φάκελο του υπαλλήλου.

4. Το ειδικό ένστολο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας μπορεί να στέλλεται για επιμόρφωση με εντολή και δαπάνες του οικείου ΟΤΑ και σε Σχολές των Ενόπλων Δυνάμεων, της Ελληνικής Αστυνομίας, του Λιμενικού Σώματος, ανάλογα με τις ειδικότερες ανάγκες της αποστολής τους και του ΟΤΑ στον οποίο υπηρετούν.

Άρθρο 17

Στολή - Διακριτικό σήμα - Ταυτότητα.

1. Το ειδικό ένστολο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας φέρει κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ειδική ενδυμασία της οποίας ο τύπος, τα διακριτικά και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

2. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης καθορίζεται ο τύπος ειδικής ταυτότητας, του προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας, δηλωτική της ιδιότητάς του, και του ειδικού διακριτικού σήματος.

Άρθρο 18

Μεταφορά και άσκηση αρμοδιοτήτων Αγοφυλακής

1. Οι, κατά τις κείμενες διατάξεις, κατά τόπο αρμοδιότητες της Αγοφυλακής μεταφέρονται από τις οικείες

Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις και ασκούνται από τη Δημοτική Αστυνομία του οικείου Ο.Τ.Α., ή Συμπολιτείας, από τη δημοσίευση της πράξης του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, που προβλέπεται στο τρίτο εδάφιο της περ. ιθ' της παρ. 1 του άρθρου 24 του Π.Δ. 410/95, σύμφωνα και με την ειδικότερη πρόβλεψη της παραγράφου Α' περ. 28 του άρθρου 2 του παρόντος.

2. α. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας μπορεί μετά την κατά τα ανωτέρω μεταφορά αρμοδιοτήτων από Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση σε Δημοτική Αστυνομία, να καταργούνται θέσεις Αγοφυλάκων της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, ύστερα από γνώμη του οικείου Νομαρχιακού Συμβουλίου. Οι κατέχοντες τις καταργούμενες θέσεις, μετατάσσονται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας στη Δημοτική Αστυνομία του οικείου Ο.Τ.Α., ή Συμπολιτείας, στην οποία μετατέθηκαν οι αρμοδιότητες σε προσωποπαγή θέση προσωρινού κλάδου Αγοφυλάκων, που συνιστάται αυτοδικαίως με την απόφαση μετάταξης.

β.- Οι μεταταγέντες εξακολουθούν να διέπονται από το ίδιο μισθολογικό και ασφαλιστικό καθεστώς, σε επίπεδο κύριας, επικουρικής ασφάλισης και πρόνοιας, όπως είχε διαμορφωθεί από τις διατάξεις, που ίσχυαν πριν από τη συντέλεση της μετάταξής τους.

Άρθρο 19

Ειδικές μεταβατικές ρυθμίσεις.

1. Όπου στις διατάξεις του παρόντος γίνεται αναφορά σε «ΟΤΑ» «Δήμο» και «Δήμαρχο» νοείται, αντιστοίχως και Συμπολιτεία Δήμων και Κοινοτήτων του άρθρου 12 του Ν. 2946/2001 καθώς και ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου αυτής.

2. Οι συνεστημένες κατά το χρόνο δημοσίευσης του Οργανισμού της Συμπολιτείας, οι υπηρεσιακές μονάδες κάθε επιπέδου Δημοτικής Αστυνομίας, των Δήμων ή Κοινοτήτων μελών της Συμπολιτείας, καταργούνται αυτοδικαίως τον ίδιο χρόνο, μαζί με τις προβλεπόμενες στον οικείο Ο.Ε.Υ. οργανικές θέσεις του πάσης φύσεως προσωπικού της.

Το προσωπικό που κατέχει τις θέσεις αυτές, μετατάσσεται αυτοδικαίως στην αντίστοιχη υπηρεσία της Συμπολιτείας (Διαδημοτική Αστυνομία) και καταλαμβάνει κενή αντίστοιχη θέση του Οργανισμού, του ίδιου κλάδου ή ειδικότητας, με την ίδια σχέση εργασίας. Αν δεν υπάρχει κενή, καταλαμβάνει προσωποπαγή αντίστοιχη, που συνιστάται επίσης αυτοδικαίως. Για την κατάργηση των Δημοτικών Αστυνομιών και των οργανικών τους θέσεων και την μετάταξη του προσωπικού σε κενές ή προσωποπαγείς θέσεις της αντίστοιχης υπηρεσίας της Συμπολιτείας, εκδίδεται διαπιστωτική πράξη του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας. Κάθε άλλο σχετικό θέμα με την αυτοδικαίως μετάταξη του ανωτέρω προσωπικού, την υπηρεσιακή κατάσταση και την διαδικασία και τις λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσης παραγράφου, ρυθμίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομικών.

3. Το προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας δεν μπορεί να μεταταγεί, σε αντίστοιχη υπηρεσία άλλου Ο.Τ.Α., αν δεν παρέλθει δεκαετία από την πρόσληψή του.

4. Τα μέλη των Υπηρεσιακών Συμβουλίων του άρθρου 5 Ν. 1188/81 (Α 204) όπως τροποποιήθηκε και ισχύει και τα μέλη των Υπηρεσιακών Συμβουλίων του άρθρου 6 του ίδιου Νόμου, που ορίζονται από τον Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας ή το οικείο Δημοτικό Συμβούλιο αντίστοιχα, προκειμένου για το ειδικό ένστολο προσωπικό Δημοτικής Αστυνομίας, ορίζονται με τους αναπληρωτές τους κατά τις ανωτέρω διατάξεις από το ειδικό ένστολο προσωπικό των Δημοτικών Αστυνομιών του οικείου Νομού, Δήμων ή Δήμου, κατά τις αντίστοιχες προβλέψεις των άρθρων 5 και 6 του Ν. 1188/81.

Κατά την πρώτη πενταετία λειτουργίας Δημοτικής Αστυνομίας στον οικείο Νομό, το ειδικό ένστολο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας, υπάγεται στα κενά Υπηρεσιακά Συμβούλια που προβλέπονται από τα άρθρα 5 και 6 του Ν. 1188/81.

5. Οι κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υπηρετούντες σε Δημοτική Αστυνομία, υποχρεούνται εντός διετίας να ολοκληρώσουν το πρόγραμμα εκπαίδευσης με μέριμνα του οικείου Δήμου.

Άρθρο 20

Καταργούμενες διατάξεις

Από την έναρξη της ισχύος του παρόντος προεδρικού διατάγματος καταργούνται:

α).- Το Π.Δ. 434/1982/Α78/1982 (Α 78) «Καθορισμός αρμοδιοτήτων, καθηκόντων, προσόντων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του προσωπικού της ειδικής υπηρεσίας δήμων και κοινοτήτων του άρθρου 24 παρ. 2 του Ν. 1065/1980 (Α 168)», πλην του άρθρου 5 αυτού.

β).- Το Π.Δ. 592/1984 (Α 215) «Συμπλήρωση του Π.Δ. 434/1982 Καθορισμός αρμοδιοτήτων, καθηκόντων, προσόντων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του προσωπικού της ειδικής Υπηρεσίας Δήμων και Κοινοτήτων του άρθρου 24 παρ. 2 του Ν. 1065/80»

Άρθρο 21

Έναρξη ισχύος.

1. Η ισχύς του παρόντος, αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Στον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του διατάγματος αυτού.

Αθήνα, 5 Φεβρουαρίου 2002

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜ. ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Κ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ

ΠΕΡΙΒ/ΝΤΟΣ, ΧΩΡ/ΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

ΜΙΧ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 24

(2)

Ίδρυση εργαστηρίου Αρχαιολογίας στο Τμήμα Ιστορίας - Αρχαιολογίας - Λαογραφίας της Σχολής Επιστημών του Ανθρώπου του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και καθορισμός του εσωτερικού του κανονισμού".

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Των άρθρων 7 παρ. 5 και 50 παρ. 1 του ν. 1268/1982 (Α' 87), όπως η πρώτη διάταξη τροποποιήθηκε με το άρθρο 48 παρ. 1 του ν. 1404/1983 (Α' 173).

β) Του άρθρου 4 παρ. 1 εδαφ. γ του Ν. 2083/1992 "Εκσυγχρονισμός της Ανώτατης Εκπαίδευσης" (Α' 159).

γ) Του άρθρου 29Α του Ν. 1558/1985 "Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα" (Α' 137) όπως αυτό προσετέθη με το άρθρο 27 του Ν. 2081/1992 (Α' 154) και τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2α του Ν. 2469/1997 "Περιορισμός και βελτίωση της αποτελεσματικότητας των κρατικών δαπανών και άλλες διατάξεις (Α' 38)

δ) Του άρθρου 22 παρ. 3 του ν. 2362/1995 (Α' 247).

ε) Του άρθρου 1 περιπτ. ΙΙ του π.δ. 55/1996 (Α' 48).

στ) Της αριθμ. 1100383/1330/Α0006/31.10.2001 απόφασης του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομικών "Καθορισμός αρμοδιοτήτων των Υφυπουργών Οικονομικών" (Β' 1485).

2. Τη γνώμη της Προσωρινής Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος Ιστορίας - Αρχαιολογίας - Λαογραφίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας (Συνεδρίαση 1η/8-12-2000)

3. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις του παρόντος προκαλείται ετησίως δαπάνη ύψους 600.000 δρχ. ή 1760,82 ΕΥΡΩ η οποία κατά το τρέχον έτος περιορίζεται στο ποσό των 300.000 δρχ. ή 880,41 ΕΥΡΩ και θα βαρύνει τον προϋπολογισμό του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας (ΚΑΕ 4121-10) του οποίου οι πιστώσεις επαρκούν. Κατά την επόμενη πενταετία μέρος της ανωτέρω δαπάνης αναμένεται να εξοικονομηθεί από ίδιους πόρους του εργαστηρίου κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 6 του παρόντος διατάγματος κατά δε το υπόλοιπο μέρος της, η εν λόγω δαπάνη θα καλύπτεται από τις πιστώσεις που θα εγγράφονται στον προϋπολογισμό του ανωτέρω Πανεπιστημίου χωρίς αύξηση της κρατικής επιχορήγησης προς το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας.

4. Τις αριθμ. 515/2001 και 10/2002 γνωμοδοτήσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας με πρόταση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και του Υφυπουργού Οικονομικών, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Ίδρυση

Ίδρύεται στο Τμήμα Ιστορίας - Αρχαιολογίας - Λαογραφίας της Σχολής Επιστημών του Ανθρώπου του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας Εργαστήριο "Αρχαιολογίας" το οποίο εξυπηρετεί εκπαιδευτικές και ερευνητικές ανάγκες στα γνωστικά αντικείμενα της Προϊστορικής, Κλασικής και Βυζαντινής Αρχαιολογίας.

Άρθρο 2 Σκοπός

Το εργαστήριο έχει ως σκοπό:

α) την κάλυψη σε προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο των διδακτικών και ερευνητικών αναγκών του Τμήματος Ιστορίας - Αρχαιολογίας - Λαογραφίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας καθώς και άλλων Τμημάτων του Πανεπιστημίου, στα αντικείμενα με τα οποία ασχολείται, όπως αυτά προσδιορίζονται στο άρθρο 1.

β) Την ανάπτυξη προγραμμάτων διδασκαλίας και τη διεξαγωγή βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας.

γ) Τη συνεργασία και ανταλλαγή επιστημονικών γνώσεων με άλλα ακαδημαϊκά ή ερευνητικά ιδρύματα της ημεδαπής ή της αλλοδαπής.

δ) Την οργάνωση σεμιναρίων, συμποσίων, συνεδρίων, διαλέξεων καθώς και την πραγματοποίηση δημοσιεύσεων και εκδόσεων.

ε) Την παροχή υπηρεσιών κατά τα προβλεπόμενα στο π.δ. 159/1984 (Α'53).

Άρθρο 3 Προσωπικό

Το προσωπικό του εργαστηρίου αποτελείται από μέλη του Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού Δ.Ε.Π. του Τμήματος Ιστορίας - Αρχαιολογίας - Λαογραφίας που η ειδικότητά τους σχετίζεται με τα γνωστικά αντικείμενα με τα οποία ασχολείται, από μέλη του Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού (Ε.Τ.Ε.Π.) καθώς και από μέλη του λοιπού επιστημονικού προσωπικού που τοποθετείται στο εργαστήριο με τη διαδικασία του άρθρου 4 παρ. 1(δ) του ν. 2083/1992 (Α' 159) καθώς και από το διοικητικό προσωπικό που τοποθετείται στο εργαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 13 παρ. 3β του ν. 2817/2000 (Α' 78).

Άρθρο 4 Διοίκηση - Αρμοδιότητες

1. Το εργαστήριο διευθύνεται από το διευθυντή που είναι μέλος του Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.) του Τμήματος Ιατρικής και ορίζεται με τη διαδικασία του άρθρου 28 παρ. 22 του ν. 2083/1992.

2. Ο διευθυντής έχει τις αρμοδιότητες που ορίζονται στο άρθρο 7 του Ν. 1268/1982, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι εξής: ο συντονισμός του διδακτικού (προπτυχιακού-μεταπτυχιακού) και ερευνητικού έργου του εργαστηρίου, η κατάρτιση και υποβολή αρμοδίων του ετησίου προγράμματος λειτουργίας του εργαστηρίου και η μέριμνα για την εφαρμογή, η μέριμνα για την εφαρμογή του, η μέριμνα για την κατανομή των χώρων του εργαστηρίου, η στελέχωσή του με το αναγκαίο προσωπικό, η οικονομική διαχείριση των πόρων του, η υποβολή του ετήσιου απολογισμού των δραστηριοτήτων του, η εισήγηση στη Γενική Συνέλευση του Τομέα των υπευθύνων ανωλυσίμων υλικών και κινητού εξοπλισμού και η υπογραφή κάθε εγγράφου και γενικά η ευθύνη για την ομαλή λειτουργία του.

Άρθρο 5 Λειτουργία

1. Το εργαστήριο λειτουργεί κατά τις εργάσιμες ημέρες και ώρες, σύμφωνα με τον κανονισμό του Πανεπιστημίου. Το ωράριο εργασίας του προσωπικού είναι αυτό το οποίο

προβλέπεται για κάθε κατηγορία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 3δ του ν. 2083/1992 (Α' 159) και τις διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα.

2. Ο διευθυντής ενημερώνεται πριν από τη διεξαγωγή κάθε εργασίας που γίνεται στο εργαστήριο, στα πλαίσια ερευνητικού προγράμματος ή άλλου έργου, που έχει αποφασισθεί από το τμήμα και καθορίζει μέσα στα πλαίσια της αποστολής του εργαστηρίου την προτεραιότητα στη χρησιμοποίηση οργάνων και χώρων σε περίπτωση που δεν υπάρχει σχετική απόφαση.

3. Ο διευθυντής έχει την ευθύνη για την εν γένει λειτουργία του εργαστηρίου, τη χρησιμοποίηση οργάνων και υλικών που ανήκουν σε αυτό, την παραμονή των εργαζομένων (προσωπικού, φοιτητών, επισκεπτών) στους χώρους όπου τηρούνται ειδικοί κανόνες ασφαλείας που αποσκοπούν στην προφύλαξη της υγείας και αρτιμέλειας των εργαζομένων καθώς και την προστασία των οργάνων και εγκαταστάσεων του από βλάβες.

4. Η χρησιμοποίηση ειδικών οργάνων του εργαστηρίου επιτρέπεται μόνο στο προσωπικό του εργαστηρίου ή άλλους ερευνητές που έχουν ειδική επί των οργάνων αυτών εκπαίδευση και εξουσιοδότηση. Κινητά όργανα και σκευή, τα οποία παραδίδονται για τη διεξαγωγή εργασιών επιστρέφονται, μετά τη χρησιμοποίησή τους, στην κατάσταση που είχαν παραδοθεί.

5. Με εισήγηση του διευθυντή στη Γενική Συνέλευση του Τμήματος είναι δυνατή η πρόσληψη επιστημόνων σε τομείς σχετικούς με τις διδακτικές και ερευνητικές δραστηριότητες του εργαστηρίου σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

6. Στο εργαστήριο έχουν δικαίωμα εκτέλεσης πειραματικών εργασιών τα μέλη Δ.Ε.Π. του εργαστηρίου αποκλειστικά ή σε συνεργασία με άλλα μέλη Δ.Ε.Π. του Τμήματος ή άλλους ερευνητές, εφόσον το αντικείμενο της έρευνας είναι σχετικό με τις δραστηριότητες του εργαστηρίου. Για την εκτέλεση πειραματικής εργασίας, από ερευνητές, οι οποίοι δεν είναι μέλη του εργαστηρίου, χορηγείται άδεια από τον διευθυντή ύστερα από σχετική αίτηση, στην οποία αναφέρονται: ο σκοπός της εργασίας, το χρονοδιάγραμμά της, η χρησιμοποίηση ή μη οργάνων τα οποία διαθέτει το εργαστήριο, οι διατάξεις οι οποίες διέπουν την εκτέλεση αυτής της πειραματικής εργασίας και ο προϋπολογισμός της δαπάνης που απαιτείται.

Άρθρο 6 Έσοδα

Τα έσοδα του εργαστηρίου προέρχονται από:

α. Την εκτέλεση ερευνητικών προγραμμάτων που πραγματοποιούνται για το ίδιο λογαριασμό ή για λογαριασμό τρίτων.

β. Τη διάθεση ερευνητικών ή εν γένει επιστημονικών προϊόντων.

γ. Την παροχή υπηρεσιών σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 3 του π.δ. 159/1984.

δ. Τις πιστώσεις που διατίθενται στο Τμήμα Ιστορίας - Αρχαιολογίας - Λαογραφίας με τη διαδικασία του άρθρου 4 παρ. (1ε) του ν. 2083/1992.

ε. Τις ειδικές εισφορές και χρηματοδοτήσεις από διεθνείς οργανισμούς, δημόσιες ή ιδιωτικές επιχειρήσεις και νομικά ή φυσικά πρόσωπα και

στ. Τις κληρονομίες, τις δωρεές και τις κληροδοσίες

που καταλείπονται στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας για τους σκοπούς του εργαστηρίου.

Άρθρο 7
Τηρούμενα βιβλία

1. Για τις ανάγκες του εργαστηρίου τηρούνται τα ακόλουθα βιβλία και στοιχεία:

- Πρωτόκολλο εισερχομένων - εξερχομένων εγγράφων,
- Βαθμολόγιο φοιτητών,
- Βιβλίο περιουσιακών στοιχείων,
- Φάκελος οικονομικών στοιχείων κάθε έτους,
- Κατάλογος επιστημονικών βιβλίων, περιοδικών και οργάνων,
- Αρχείο ερευνητικών προγραμμάτων και
- Βιβλίο μεταβολών προσωπικού

2. Με απόφαση του διευθυντή μπορεί ακόμη να τηρείται και κάθε άλλο βιβλίο ή στοιχείο που κρίνεται απαραίτητο.

Άρθρο 8
Χώρος εγκατάστασης

Χώροι του εργαστηρίου είναι οι χώροι που παραχωρού-

νται από το Πανεπιστήμιο για τη διεξαγωγή του έργου και ειδικότερα οι χώροι των ειδικών εγκαταστάσεων με τα όργανα και το λοιπό τεχνικό εξοπλισμό για τη διενέργεια της έρευνας και των εργαστηριακών ασκήσεων. Στο χώρο εγκατάστασης υπάρχει πινακίδα με τον τίτλο του εργαστηρίου.

Στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος.

Αθήνα, 5 Φεβρουαρίου 2002

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΠΕΤΡΟΣ Δ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 153

20 Ιουλίου 2006

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

135. Σύστημα πρόσληψης ειδικού ένστολου προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας και τρόπος εκπαίδευσης αυτού..... 1
136. Τροποποίηση του π.δ. 456/1983 (Α' 172) κατά το μέρος που αφορά τον καθορισμό ορίων του Ναυτικού Οχυρού (Ν.Ο.) περιοχής ΠΑΡΝΗΘΑΣ του νομού Αττικής..... 2

ΠΡΟΕΔΡΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ ΑΡΙΘΜ. 135

Σύστημα πρόσληψης ειδικού ένστολου προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας και τρόπος εκπαίδευσης αυτού.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 24 παρ. 3 του π.δ. 410/1995 «Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας» (Α' 231), όπως αντικαταστάθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 11 παρ. 8 του ν.2503/1997 «Διοίκηση, οργάνωση, στελέχωση της περιφέρειας, ρύθμιση θεμάτων για την τοπική αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις» (Α' 107) και του άρθρου 26 παρ. 1 εδαφ. α του ν. 2819/2000 (Α' 84).
2. Τις διατάξεις του π.δ. 23/2002 (Α' 19), όπως συμπληρώθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 30 παρ. 5 και 12 του ν. 3274/2004 (Α' 195/19.10.2004) «Οργάνωση και λειτουργία των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού».
3. Τη γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος που διατυπώθηκε στην 27/3.2.2006 απόφασή του.
4. Τις διατάξεις του άρθρου 90 του Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά Όργανα, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του π.δ. 63/2005 (Α' 98).
5. Την υπ' αριθμ. ΔΙΔΚ/Φ. 1/2/6139/23.3.2004 (Β' 527) απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης «Ανά-

θεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης».

6 Το γεγονός ότι από τις διατάξεις του παρόντος δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

7. Την υπ' αριθμ. 126/2006 γνωμοδότηση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, και ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Δημόσιας Τάξης, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Προσόντα ειδικού ένστολου προσωπικού

1. Οι υποψήφιοι για τις θέσεις του ειδικού ένστολου προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας πρέπει να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α. Να είναι Έλληνες πολίτες και να έχουν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις ή να έχουν νομίμως απαλλαγεί από αυτές.

β. Να έχουν συμπληρώσει το εικοστό πρώτο (21^ο) έτος της ηλικίας τους και να μην έχουν υπερβεί, προκειμένου για τους κλάδους ΠΕ23 και ΤΕ23, το 30^ο έτος της ηλικίας τους και για τον κλάδο ΔΕ23, το 26^ο έτος της ηλικίας τους.

Για τον υπολογισμό της ηλικίας των ανωτέρω ορίων, ως ημερομηνία γέννησης θεωρείται η 1η Ιανουαρίου του έτους γέννησης για το κατώτατο όριο και η 31 Δεκεμβρίου για το ανώτατο όριο ηλικίας.

γ. Να μην έχουν καταδικασθεί τελεσίδικα για τέλεση ή απόπειρα κακούργηματος ή των εγκλημάτων ανυποταξίας, λιποταξίας, προσβολών του πολιτεύματος, προδοσίας της χώρας, προσβολών κατά της πολιτειακής εξουσίας, κατά της ελεύθερης άσκησης των πολιτικών δικαιωμάτων, παραχάραξης, κιβδηλείας, πλαστογραφίας, ψευδορκίας, ψευδούς καταμήνυσης, ψευδούς ανώμοτης κατάθεσης, απιστίας περί την υπηρεσίαν, παράβασης καθήκοντος, ανθρωποκτονίας εκτός της προερχόμενης από αμέλεια, κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, περί αλλοδαπών, συκοφαντικής δυσφήμισης, κλοπής, υπεξαίρεσης, εκβίασης, απάτης, απιστίας, απιστίας δικηγόρου, επαιτείας, αλητείας, δωροδοκίας, καταπίεσης, ναρκωτικών, ζωοκλοπής, ζωοκτονίας, λαθρεμπορίας ή οποιουδήποτε άλλου εγκλήματος τελεσθέντος με δόλο, για το οποίο επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών

μηνών. Ο όρος καταδίκη περιλαμβάνει και την καταδίκη σε ποινικό σφραγισμό για τα παραπάνω εγκλήματα.

δ. Να μην έχουν στερηθεί οποτεδήποτε των πολιτικών δικαιωμάτων τους, έστω και αν έχει λήξει ο χρόνος που ορίστηκε για την στέρησή τους.

ε. Να μην έχουν τεθεί σε δικαστική συμπαράσταση (άρθρο 1666 Α.Κ.).

στ. Να μην έχουν απολυθεί από δημόσια υπηρεσία ή Ο.Τ.Α. ή Ν.Π.Δ.Δ. λόγω επιβολής της πειθαρχικής ποινής της οριστικής παύσης ή λόγω καταγγελίας της σύμβασης εργασίας για σπουδαίο λόγο οφειλόμενο σε υπαιτιότητα του εργαζόμενου, αν δεν παρέλθει πενταετία από την απόλυση.

ζ. Να έχουν ανάστημα, χωρίς υποδήματα, τουλάχιστον 1,67 μ, οι γυναίκες και 1,70 μ. οι άνδρες.

η. Να έχουν τις προϋποθέσεις για την υπαγωγή τους σε έναν από τους κλάδους ΠΕ23, ΤΕ23 και ΔΕ23.

θ. Να διαθέτουν γνώση τουλάχιστον μίας εκ των γλωσσών Αγγλικής, ή Γαλλικής, ή Ιταλικής, ή Γερμανικής, ή Ισπανικής σε επίπεδο τουλάχιστον «Πολύ Καλά» προκειμένου για τους αποφοίτους ΑΕΙ και ΤΕΙ και «Καλά» προκειμένου για τους αποφοίτους δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, η γνώση της οποίας πιστοποιείται σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

ι. Να έχουν γνώση χειρισμού ηλεκτρονικών υπολογιστών.

ια. Να είναι κάτοχοι ερασιτεχνικής άδειας οδήγησης αυτοκινήτου ή δίκυκλης μηχανής, τουλάχιστον 50 κ.ε.

ιβ. Να έχουν την ψυχική και σωματική υγεία, η οποία διαπιστώνεται κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 7 και 8 του παρόντος καθώς και τα διανοητικά προσόντα που τους επιτρέπουν την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης τους.

2. Οι προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου πρέπει να συντρέχουν κατά την ημέρα λήξης της προθεσμίας της υποβολής των αιτήσεων των υποψηφίων.

Άρθρο 2

Σύστημα πρόσληψης με αντικειμενικά κριτήρια

1. Η πρόσληψη του ειδικού ένστολου προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας γίνεται με σύστημα αντικειμενικών κριτηρίων (μόρια). Κατά το σύστημα αυτό λαμβάνονται υπόψη:

α) Ο γενικός βαθμός του Πτυχίου ή του Απολυτηρίου τίτλου σπουδών

β) Η εντοπιότητα

γ) Η ιδιότητα του πολυτέκνου ή του τέκνου πολυτέκνου

δ) Η γνώση επιπλέον ξένης γλώσσας πέραν εκείνης που αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση κατά το προηγούμενο άρθρο.

2. Η κατάταξη των υποψηφίων σε πίνακα κατά σειρά επιτυχίας γίνεται ξεχωριστά για κάθε Ο.Τ.Α., με βάση το άθροισμα της βαθμολογίας που προκύπτει από το γενικό βαθμό του πτυχίου ή του απολυτηρίου τίτλου σπουδών στον οποίο προστίθενται:

α) Επτά (7) μονάδες για τους υποψηφίους που είναι δημότες και συγχρόνως κάτοικοι του αντίστοιχου Δήμου.

β) Τρεις (3) μονάδες για όσους είναι πολύτεκνοι ή τέκνα πολυτέκνου.

γ) Πέντε (5) μονάδες για την άριστη γνώση ξένης γλώσσας της περ. δ της προηγούμενης παραγράφου.

δ) Τρεις (3) μονάδες για την πολύ καλή γνώση ξένης γλώσσας της περ. δ της προηγούμενης παραγράφου.

ε) Δύο (2) μονάδες για την καλή γνώση ξένης γλώσσας της περ. δ της προηγούμενης παραγράφου.

Η γνώση επιπλέον και άλλων ξένων γλωσσών λειτουργεί προσαυξητικά με αντίστοιχη βαθμολογία εφόσον ο υποψήφιος κατέχει τον αντίστοιχο τίτλο σπουδών.

3. Η συνολική βαθμολογία κάθε υποψηφίου πολλαπλασιάζεται με το συντελεστή εκατό (100). Η βαθμολογία εξάγεται μέχρι χιλιοστού της μονάδας. Σε περίπτωση ισοβαθμίας προηγείται ο υποψήφιος που έχει το μεγαλύτερο βαθμό Πτυχίου ή Απολυτηρίου Λυκείου και σε περίπτωση νέας ισοβαθμίας προηγείται εκείνος που λαμβάνει μονάδες από τα κριτήρια που προηγούνται κατά σειρά βάσει των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου. Αν, παρά τα ανωτέρω, προκύπτει ισοβαθμία υποψηφίου στην τελευταία θέση του καθοριζόμενου αριθμού προς πρόσληψη, η σειρά αυτών καθορίζεται με κλήρωση που διενεργείται παρουσία των ενδιαφερομένων υποψηφίων, για την οποία συντάσσεται πρακτικό.

Άρθρο 3

Δικαιολογητικά υποψηφίων

Οι υποψήφιοι υποβάλλουν μέσα στις προθεσμίες που ορίζει η προκήρυξη τα εξής δικαιολογητικά:

α) Αίτηση συμμετοχής (στην αίτηση αναγράφεται μεταξύ των άλλων και διεύθυνση κατοικίας, Ταχυδρομικός Κώδικας και απαραίτητως τηλέφωνο για κάθε ειδοποίηση καθώς και ο ΟΤΑ στον οποίο επιθυμούν να προσληφθούν).

β) Επικυρωμένο αντίγραφο πτυχίου ή διπλώματος οποιασδήποτε σχολής ή τμήματος ΑΕΙ ή ΤΕΙ της ημεδαπής ή ισότιμο σχολών της αλλοδαπής, εφόσον πρόκειται για τους κλάδους ΠΕ23 ή ΤΕ23.

Για τον κλάδο ΔΕ 23, να κατέχουν:

- Δίπλωμα Επαγγελματικής Κατάρτισης Ι.Ε.Κ., οποιασδήποτε ειδικότητας του τομέα Χρηματοπιστωτικών και Διοικητικών Υπηρεσιών (πρώην Οικονομίας και Διοίκησης) ή Δίπλωμα Επαγγελματικής Κατάρτισης ΙΕΚ οποιασδήποτε ειδικότητας του τομέα Πληροφορικής, ή

- Πτυχίο Α' ή Β' κύκλου Σπουδών Τεχνικού Επαγγελματικού Εκπαιδευτηρίου οποιασδήποτε ειδικότητας του τομέα Οικονομίας και Διοίκησης, οποιασδήποτε ειδικότητας του τομέα Πληροφορικής - Δικτύων Η/Υ, ειδικότητας Ηλεκτρονικών Υπολογιστικών Συστημάτων του Ηλεκτρολογικού Τομέα, ή

- Απολυτήριο τίτλο Ενιαίου Λυκείου ή

- Ενιαίου Πολυκλαδικού Λυκείου, κλάδων Διοικητικών Υπηρεσιών - Γραμματέων, Οικονομίας, Βιβλιοθηκονομίας, Πληροφορικής ή - Τεχνικού Επαγγελματικού Λυκείου των τμημάτων Ξενοδοχειακών Επιχειρήσεων, Υπαλλήλων Επιχειρήσεων Μεταφορών, Υπαλλήλων Λογιστηρίου, Υπαλλήλων Διοίκησης, Εμπορικών Επιχειρήσεων, προγραμματιστών ηλεκτρονικών υπολογιστών ή

- Απολυτήριο τίτλο Λυκείου Γενικής Κατεύθυνσης ή άλλο ισότιμο και αντίστοιχο τίτλο σχολικής μονάδας της ημεδαπής ή αλλοδαπής, ή

- ειδικότητας Υπαλλήλων Χειριστών Η/Υ, Τεχνικής Επαγγελματικής Σχολής, ή άλλο ισότιμο και αντίστοιχο τίτλο Σχολικής Μονάδας Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, της ημεδαπής ή αλλοδαπής.

γ) Επικυρωμένο αντίγραφο του τίτλου ξένης γλώσσας.

δ) Επικυρωμένο φωτοαντίγραφο του δελτίου ταυτότητάς τους

ε) Υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του ν.1599/1986 (Α' 75), όπως ισχύει, ότι:

ι) δεν έχουν στερηθεί οποτεδήποτε των πολιτικών δικαιωμάτων τους,

ii) δεν έχουν τεθεί σε δικαστική συμπαράσταση,

iii) δεν έχουν απολυθεί από δημόσια υπηρεσία ή Ο.Τ.Α. ή Ν.Π.Δ.Δ. λόγω επιβολής της πειθαρχικής ποινής της οριστικής παύσης ή λόγω καταγγελίας της σύμβασης εργασίας για σπουδαίο λόγο οφειλόμενο σε υπαιτιότητα του εργαζόμενου και σε καταφατική περίπτωση να έχει παρέλθει πενταετία από την απόλυση,

iv) οι άνδρες ότι έχουν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις,

v) ότι, εφόσον έχουν προσληφθεί ως ειδικό ένστολο προσωπικό με τις διατάξεις του π.δ. 23/2002 ή τις παρούσες διατάξεις, έχει παρέλθει πενταετία από τον διορισμό τους.

στ) Βεβαίωση του προέδρου του οικείου Συλλόγου Πολυτέκνων, και όπου δεν υπάρχει, του οικείου Ταμείου Πρόνοιας και Προστασίας Πολυτέκνων, θεωρημένη από την Ανώτατη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ελλάδας για την ιδιότητα του υποψηφίου ως πολύτεκνου ή ως τέκνου πολυτέκνου.

ζ) Βεβαίωση δημοτικότητας και μόνιμης κατοικίας, η οποία να έχει εκδοθεί το αργότερο τρεις (3) μήνες πριν από την ημερομηνία έκδοσης της προκήρυξης.

η) Επικυρωμένο φωτοαντίγραφο της αντίστοιχης άδειας οδηγήσεως.

θ) Πιστοποίηση γνώσης χειρισμού ηλεκτρονικών υπολογιστών κατά την ισχύουσα νομοθεσία.

Άρθρο 4

Περιεχόμενο Προκήρυξης

Για την πρόσληψη εκδίδεται προκήρυξη από το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας για τους ΟΤΑ κάθε νομού ή νομαρχίας, χωριστά.

Στην προκήρυξη ορίζονται τα εξής:

α) Ο αριθμός των θέσεων για κάθε ΟΤΑ

β) Τα απαιτούμενα προσόντα

γ) Τα απαιτούμενα δικαιολογητικά που πρέπει να υποβληθούν μαζί με την αίτηση.

δ) η προθεσμία υποβολής της αίτησης και των δικαιολογητικών καθώς και η αρχή στην οποία θα υποβληθούν.

ε) Ο χρόνος έναρξης της εξέτασης των υποψηφίων και ο τόπος (κατάστημα) της εξέτασης.

στ) Η διαδικασία της πρόσληψης και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Η προκήρυξη αποστέλλεται στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, στον τοπικό τύπο, στους δήμους καθώς και στο γραφείο ΟΑΕΔ που υπάρχουν στο νομό, για την όσο το δυνατόν ευρύτερη ενημέρωση των ενδιαφερομένων και περίληψη της δημοσιεύεται σε δύο ημερήσιες εφημερίδες πανελληνίας κυκλοφορίας, τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν από την οριζόμενη έναρξη της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων.

Άρθρο 5

Υποβολή και έλεγχος των δικαιολογητικών

1. Οι υποψήφιοι υποβάλλουν τα δικαιολογητικά που ορίζονται στο άρθρο 3 μέσα στην προθεσμία που ορίζει η προκήρυξη στη Διεύθυνση Αυτοδιοίκησης και Αποκέντρωσης της Περιφέρειας, για όσους ΟΤΑ υπάγονται στο νομό ή νομαρχία που είναι η έδρα της Περιφέρειας, και στην κατά τόπο αρμόδια Διεύθυνση Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Διοίκησης της Περιφέρειας προκειμένου για τους ΟΤΑ που υπάγονται στους λοιπούς νομούς ή νομαρχίες της Περιφέρειας.

2. Οι ανωτέρω Διευθύνσεις των Περιφερειών:

α) Ελέγχουν τα δικαιολογητικά για την εμπρόθεσμη υποβολή τους, καθώς και για την ακρίβεια, την πληρότητα και τη σύνταξή τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος και τις σχετικές διατάξεις και οδηγίες.

β) Τακτοποιούν τα δικαιολογητικά σε υποφακέλους ανά υποψήφιο και στη συνέχεια σε φακέλους ανά ΟΤΑ.

γ) Διαβιβάζουν το φάκελο με τους υποφακέλους των υποψηφίων για κάθε ΟΤΑ στον γραμματέα της αρμόδιας επιτροπής του άρθρου 6 του παρόντος διατάγματος. Για κάθε ΟΤΑ, συντάσσεται κατάσταση στην οποία αναγράφονται τα ονόματα των υποψηφίων και τα δικαιολογητικά που συνοποβάλλονται χωριστά για κάθε ένα υποψήφιο. Η κατάσταση αυτή συντάσσεται σε δύο αντίτυπα από τα οποία το ένα παραμένει στην αρμόδια Διεύθυνση της Περιφέρειας, στην οποία έχουν κατατεθεί η αίτηση και τα δικαιολογητικά και το άλλο συνοδεύει απαραίτητα το φάκελο των υποψηφίων για κάθε ΟΤΑ που περιέχει τους υποφακέλους αυτών.

Άρθρο 6

Επιτροπή Επιλογής

1. Η Επιτροπή Επιλογής υποψηφίων συγκροτείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας στην έδρα της Περιφέρειας και αποτελείται από:

α) τον Γενικό Διευθυντή της Περιφέρειας, ως Πρόεδρο.

β) Έναν Διευθυντή της Περιφέρειας.

γ) Έναν υπάλληλο της Περιφέρειας κατηγορίας ΠΕ τουλάχιστον με βαθμό Β'.

δ) Τον προϊστάμενο των Διοικητικών Υπηρεσιών του οικείου Δήμου και ελλείψει αυτού, υπάλληλο κατηγορίας ΠΕ, και ελλείψει αυτού κατηγορίας ΤΕ και ελλείψει αυτού κατηγορίας ΔΕ.

ε) Έναν καθηγητή σωματικής αγωγής, που υποδεικνύεται από τον Προϊστάμενο της Δ/σης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης της έδρας της Περιφέρειας.

Με την ίδια απόφαση ορίζεται ως γραμματέας της Επιτροπής υπάλληλος της Περιφέρειας, κατηγορίας ΠΕ.

Ο Πρόεδρος, τα μέλη και ο γραμματέας της επιτροπής αυτής ορίζονται με τους αναπληρωτές τους.

2. Για κάθε νομό ή νομαρχιακό διαμέρισμα συγκροτείται μία Επιτροπή σύμφωνα με τα ανωτέρω, η οποία διαφοροποιείται, ως προς την σύνθεσή της, για κάθε ΟΤΑ με τη συμμετοχή σ' αυτήν του μέλους της περ. δ' της παρ. 1.

3. Η αποζημίωση του Προέδρου, των μελών και του γραμματέα της Επιτροπής Επιλογής καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

Άρθρο 7

Εξέταση υποψηφίων

1. Για κάθε ΟΤΑ καταρτίζεται ιδιαίτερος πίνακας σειράς κατάταξης των υποψηφίων για πρόσληψη, που πληρούν τις προϋποθέσεις του παρόντος προεδρικού διατάγματος.

Ο πίνακας αυτός καταρτίζεται από την επιτροπή του προηγούμενου άρθρου και αναρτάται στο κεντρικό κατάστημα της Περιφέρειας και στο κατάστημα του οικείου Ο.Τ.Α.

Από την ίδια επιτροπή καταρτίζεται πίνακας υποψηφίων που δεν πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις.

2. Μετά την κατάρτιση του πίνακα κατάταξης της προηγούμενης παραγράφου οι υποψήφιοι που περιλαμβάνονται σε αυτόν, καλούνται να προσέλθουν, κατά τη σειρά κατατάξεώς τους στην Επιτροπή Επιλογής, μετά παρέλευση δέκα (10 τουλάχιστον ημερών από την ανάρτησή του, η οποία μετράει το ανάστημα κάθε υποψηφίου και συντάσσει σχετικό πρακτικό.

Όσοι έχουν το προβλεπόμενο ανάστημα παραπέμπονται σε Δημόσιο Νοσοκομείο προκειμένου να υποβληθούν σε υγειονομικές εξετάσεις από παθολόγο, οφθαλμίατρο και σε ακτινογραφία θώρακος στην οποία επικολλάται και Φωτογραφία του υποψηφίου.

Οι ανωτέρω υγειονομικές εξετάσεις υπογράφονται από τον αρμόδιο γιατρό και το γνήσιο της υπογραφής αυτού θεωρείται από το αρμόδιο όργανο.

Στη συνέχεια τα ανωτέρω δικαιολογητικά προσκομίζονται στην αρμόδια Υγειονομική Επιτροπή, προκειμένου να εκδώσει πιστοποιητικό ότι έχουν τη σωματική υγεία που τους επιτρέπει την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης τους.

Όσοι κρίνονται ικανοί από την Υγειονομική Επιτροπή καλούνται να προσέλθουν στην Επιτροπή Επιλογής, προκειμένου να υποβληθούν στις αθλητικές δοκιμασίες, οι οποίες περιλαμβάνουν:

- α) Δρόμο 100 μ. σε χρόνο 16'' (μία προσπάθεια)
- β) Δρόμο 1.000 μ. σε χρόνο 4 και 20'' (μία προσπάθεια)
- γ) Άλμα σε ύψος με φόρα τουλάχιστον 1.00 μ. (τρεις προσπάθειες)
- δ) Άλμα σε μήκος με φόρα τουλάχιστον 3.60 μ. (τρεις προσπάθειες)
- ε) Ρίψη σφαίρας (7,275 χλγ.) σε απόσταση τουλάχιστον 4,50 μ., ως μέσο όρο ρίψης με το δεξί και το αριστερό χέρι (τρεις προσπάθειες ανά χέρι).

3. Οι υποψήφιοι έχουν την υποχρέωση να προσέρχονται έγκαιρα στο χώρο της εξέτασης, αφού λάβουν σχετική ειδοποίηση και να είναι εφοδιασμένοι με την αστυνομική τους ταυτότητα.

4. Οι υποψήφιοι που δεν προσέρχονται για εξέταση, ή αποχωρούν πριν να εξετασθούν, αποκλείονται απ' αυτήν με απόφαση της Επιτροπής Επιλογής.

Η Επιτροπή Επιλογής μπορεί, να αναβάλει την εξέτασή τους σε άλλο χρόνο, όχι όμως πέραν του χρόνου που καθορίζεται για τη διενέργεια των αθλητικών δοκιμασιών.

5. Οι υποψήφιοι που δεν προσέρχονται για εξέταση για λόγους που δεν οφείλονται σε δική τους υπαιτιότητα και εφόσον δηλώσουν πριν την εξέταση την αδυναμία τους να συμμετάσχουν σε αυτή λόγω πρόσκαιρης ανικανότητας, η οποία θα πιστοποιείται από δημόσια έγγραφα, μπορούν να συμμετάσχουν στην εξέταση σε χρόνο που ορίζεται από την Επιτροπή Επιλογής.

6. Μετά το πέρας των εξετάσεων η Επιτροπή Επιλογής καταρτίζει πίνακες όσων πληρούν ή μη τις προϋποθέσεις, στους οποίους περιλαμβάνονται, κατά στήλη, και όλα τα σχετικά με την εξέτασή τους στοιχεία (ανάστημα, αθλητικές επιδόσεις). Οι πίνακες αυτοί δημοσιεύονται αμέσως με τοιχοκόλληση στο κατάστημα που γίνεται η εξέταση, όμοιοι δε πίνακες κοινοποιούνται τόσο στον οικείο Δήμο όσο και στο Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας.

Άρθρο 8 Ψυχοτεχνικές δοκιμασίες

1. Μετά την κατάρτιση του πίνακα της παραγράφου 6 του προηγούμενου άρθρου, οι υποψήφιοι καλούνται από την Επιτροπή της επόμενης παραγράφου, το αργότερο εντός πέντε ημερών και σε συγκεκριμένο τόπο και χρόνο για να υποβληθούν σε τεστ προσωπικότητας (Minnesota Multifacing Personality Inventory) και σε συνέντευξη. Με την ανωτέρω διαδικασία ερευνάται κυρίως η κρίση, η προσαρμοστικότητα στις μεταβαλλόμενες καταστάσεις και απαιτήσεις, η αυτοκυριαρχία, η συναισθηματική σταθερότητα, η δομή της προσωπικότητας, η σκέψη και η αντίληψη. Η συνέντευξη διενεργείται μετά το πέρας των ψυχοτεχνικών δοκιμασιών οπότε και συντάσσεται αυτοτελές πρακτικό εξατομικευμένης κρίσης για κάθε υποψήφιο στο οποίο αναφέρεται η τελική κρίση της Επιτροπής με αιτιολογημένη κρίση κάθε μέλους αυτής.

Οι υποψήφιοι που δεν προσέρχονται για τις ψυχοτεχνικές δοκιμασίες για λόγους που δεν οφείλονται σε δική τους υπαιτιότητα και εφόσον δηλώσουν πριν την εξέταση την αδυναμία τους να συμμετάσχουν σε αυτή λόγω πρόσκαιρης ανικανότητας, η οποία θα πιστοποιείται από δημόσια έγγραφα, μπορούν να συμμετάσχουν στην εξέταση σε χρόνο που ορίζεται από την Επιτροπή του άρθρου αυτού.

2. Οι ψυχοτεχνικές δοκιμασίες διενεργούνται ενώπιον Τριμελούς Επιτροπής, η οποία συγκροτείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας.

Πρόεδρος της Επιτροπής αυτής είναι ψυχολόγος ή ψυχίατρος που προέρχεται είτε από δημόσιο νοσοκομείο, είτε από την Ελληνική Αστυνομία.

Μέλος της Επιτροπής είναι ένας Διευθυντής της Περιφέρειας, και ένας υπάλληλος του κλάδου ΠΕ23 και ελλείψει αυτού του κλάδου ΤΕ23 και ελλείψει αυτού του κλάδου ΔΕ23 που υπηρετεί σε Δήμο της οικείας Περιφέρειας.

Σε περίπτωση που δεν υπηρετεί υπάλληλος κλάδων ΠΕ23, ΤΕ23 και ΔΕ23 στους ΟΤΑ της Περιφέρειας, μέλος της Επιτροπής ορίζεται ένας αξιωματικός της Ελληνικής Αστυνομίας που υποδεικνύεται από τον Διευθυντή της Αστυνομικής Διεύθυνσης της έδρας της Περιφέρειας. Εάν οριστεί μέλος της επιτροπής αξιωματικός της Ελληνικής Αστυνομίας, ο Πρόεδρος της Επιτροπής δεν θα προέρχεται από την Ελληνική Αστυνομία.

Γραμματέας της Επιτροπής ορίζεται υπάλληλος της Περιφέρειας κατηγορίας ΠΕ.

Ο Πρόεδρος, τα μέλη και ο γραμματέας της επιτροπής αυτής ορίζονται με τους αναπληρωτές τους.

3. Για κάθε νομό ή νομαρχιακό διαμέρισμα συγκροτείται μία Επιτροπή σύμφωνα με τα ανωτέρω.

4. Μετά το πέρας και των ψυχοτεχνικών δοκιμασιών του άρθρου αυτού η Επιτροπή καταρτίζει πίνακες όσων πληρούν ή μη τις προϋποθέσεις, στους οποίους περιλαμβάνονται, κατά στήλη, και όλα τα σχετικά με την εξέταση τους στοιχεία που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου αυτού. Οι πίνακες αυτοί δημοσιεύονται αμέσως με τοιχοκόλληση στο κατάστημα που γίνεται η εξέταση, όμοιοι δε πίνακες κοινοποιούνται τόσο στο Δήμο όσο και στο Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας.

5. Η αποζημίωση του Προέδρου, των μελών και του γραμματέα της Επιτροπής της παρ. 2 καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

Άρθρο 9

Κατάρτιση τελικού πίνακα κατάταξης ανά ΟΤΑ

1. Μετά τα ανωτέρω η Επιτροπή Επιλογής προβαίνει στην κατάρτιση του τελικού πίνακα κατάταξης για τις θέσεις που έχουν προκηρυχθεί για κάθε ΟΤΑ. Προς τούτο η Επιτροπή αυτή λαμβάνει υπόψη της:

α) Τον πίνακα σειράς κατάταξης των υποψηφίων ο οποίος έχει καταρτισθεί από αυτή σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 7,

β) Τον πίνακα καταλλήλων ή μη ο οποίος έχει καταρτισθεί από αυτή σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 7,

γ) Τον πίνακα καταλλήλων ή μη ο οποίος έχει καταρτισθεί από την Επιτροπή του άρθρου 8 σύμφωνα με την παρ. 4 του ιδίου άρθρου.

2. Ο τελικός πίνακας κατάταξης για κάθε ΟΤΑ περιλαμβάνει τους υποψηφίους των πινάκων της περ. β' και γ' της προηγούμενης παραγράφου, κατά την σειρά κατατάξεώς τους στον πίνακα της περ. α' της ίδιας παραγράφου.

Ο πίνακας έχει ισχύ για ένα (1) έτος και δημοσιεύεται με ανάρτηση του στο κατάστημα της οικείας Διεύθυνσης της Περιφέρειας που έχουν υποβληθεί τα δικαιολογητικά των υποψηφίων.

Όμοιοι πίνακες κοινοποιούνται στο Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας και στον οικείο ΟΤΑ.

Άρθρο 10

Εκπαίδευση-Επιμόρφωση

1. Οι επιτυχόντες της προκήρυξης καλούνται από το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας να παρουσιασθούν για εκπαίδευση σε συγκεκριμένη ημέρα στις Σχολές Δημοτικής Αστυνομίας. Η πρόσκληση αυτή κοινοποιείται στον επιτυχόντα με τρόπο που αποδεικνύει ότι αυτός την παρέλαβε. Η εκπαίδευση πραγματοποιείται με ευθύνη του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και διαρκεί έξι (6) μήνες, εκ των οποίων οι τέσσερις (4) μήνες αποτελούν θεωρητική εκπαίδευση και οι δύο (2) μήνες πρακτική εκπαίδευση.

Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Δημόσιας Τάξης καθορίζεται κάθε θέμα σχετικό με την οργάνωση και την παροχή της εκπαίδευσης. Μέχρι την έκδοση της ανωτέρω απόφασης ισχύει η παράγραφος 2 του άρθρου 16 του π.δ. 23/2002 και η κατ' εξουσιοδότηση αυτής εκδοθείσα κανονιστική πράξη.

2. Στους εκπαιδευόμενους κατά το χρόνο της φοίτησης παρέχεται σίτιση, διαμονή και στολή. Στους ανωτέρω καταβάλλονται αποδοχές που καθορίζονται με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών, όπως και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Στους εκπαιδευόμενους παρέχεται ιατροφαρμακευτική περίθαλψη από το Δημόσιο.

Μετά την επιτυχή περάτωση της εκπαίδευσης εκδίδεται βεβαίωση η οποία τίθεται στον υπηρεσιακό φάκελο του υπαλλήλου.

3. Οι εκπαιδευόμενοι διορίζονται στους ΟΤΑ για τους οποίους έχουν προκηρυχθεί οι θέσεις εφόσον έχουν αποφοιτήσει επιτυχώς από τις Σχολές Δημοτικής Αστυνομίας. Στην περίπτωση αυτή ο Δήμος υποχρεούται εντός δέκα (10) ημερών να εκδώσει την πράξη διορισμού, η οποία θα ανατρέχει στην ημερομηνία αποφοίτησης από τη Σχολή. Στη συνέχεια το προσωπικό αυτό καλείται για ορκωμοσία.

Ο χρόνος φοίτησης στις Σχολές Δημοτικής Αστυνομίας λαμβάνεται υπόψη για τη συμπλήρωση της διετούς δοκιμαστικής υπηρεσίας και είναι χρόνος πραγματικής υπηρεσίας με όλες τις συνέπειες.

4. Το ειδικό ένστολο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας μπορεί να στέλλεται για επιμόρφωση με εντολή και δαπάνες του οικείου ΟΤΑ και σε Σχολές των Ενόπλων Δυνάμεων, της Ελληνικής Αστυνομίας, του Λιμενικού Σώματος, ανάλογα με τις ειδικότερες ανάγκες αποστολής τους και του ΟΤΑ στον οποίο υπηρετούν.

5. Το ένστολο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας που διορίστηκε με τη διαδικασία του π.δ. 23/2002 (Α' 19) ή διορίζεται με τη διαδικασία των προηγούμενων άρθρων, δεν έχει δικαίωμα συμμετοχής σε διαδικασία πλήρωσης θέσεων με τις παρούσες διατάξεις, πριν την παρέλευση πενταετίας από την ημερομηνία διορισμού του. Μετά το πέρας της πενταετίας από το διορισμό τους, μπορούν να λάβουν μέρος σε διαδικασία πλήρωσης θέσεων ένστολου προσωπικού και σε αυτή την περίπτωση δεν επαναλαμβάνεται η εκπαίδευση, εφόσον αυτή έχει προηγηθεί.

6. Σε περίπτωση υποβολής αίτησης για παραίτηση από θέση του ειδικού ένστολου προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας, πριν την παρέλευση της δεκαετίας, θα πρέπει ο υπάλληλος να επιστρέψει τη δαπάνη εκπαίδευσης του στον οικείο ΟΤΑ. Ο καταλογισμός της δαπάνης θα γίνει με πράξη του Διευθυντή της Οικονομικής Υπηρεσίας του οικείου Δήμου, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων (ΚΕΔΕ).

Άρθρο 11

Στολή-Διακριτικό σήμα-Ταυτότητα

1. Το ειδικό ένστολο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας φέρει κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ειδική ενδυμασία της οποίας ο τύπος, τα διακριτικά και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

2. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης καθορίζεται ο τύπος ειδικής ταυτότητας του προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας, δηλωτική της ιδιότητάς του και του ειδικού διακριτικού σήματος.

Άρθρο 12

Καταργούμενες διατάξεις

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος διατάγματος, καταργούνται τα άρθρα 3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,16 με την επιφύλαξη του άρθρου 10 παρ. 1 του παρόντος, και 17 του π.δ.23/2002 (Α' 19).

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος, αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του διατάγματος αυτού.

Αθήνα, 4 Ιουλίου 2006

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΦΥΠ. ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

ΑΘ. ΝΑΚΟΣ

ΥΦΥΠ. ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Δ. ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Β. ΠΟΥΛΥΔΩΡΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ ΑΡΙΘΜ. 136

Τροποποίηση του π.δ. 456/1983 (Α'172) κατά το μέρος που αφορά τον καθορισμό ορίων του Ναυτικού Οχυρού (Ν.Ο.) περιοχής ΠΑΡΝΗΘΑΣ του νομού Αττικής.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Το άρθρο 1 του α.ν. 376/1936 «Περί μέτρων ασφαλείας οχυρών θέσεων» (ΦΕΚ Α' 456), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα.

2. Το άρθρο 17 παράγραφος 1 περ. ι' του ν. 2292/1995 «Περί Οργάνωσης Λειτουργίας, Διοίκησης και Ελέγχου Υπουργείου Εθνικής Άμυνας» (ΦΕΚ Α' 35).

3. Το άρθρο 90 του κώδικα νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του π.δ. 63/2005 (Α' 98).

(2) 4. Την γνώμη του Ανωτάτου Ναυτικού Συμβουλίου (πρακτικό υπ' αριθμ. 27/20.7.2000 όπως συμπληρώθηκε μεταγενέστερα με το υπ' αριθμ. 12/5.4.2001).

5. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

6. Την υπ' αριθμ. 304/2005 γνωμοδότηση του Συμβουλίου Επικρατείας με πρόταση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Τροποποιούμε το π.δ. 456/9.11.1983 (Α' 172) κατά το μέρος που αφορά στον καθορισμό ορίων του Ναυτικού Οχυρού (Ν.Ο) περιοχής ΠΑΡΝΗΘΑΣ του νομού Αττικής, όπως εμφανίζεται στο μετά του παρόντος συνδημοσιευμένο σχεδιάγραμμα, ως εξής:

α. Απαγορευμένη Ζώνη (Α.Ζ).

ΟΡΙΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗΣ ΖΩΝΗΣ ΣΥΝΤΕΤΑΓΜΕΝΕΣ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΕΩΔΑΙΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ (ΕΓΣΑ 1987)

A/A	ΣΥΝΤ/ΝΕΣ Χ	ΣΥΝΤ/ΝΕΣ Υ		A/A	ΣΥΝΤ/ΝΕΣ Χ	ΣΥΝΤ/ΝΕΣ Υ
1	475172.992	4223707.166		16	475323.643	4223626.185
2	475168.532	4223709.516		17	475323.710	4223614.734
3	475166.741	4223714.381		18	475308.084	4223612.756
4	475165.648	4223729.545		19	475296.191	4223609.889
5	475164.043	4223756.689		20	475269.168	4223604.178
6	475193.439	4223757.491		21	475260.342	4223603.265
7	475208.153	4223757.739		22	475249.308	4223603.719
8	475241.170	4223759.807		23	475224.975	4223604.436
9	475256.451	4223762.726		24	475174.410	4223605.906
10	475307.535	4223762.012		25	475172.863	4223626.589
11	475314.342	4223762.390		26	475171.955	4223635.538
12	475319.026	4223697.194		27	475171.102	4223650.185
13	475320.992	4223669.594		28	475169.477	4223670.142
14	475321.735	4223658.032		29	475168.436	4223685.043
15	475321.901	4223647.506		30	475164.726	4223695.370

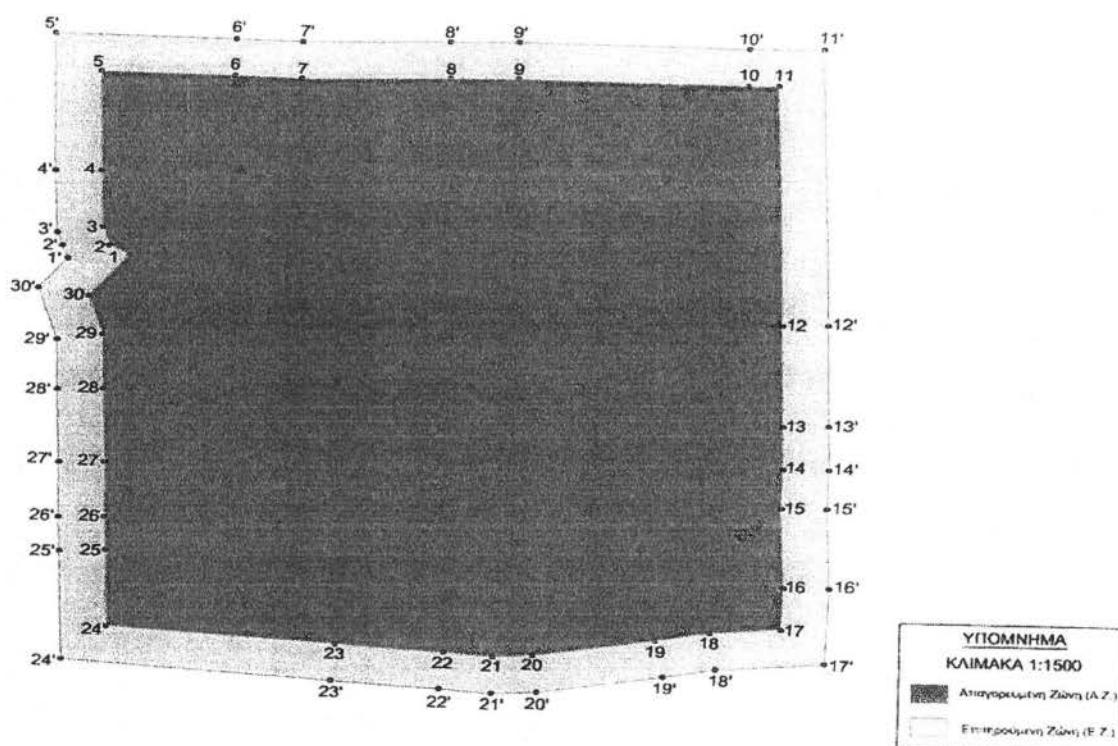
β. Επιτηρούμενη (Ε.Ζ)

ΟΡΙΑ ΕΠΙΤΗΡΟΥΜΕΝΗΣ ΖΩΝΗΣ ΣΥΝΤΕΤΑΓΜΕΝΕΣ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΓΕΩΔΑΙΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ (ΕΓΣΑ 1987)

A/A	ΣΥΝΤ/ΝΕΣ Χ	ΣΥΝΤ/ΝΕΣ Υ		A/A	ΣΥΝΤ/ΝΕΣ Χ	ΣΥΝΤ/ΝΕΣ Υ
1'	475159.444	4223705.257		16'	475333.641	4223626.622
2'	475158.156	4223708.755		17'	475333.762	4223605.927
3'	475156.868	4223712.252		18'	475309.889	4223602.905
4'	475155.669	4223728.89		19'	475298.397	4223600.134
5'	475153.451	4223766.404		20'	475270.721	4223594.285
6'	475193.218	4223767.489		21'	475260.633	4223593.244
7'	475207.756	4223767.734		22'	475248.955	4223593.725
8'	475240.557	4223769.788		23'	475224.682	4223594.44
9'	475256.025	4223770.718		24'	475165.11	4223596.172
10'	475307.132	4223772.005		25'	475162.901	4223625.711
11'	475323.611	4223772.92		26'	475161.984	4223634.742
12'	475329.001	4223697.908		27'	475161.126	4223649.488
13'	475330.969	4223670.27		28'	475159.505	4223669.388
14'	475331.73	4223658.432		29'	475158.557	4223682.965
15'	475331.895	4223647.993		30'	475153.563	4223696.865

Άρθρο 2

Προσαρτάται και αποτελεί μέρος του παρόντος το ακόλουθο σχεδιάγραμμα:

ΝΑΥΤΙΚΟ ΟΧΥΡΟ ΠΑΡΝΗΘΑΣ

Άρθρο 3

Η ισχύς του παρόντος Προεδρικού διατάγματος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Εθνικής Άμυνας αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος Προεδρικού διατάγματος.

Αθήνα, 8 Ιουνίου 2006

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ - ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ

* 0 1 0 0 1 5 3 2 0 0 7 0 6 0 0 0 8 *

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΕΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * ΤΗΛ. 210 52 79 000 * FAX 210 52 21 004
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: <http://www.et.gr> - e-mail: webmaster@et.gr

02004780503040008

6759

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 478

5 Μαρτίου 2004

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- Κανονισμός Λειτουργίας της Δημοτικής Αστυνομίας . 1
Τροποποίηση της σύνθεσης του Εθνικού Συμβουλίου
Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυ-
ξης (Ε.Σ.Χ.Σ.Α.Α.) 2
Καθορισμός προσόντων Κυβερνήτη Επαγγελματικού
Πλοίου Αναψυχής 3
Καθορισμός της διαδικασίας και των δικαιολογητικών
που προσκομίζουν οι εταιρείες στο μητρώο για κα-
ταχώρηση σχετικώς με την απόκτηση ή μεταβίβαση
της κυριότητας, την ανάληψη ή την παύση εκμε-
τάλλευσης ή διαχείρισης πλοίων αναψυχής που χα-
ρακτηρίζονται επαγγελματικά, καθώς και κάθε άλ-
λης λεπτομέρειας που αφορά αυτοδίκαιη λύση της
Ναυτιλιακής Εταιρείας Πλοίων Αναψυχής 4
Καθορισμός διαδικασίας και τρόπου πιστοποίησης
των ημερών ναύλωσης που πραγματοποιούν επαγ-
γελματικά πλοία αναψυχής έξω από την Ελληνική
επικράτεια 5
Καθορισμός τρόπου υπολογισμού της ημερομηνίας
έναρξης της παύσης ισχύος της άδειας επαγγελ-
ματικού πλοίου αναψυχής 6

παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 2946/2001 (Α' 244) «Υπαίθρια Διαφήμιση, Συμπολιτείες Δήμων και Κοινοτήτων και άλλες διατάξεις».

2. Το Π.Δ. 23/7.2.2002 (ΦΕΚ Α' 19) «Αρμοδιότητες, σύστημα πρόσληψης, προσόντα, καθήκοντα, δικαιώματα και υποχρεώσεις του προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας».

3. Τις διατάξεις του άρθρου 27 του Ν. 2081/1992 (ΦΕΚ 154/τ.Α') με το οποίο προστέθηκε το άρθρο 29 Α' στο Ν. 1558/1985 (ΦΕΚ 37/τ.Α') και το γεγονός ότι από την παρούσα απόφαση δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

4. Την ΔΙΔΚ/Φ.1/2/22875/31.10.2001 (ΦΕΚ 1480/Β/13.10.2001) κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης «Ανάθεση αρμοδιοτήτων του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης στους Υφυπουργούς Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης».

5. Την 8026/21.2.2002 απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης «Σύσταση Επιτροπής για την κατάρτιση Κανονισμού Λειτουργίας της Δημοτικής Αστυνομίας».

6. Την σύμφωνη γνώμη της ΚΕΔΚΕ όπως αυτή διατυπώθηκε στην 215/5089/13.12.2003 απόφαση του Δ.Σ αυτής, αποφασίζουμε:

Καταρτίζουμε τον Κανονισμό Λειτουργίας της Δημοτικής Αστυνομίας που συντάχθηκε σύμφωνα με το άρθρο 14 του Π.Δ. 23/2002 (ΦΕΚ 19/τ.Α') και αποτελείται από δέκα (10) άρθρα ως ακολούθως:

Άρθρο 1

Αρμοδιότητες Προϊσταμένου
Διεύθυνσης Δημοτικής Αστυνομίας

Ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δημοτικής Αστυνομίας είναι υπεύθυνος έναντι του οικείου δημάρχου για την αποτελεσματική εκπλήρωση της αποστολής της Υπηρεσίας. Προς το σκοπό αυτό έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α. Προγραμματίζει, διευθύνει, συντονίζει, εποπτεύει και ελέγχει το έργο του προσωπικού.

β. Παρέχει κατευθύνσεις για την εφαρμογή των προγραμμάτων δράσης, θέτει επιμέρους στόχους για την

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθ. 11559 (1)

Κανονισμός Λειτουργίας της Δημοτικής Αστυνομίας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 24 παρ. 3 του Π.Δ. 410/1995 «Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας (Α' 231), όπως αντικαταστάθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 11 παρ. 8 του Ν. 2503/1997 «Διοίκηση, οργάνωση, στελέχωση της Περιφέρειας, ρύθμιση θεμάτων για την τοπική αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις» (Α' 107) και τις διατάξεις του άρθρου 26 του Ν. 2819/2000 (Α' 84) όπως συμπληρώθηκε με την

υλοποίησή τους, παρακολουθεί την πορεία εφαρμογής των μεθόδων και διαδικασιών που προβλέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις και μεριμνά, ως προς τη λειτουργία των προγραμμάτων και την επίτευξη των στόχων, για τις απαραίτητες διορθώσεις και προσαρμογές.

γ. Μεριμνά να μορφώνει ασφαλή γνώμη για την επαγγελματική επάρκεια, τα προσόντα ή τις αδυναμίες και την ικανότητα του προσωπικού ως προς την αποτελεσματική εκπλήρωση των καθηκόντων του και φροντίζει για την επαγγελματική του επιμόρφωση με θεωρητικές διδασκαλίες και πρακτικές ασκήσεις.

δ. Φροντίζει για την τοποθέτηση του προσωπικού σε θέσεις ανάλογα με τις δυνατότητες και τα προσόντα του για την ορθολογική, δίκαιη και αντικειμενική κατανομή της υπηρεσίας.

ε. Φροντίζει για τη διατήρηση σχέσεων καλής επικοινωνίας, συνεργασίας και αμοιβαίας κατανόησης μεταξύ του προσωπικού, καθώς και για τη διατήρηση της συνοχής της Υπηρεσίας.

στ. Ενεργεί συναντήσεις του προσωπικού, δίδει κατευθύνσεις και οδηγίες αναφορικά με την αποστολή και τη δράση της Υπηρεσίας, βεβαιώνεται για το ηθικό του και ελέγχει την εμφάνιση και το κανονικό της στολής του.

ζ. Σε περιπτώσεις σοβαρών αδικημάτων ή συμβάντων που ανάγονται στην αρμοδιότητα της Υπηρεσίας επιλαμβάνεται προσωπικά για την αντιμετώπιση της κατάστασης και συντονίζει όλες τις σχετικές με το ζήτημα αυτό ενέργειες.

η. Μελετά την εισερχόμενη αλληλογραφία, επισημαίνει τα ιδιαίτερης σημασίας και επείγουσας φύσης έγγραφα, σημειώνει σ'αυτά τις τυχόν παρατηρήσεις και οδηγίες του προς τα αρμόδια τμήματα ή γραφεία και ελέγχει για την έγκαιρη διεκπεραίωσή τους.

θ. Είναι υπεύθυνος για το περιεχόμενο κάθε εγγράφου που φέρει την υπογραφή του, εκτός αν διαπιστώνεται ότι δεν τέθηκαν υπόψη του όλα τα απαραίτητα στοιχεία.

ι. Ελέγχει το προσωπικό της Διεύθυνσης, ασκεί την πειθαρχική εξουσία σε περιπτώσεις παραπτώματων σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1188/81 όπως ισχύει κάθε φορά και εγκρίνει τη χορήγηση των αδειών τους.

ια. Επιλαμβάνεται με τις αρμόδιες υπηρεσίες του Δήμου για την καθαριότητα και την καλή εμφάνιση των χώρων στέγασης της Διεύθυνσης και προκαλεί τη λήψη των αναγκαίων μέτρων συντήρησής τους.

ιβ. Φροντίζει για τις ενέργειες του οικείου δήμου για τον εφοδιασμό της Υπηρεσίας με τον αναγκαίο υλικοτεχνικό εξοπλισμό.

ιγ. Αναφέρει καθημερινά στον οικείο δήμαρχο για την κατάσταση που επικρατεί στην περιοχή δικαιοδοσίας της Δημοτικής Αστυνομίας.

ιδ. Συνεργάζεται αρμονικά με τις αρμόδιες κατά περίπτωση διοικητικές, δικαστικές και αστυνομικές αρχές για την αποτελεσματική εκπλήρωση της αποστολής της Δημοτικής Αστυνομίας.

ιε. Ασκεί και κάθε άλλη αρμοδιότητα που προβλέπεται από τις ισχύουσες διατάξεις.

Άρθρο 2

Αναπλήρωση Προϊσταμένου Διεύθυνσης Δημοτικής Αστυνομίας

Η αναπλήρωση γίνεται με τις ισχύουσες διατάξεις του Ν. 1188/81 όπως ισχύει κάθε φορά.

Άρθρο 3

Αρμοδιότητες Προϊσταμένων Τμημάτων και Γραφείων Διεύθυνσης Δημοτικής Αστυνομίας

Οι Προϊστάμενοι των Τμημάτων της Διεύθυνσης Δημοτικής Αστυνομίας, έχουν τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α. Είναι υπεύθυνοι έναντι του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης για την αποτελεσματική εκπλήρωση της αποστολής του Τμήματος που προϊστανται.

β. Κατευθύνουν, συντονίζουν και ελέγχουν τη δράση του προσωπικού του Τμήματός τους και αναφέρουν στον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης εγγράφως ή προφορικά, κάθε πειθαρχικό παράπτωμα που διαπράττεται απ'αυτό.

γ. Λαμβάνουν γνώση όλης της αλληλογραφίας που αφορά το Τμήμα τους και είναι υπεύθυνοι για την ταχεία διεκπεραίωσή της.

δ. Εκτελούν κάθε άλλη αρμοδιότητα που ανατίθεται σ'αυτούς σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις και εντολές του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης.

Άρθρο 4

Προσωπικό εσωτερικής υπηρεσίας Δ/σης Δημοτικής Αστυνομίας

Τα όργανα εσωτερικής υπηρεσίας της Διεύθυνσης Δημοτικής Αστυνομίας είναι τα εξής:

α. Υπεύθυνος βάρδιας.

β. Τηλεφωνητής - χειριστής τηλεπικοινωνιακών μέσων.

γ. Υπεύθυνος για την εξωτερική φύλαξη των κτιρίων της Δημοτικής Αστυνομίας.

Υπεύθυνος βάρδιας

Τα καθήκοντα του υπευθύνου βάρδιας ασκούνται από το ειδικό ένστολο προσωπικό της κατηγορίας Π.Ε. ή Τ.Ε. ή ΔΕ και είναι τα ακόλουθα:

α. Επιβλέπει για την κανονική εκτέλεση των καθηκόντων των άλλων οργάνων εσωτερικής και εξωτερικής υπηρεσίας.

β. Ευθύνεται για την ασφάλεια του οικήματος, φροντίζει ώστε τα γραφεία να είναι ασφαλισμένα κατά τις μη εργάσιμες ώρες και τα κλειδιά τους τοποθετημένα σε προκαθορισμένη θέση.

γ. Επιβλέπει γενικά την τάξη στους χώρους του οικήματος καθοδηγώντας για το σκοπό αυτό και τα λοιπά όργανα εσωτερικής υπηρεσίας.

δ. Φροντίζει για την κανονική λειτουργία των εγκαταστάσεων του οικήματος.

ε. Ενημερώνει τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης για κάθε σπουδαίο γεγονός ή πληροφορία που ενδιαφέρει την Υπηρεσία του και ενημερώνει τις αρμόδιες αστυνομικές και άλλες αρχές, όταν αυτό προβλέπεται από τις ισχύουσες διατάξεις και διαταγές.

στ. Φροντίζει για την ακριβή εκπλήρωση των καθηκόντων που του ανατίθενται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις και τις ειδικές εντολές των προϊσταμένων του.

ζ. Ενημερώνει αρμοδίως για τα συμβάντα καθώς και για κάθε παράλειψη ή παράπτωμα που διαπράχθηκε από υφιστάμενό του, κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του.

η. Καταχωρεί στα υπηρεσιακά βιβλία τις αναγκαίες εγγραφές, σύμφωνα με τα ισχύοντα.

θ. Αναπτύσσει κάθε αναγκαία πρωτοβουλία για τη διασφάλιση της τάξης κατά το χρόνο της υπηρεσίας του.

ι. Δέχεται προσωπικά τους πολίτες που προσέρχονται στην Υπηρεσία του για την επίλυση των αιτημάτων τους.

κ. Τέλος, κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του δεν απομακρύνεται από αυτή.

Τηλεφωνητής - χειριστής τηλεπικοινωνιακών μέσων

Τηλεφωνητής - χειριστής τηλεπικοινωνιακών μέσων ορίζεται ειδικό ένστολο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας του οποίου τα καθήκοντα και ο τρόπος εκτέλεσης αυτών καθορίζονται με εντολή του προϊσταμένου της Διεύθυνσης.

Φύλακας κτιρίου

Υπεύθυνος για την εξωτερική φύλαξη του κτιρίου ορίζεται ειδικό ένστολο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας του οποίου τα καθήκοντα καθορίζονται με απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης.

Άρθρο 5

Προσωπικό Εξωτερικής Υπηρεσίας της Δ/σης Δημοτικής Αστυνομίας

Το προσωπικό εξωτερικής Υπηρεσίας της Δ/σης Δημοτικής Αστυνομίας, ορίζεται από τους κλάδους ΠΕ23, ΤΕ23 και ΔΕ23 Ειδικό ένστολο προσωπικό. Το προσωπικό αυτό κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του έχει ως αποστολή την επαγρύπνηση για κάθε θέμα που σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις ανάγεται στα καθήκοντα αρμοδιότητάς του. Είναι το κυριότερο όργανο με το οποίο η Διεύθυνση ενημερώνεται για τα αντικείμενα της αρμοδιότητάς της. Ειδικότερα:

α. Βεβαιώνει παραβάσεις επί αδικημάτων που ανάγονται στην αρμοδιότητα της Δημοτικής Αστυνομίας κατ'εφαρμογή των διατάξεων του Π.Δ. 23/2002. Προς τούτο εφοδιάζεται με τα απαιτούμενα έντυπα.

β. Απομακρύνει οτιδήποτε μπορεί να αποτελέσει αιτία δυστυχήματος ή αν αυτό δεν είναι δυνατόν, αναφέρει στην Υπηρεσία του για να ειδοποιηθεί η αρμόδια για το έργο αυτό υπηρεσία.

γ. Σε περίπτωση δυστυχήματος μεριμνά για την παροχή των πρώτων βοηθειών στους παθόντες και για τη μεταφορά τους στο πλησιέστερο νοσηλευτικό ίδρυμα.

δ. Δίνει με προθυμία, ευγένεια και συντομία, μέσα στα πλαίσια της αρμοδιότητάς του ή των κανόνων καλής συμπεριφοράς, πληροφορίες που του ζητούνται.

ε. Επιβλέπει τους δρόμους, πλατείες, δημόσιους κήπους, και εγκαταστάσεις γενικού ενδιαφέροντος. Αν, ένεκα βλάβης, υπάρχει κίνδυνος δυστυχήματος, μεριμνά για την ειδοποίηση της αρμοδίας Υπηρεσίας για να επιληφθεί και ταυτόχρονα ενεργεί ό,τι επιβάλλεται για την αποφυγή του απειλούμενου δυστυχήματος.

στ. Απαγορεύεται στο ως άνω προσωπικό κατά την εκτέλεση εξωτερικής υπηρεσίας:

1. Να συνομιλεί με οποιονδήποτε αν δεν υπάρχει υπηρεσιακή ανάγκη.

2. Να κρατεί στα χέρια του κάθε αντικείμενο άσχετο με την υπηρεσία που εκτελεί.

3. Να εισέρχεται, χωρίς ιδιαίτερο υπηρεσιακό λόγο, σε κατοικίες, λέσχες, καφενεία και λοιπά κέντρα ή καταστήματα.

4. Να απομακρύνεται από την περιφέρειά του εκτός από τις περιπτώσεις:

(i) Ασθένειάς του, οπότε αναφέρει σχετικά στον προϊστάμενό του.

(ii) Εκτέλεσης ειδικής εντολής των αρμοδίων προϊσταμένων του, στην οποία καθορίζεται και η διάρκεια της απομάκρυνσης.

Άρθρο 6

Τρόποι εκτέλεσης υπηρεσίας

Η εκπλήρωση της αποστολής της Διεύθυνσης Δημοτικής Αστυνομίας σε ό,τι αφορά την αστυνόμευση της περιοχής δικαιοδοσίας της, συντελείται με πεζή και εποχούμενη περιπολία από ειδικό ένστολο προσωπικό. Ο αριθμός του προσωπικού και οι τομείς επιτήρησης καθορίζονται ανάλογα με το διαθέσιμο προσωπικό της Υπηρεσίας, την έκταση της προς επιτήρησης περιοχής και τη σπουδαιότητα που εμφανίζει στους τομείς ευθύνης της. Ειδικότερα, το ως άνω προσωπικό κατά το χρόνο άσκησης των καθηκόντων του εφαρμόζει τις διατάξεις του άρθρου 15 του Π.Δ. 23/2002 (Α' - 19)

Άρθρο 7

Κανόνες συμπεριφοράς - Υποχρεώσεις

Το προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του υποχρεούται όπως:

α. Ενεργεί με σύνεση, αυτοκυριαρχία, σταθερότητα, αποφασιστικότητα, αμεροληψία, αντικειμενικότητα και αξιοπρέπεια.

β. Σέβεται και προστατεύει τα κατοχυρωμένα δικαιώματα των πολιτών και κάθε ατόμου που βρίσκεται στην Ελληνική Επικράτεια.

γ. Χρησιμοποιεί τα κατά το δυνατόν ηπιότερα μέσα, αποφεύγοντας κάθε περιττή τραχύτητα, ενόχληση ή αδικαιολόγητη ενέργεια.

δ. Συμπεριφέρεται με λεπτότητα και ευγένεια, επιδεικνύοντας ζήλο και προθυμία για την εκπλήρωση των καθηκόντων του και παράλληλα με πνεύμα μετριοπάθειας, έχοντας πάντοτε, ως γνώμονα των ενεργειών του, την εξασφάλιση της δημόσιας τάξης, την εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος και τη διαφύλαξη των νομίμων συμφερόντων των πολιτών, εφαρμόζοντας τις ισχύουσες διατάξεις που ανάγονται στην αρμοδιότητα της Υπηρεσίας του.

ε. Εκτελεί πιστά τις εντολές των προϊσταμένων του, που δίδονται κατά τους νομίμους τύπους, ευθυνόμενο για τη μη ή πλημελή εκτέλεσή τους.

στ. Τηρεί τους νόμους του Κράτους και με την εν γένει συμπεριφορά, εμφάνιση και διαγωγή του, παρέχει τον εαυτόν του υπόδειγμα καλού πολίτη.

ζ. Αναφέρει αρμοδίως κάθε γεγονός ή περιστατικό το οποίο ανάγεται στις αρμοδιότητες της Υπηρεσίας του, που αντιλαμβάνεται ή πληροφορείται με οποιοδήποτε τρόπο.

η. Τηρεί απόλυτη εχεμύθεια για απόρρητα γεγονότα ή πληροφορίες, καθώς και για γεγονότα ή πληροφορίες που έλαβε γνώση κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ή λόγω της ιδιότητάς του, είτε αυτές αφορούν σε υπηρεσιακά ζητήματα, είτε σε ατομικές υποθέσεις ιδιωτών, εκτός αν διάταξη νόμου επιβάλλει το αντίθετο.

θ. Συνεργάζεται αρμονικά με τους συναδέλφους του και παρέχει τη συνδρομή του, οσάκις αυτή κρίνεται αναγκαία.

ι. Ενημερώνει τους αρμοδίους της Υπηρεσίας του για τον τόπο και τον τρόπο ανεύρεσης του σε περίπτωση ανάγησης, όταν απομακρύνεται από την έδρα της Υπηρεσίας του.

ια. Σπεύδει στην Υπηρεσία του, όταν αντιληφθεί ότι υπάρχουν έκτακτα γεγονότα ή άλλα περιστατικά που επιβάλλουν την παρουσία του.

ιβ. Συμμετέχει στις πραγματοποιούμενες κατά την κρίση του Προϊσταμένου της Υπηρεσίας συναντήσεις του προσωπικού.

Άρθρο 8

Χρόνος Εργασίας Προσωπικού Δημοτικής Αστυνομίας

1. Ο χρόνος εργασίας του προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας είναι αυτός που ισχύει για τις λοιπές Δημοτικές Υπηρεσίες.

2. Κατά τα λοιπά εφαρμογή έχει και το άρθρο 89 του Ν. 1188/81, όπως ισχύει κάθε φορά.

Άρθρο 9

ΑΔΕΙΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Οι διατάξεις που ισχύουν για τους λοιπούς υπαλλήλους των Ο.Τ.Α ισχύουν και για το προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας.

Άρθρο 10

Οι αρμοδιότητες της Δημοτικής Αστυνομίας εξαντλούνται στο πλαίσιο των ειδικών προβλέψεων του Π.Δ. 23/2002 (ΦΕΚ Α 19). Σε κάθε άλλη περίπτωση το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας παρέχει συνδρομή σε όσες περιπτώσεις τούτο είναι αναγκαίο.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 3 Μαρτίου 2004

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ

Αριθ. 6426

(2)

Τροποποίηση της σύνθεσης του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης (Ε.Σ.Χ.Σ.Α.Α.).

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 4 του Ν. 2742/1999 «Χωροταξικός σχεδιασμός και αειφόρος ανάπτυξη και άλλες διατάξεις» (Α 207).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 29Α Ν. 1558/1985 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (Α 187), όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 27 του Ν. 2081/92 (Α 154) και αντικαταστάθηκε με την παρ. 2α του άρθρου 1 του Ν. 2469/97 (Α 38).

3. Την 16960/26.8.2002 απόφαση της Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. «Συγκρότηση του Εθνικού Συμβουλίου Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης» (Β 1280) όπως τροποποιήθηκε με την 25840/2.12.2002 απόφασή της.

4. Την 15147/2262/28.6.01 απόφαση του Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. «Κανονισμός λειτουργίας του Εθνικού Συμβουλίου Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης».

5. Το 98/6.2.2004 έγγραφο της Ένωσης Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδος (Ε.Ν.Α.Ε.), με το οποίο ζητείται η αντικατάσταση του εκπροσώπου της στο Ε.Σ.Χ.Σ.Α.Α. Κων/νου Παπαδόπουλου καθώς και των αναπληρωτών του Δημήτριου Σαραβάκου και Ευριπίδη Κουκιαδάκη από την Σταυρούλα Δήμου μέλος του Δ.Σ. της Ε.Ν.Α.Ε. και Νομαρχιακό Σύμβουλο Δυτικής Αττικής και τον Γεώργιο Χρονόπουλο, μέλος της Ε.Ε. της Ε.Ν.Α.Ε. και Νομαρχιακό Σύμβουλο Μεσσηνίας αντίστοιχα.

6. Το γεγονός ότι από τις κανονιστικές διατάξεις της απόφασης αυτής δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

1. Αντικαθίσταται ο εκπρόσωπος της Ένωσης Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδος, στο Ε.Σ.Χ.Σ.Α.Α. Κων/νος Παπαδόπουλος καθώς και οι αναπληρωτές του Δημήτριος Σαραβάκος και Ευριπίδης Κουκιαδάκης από την Σταυρούλα Δήμου μέλος του Δ.Σ. της ΕΝΑΕ και Νομαρχιακό Σύμβουλο Δυτικής Αττικής και τον Γεώργιο Χρονόπουλο μέλος της Ε.Ε. της Ε.Ν.Α.Ε. και Νομαρχιακό Σύμβουλο Μεσσηνίας αντίστοιχα, για το υπόλοιπο της θητείας των απερχομένων μελών στο Συμβούλιο.

2. Η ισχύς της παρούσας απόφασης αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 19 Φεβρουαρίου 2004

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Αριθ. 3342/02/2004

(3)

Καθορισμός προσόντων Κυβερνήτη Επαγγελματικού Πλοίου Αναψυχής.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

α) Τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 3(α) του Ν. 2743/99 «Πλοία αναψυχής και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 211).

β) Τις διατάξεις του άρθρου 29Α του Ν. 1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά όργανα» (ΦΕΚ Α' 137), όπως αυτό προστέθηκε με άρθρο 27 του Ν. 2081/1992 «Ρύθμιση του θεσμού των Επιμελητηρίων, τροποποίηση των διατάξεων του Ν. 1712/1987 για τον εκσυγχρονισμό των επαγγελματικών οργανώσεων των εμπόρων, βιοτεχνών και λοιπών επαγγελματιών και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 154 Α) και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του Ν. 2469/1997 «Περιορισμός και βελτίωση της αποτελεσματικότητας των κρατικών δαπανών και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 38).

γ) Την 2685/27.10.2003 γνώμη Ναυτικού Επιμελητηρίου Ελλάδος.

δ) Το γεγονός ότι από τις διατάξεις της απόφασης αυτής δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

1. Καθορίζουμε τα προσόντα του Κυβερνήτη επαγγελματικού πλοίου αναψυχής (ιστιοφόρου ή μηχανοκίνητου) όταν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγρ. 2 του άρθρου 5 του Ν. 2743/99 (ΦΕΚ 211 Α), όπως αντικαταστάθηκε από τις διατάξεις της παραγρ. 14(α) του άρθρου 40 του Ν. 3182/2003 (ΦΕΚ 220 Α), εκναυλώνονται χωρίς να υπηρετεί σ' αυτό Πλοίαρχος και πλήρωμα ως ακολούθως:

Α) Ο Κυβερνήτης ιστιοφόρου επαγγελματικού πλοίου αναψυχής είναι κάτοχος:

α) Πτυχίου Κυβερνήτη Εμπορικού Ναυτικού (Ε.Ν.) Γ' τουλάχιστον Τάξης ή

β) Πτυχίου Κυβερνήτη «τουριστικών θαλαμηγών του Π.Δ. 264/77 (ΦΕΚ Α 39) όπως τροποποιήθηκε με το Π.Δ. 54/96 (ΦΕΚ Α 47) ή του Π.Δ. 243/98 (ΦΕΚ Α 181) ή

γ) Πτυχίου Κυβερνήτη ρυμουλκών ή

δ) Άδειας διακυβέρνησης ιστιοφόρου ιδιωτικού πλοίου αναψυχής, που προβλέπεται με απόφαση του Υπουργού